

ut qui propius oramus absolui delictis.

non grauemur extenuis. **P** **o** **O** portet

te fili gaudere quia frater tuus mortuus fuerat

et reuixit precerat et inuentus est **apl** **B** acta

mentu tui domine diuina libatio penestha

cordis nri infudat. tui pncipes potenter

efficiat. **P** **Sr** **po** **F** amiliam tuam q̄s

domine continua pietate custodi; ut que

in sola spe gracie celestis imitatur. celesti

Liber Bibliothecae Academicæ
publicae Senkenbergianae.
Rep. No.

N

138.

Ms. 233

184.

Histori
V.

Hu

J. Ca
gr
gu
Co
A
H
c
n
c
r

vo
Eg
An

ANALYSIS

EXPLANATIO

Historiae Reipublicae Atheniensium, ab Ubbone
Emmio descriptae, tradita, a

V. CL. Petro Lambecio F. V. L.
et Histor. P. P.

ANNO MDCCCLXX.

Cap. 1.

Hujus Capituli partes praecipuae sunt 7.

quibus haec continentur:

1. Causa ordiendi descriptionem Reipublicarum
Graeciae ab Atheniensi potius, quam aliis anti-
quioribus Regnis.

Ea autem est gloria sapientiae et eruditionis, quā
Athene reliquas omnes Graeciae civitates superant.
Hinc appellantur Athene $\theta\omicron\phi\omega\gamma \rho\omicron\iota\kappa\eta \tau\eta\varsigma \rho\omicron\iota\omega\varsigma$
et Athenus legos in proverbium abiit.

Nota huius 1. Respectu antiquitatis praemittenda
esse Reipublicae Atheniensi, regna duo Graeco-
rum in Peloponneso:
nempe

Sicyonum:
quod fundatum est ab
Aegialeo A. M. 1861.
Ante A. Ch. 2089.

Argivorum:
quod fundatum est
ab Inacho, A. M. 2093
Ante A. Ch. 1857.

Nota 2. De Historia Reipublicae Atheniensis

praeter Emnium, legenda esse:

Xenophontis librum $\omega\epsilon\varsigma\iota\ \delta\epsilon\ \theta\eta\upsilon\delta\iota\omega\upsilon\ \tau\omega$
 $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\alpha\varsigma$:

Fragmenta, quae supersunt ex Heraclidis
pontici opere de politijs:

Pausanias Attica:

Geographiae Arabonis librum novum:

Wolfgangi Lazii librum secundum Hi-
pericatum commemorationum rerum gra-
ecarum:

Caroli Sigonii de Republica Atheniensium
libros quatuor:

Johannis Meursii de Republica Athenien-
sum varia opuscula, quae inscribuntur:

Athenae Atticae sive de antiquitatibus
illius urbis:

Cecropia sive de Athenarum arce:

Fortuna Attica:

Archontes Athenienses:

Eleusinia:

Panathenaea:

Areopagus:

Soloni.

II. Regionis Atticae Situs et antiqua nomina.
Sita autem est in Hellade sive Graecia, pro-
priè dicta inter Euripum Euboicum et
sinum Saronicum.

Antiquissimi incolae fuerunt Thraeces,
qui duce Eumolpo in eam transmigra-
verunt, teste Arabo ne lib. 7.

postea ~~Fones~~ Fones, pulsique Peloponneso

duce jōne, in eam transierunt.

2.

Vocata aliā fuit Actisa, quasi Ἀκτις Ἀΐσα:

Cecropia:

Ogygia:

Athēis ab Athide Cranaī filia.

ΑΑΑ. Cecropis patria, cognomen, adventus in Græc, et fundatio regni Atheniensis.

Patria ipsius fuit Ægyptus.

Hæc relictâ venit ad Actæum sive Actæonē, Atticæ Regem, cujus filiam duxit uxorem.

Invento et fuit legitimi matrimonii: hinc δι' οὗτος cognominatus est.

Fundavit Regnum Atheniense A.M. 2394. Ante E. ch. 1556. Anno ætatis Moysi vigesimo.

IV. Divisio Atticæ in duodecim urbes, quarum nomina:

Tetrapolis:

Eractia:

Deceteja:

Eleusis:

Aphidna:

Thorium:

Brauron:

Cytherus:

Sphetus:

Cephesia:

Phalerus:

Cecropia:

sive
Athene.

Vid. Arab. Geograph. lib. 9.

V. Athenarum nomen, præses, situs, insigne.

Athene dictæ sunt à Minerva.

Aliā verò ὠδερῶν ἡ, ἄς, κατ' ἐξοχήν
Cecropia
hodie Setines.

Præses urbis habitafuit Minerva.
Hinc insigne urbis Noctua:
quia sacra Minervæ ea avis,
quia magna noctuorum cogitatio
Enis: unde ortum proverb.
ἡ νύκτ' ἐστὶν Ἀθήνας.
Sitae sunt Athenæ inter Cephissum
et Ilissum fluvios in edito colle, hinc
procul à sinu Saronico.

VI. Recensio novem Regum Atheniensium
à Cecrope usq; ad Theseum, qui fuit decimus.

1. Cecrops:
2. Cranaus gener Cecropis:
3. Amphyciton, Deucalionis filius, Cranaus
4. Erichthonig gener Neptunifilius:
5. Pandion Erichthonis filius:
6. Erechtheus Pandionis filius:
7. Cecrops minor, Erechthei filius:
8. Pandion minor, Cecropis filius:
9. Ægeus, Pandionis filius.

VII. Potestas Regum Atheniensium.
Ea autem non fuit libera et infinita, sed
legibus obnoxia.

Cap. II.

Hujus Capituli partes præcipuæ sunt 7.

Quibus hæc continentur:

1. Thesei juvenis res gestæ. Superstite adhuc patre,
nempe:

Pugna adversus Amazones, ex quibus
Antiope seu Hippolytam uxorem duxit.

Pugna adversus Centauros in nuptiis
Pirithoi: ovid. lib. 12. Metamorph.

Cades tauri Marathonii.

Profectio cum Argonautis in Colchidem.

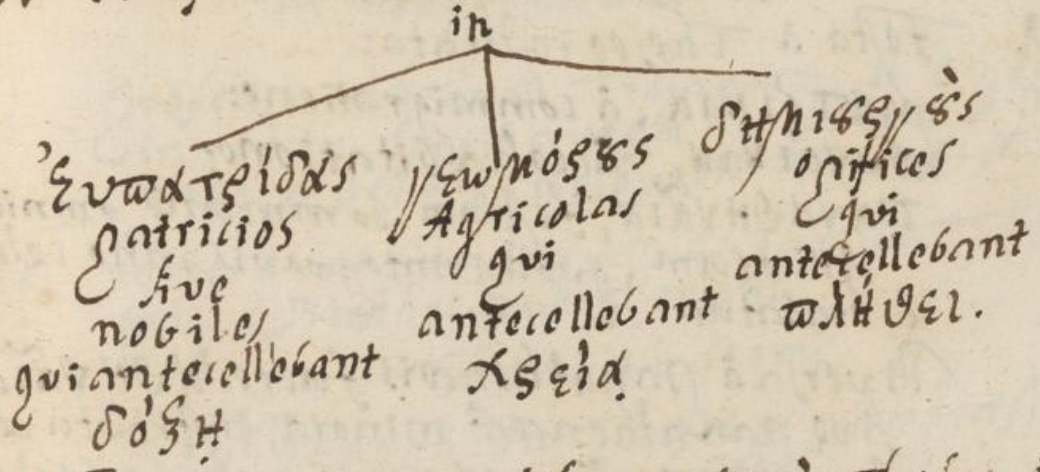
Victoria de Minotauris et abductio fili-
arum Minois Ariadnes et Phaedra ex
insula Creta: ovid. Metamorph. lib. 8.

II. Initium Regni A. M. secund. Emm. 2716.

III. Amplificatio Athenarum, translatis eo totius
agri Attici incolis.

Not. Athenarum duas fuisse praeipuas par-
tes, ἄρχοντες et ἄστυ.

IV. Divisio civium Atheniensium:

V. Status Reipubl. Atheniensis, à Theseo in-
stitutus.
videtur fuisse Monarchicus respectu The-
sei:
videtur fuisse Aristocraticus respectu patriciorum

sive optimatum, quibus cura sacro-
rum commissa et magistratus de
mandati fuerunt.

Revera fuit Democraticus, quia Electio
magistratum et ius decidendi in comitiis
fuit per populum. Imperium autem
militare Regi relictum fuit.

Not. $\omega\sigma\upsilon\tau\alpha\nu\epsilon\iota\omicron\upsilon$ appellatam fuisse
curiam, ubi magistratus convenire et
consultare solebat, et ubi bene de Regi
meriti publice alebantur.

Erat autem hic locus Vestæ sacer, ideoque
 $\omega\sigma\upsilon\tau\alpha\nu\epsilon\iota\omicron\upsilon$ sive ignis perpetuus in
ejus honorem alebatur.

Hinc ortum proverbium: $\tau\delta\ \lambda\upsilon\chi\lambda\iota\omicron\upsilon$
 $\epsilon\upsilon\ \omega\sigma\upsilon\tau\alpha\nu\epsilon\iota\omicron\upsilon$.

VI. Festa à Theseo instituta:

$\mu\epsilon\tau\omicron\iota\kappa\iota\alpha$, à commigratione:

$\epsilon\upsilon\upsilon\omicron\iota\kappa\iota\alpha$, à cohabitatione:

$\omega\alpha\nu\alpha\theta\eta\nu\alpha\iota\alpha$, festum commune omnium
Atheniensium, quod quinto quovis anno cele-
brabatur.

Diversa à Panathenæis fuere $\alpha\theta\eta\nu\alpha\iota\alpha$
sive Panathenæa minora, instituta ab
Erichthonio, Rege At. quæ quotannis cele-
brabantur.

$\epsilon\kappa\alpha\tau\omicron\mu\beta\alpha\iota\omega\upsilon$ primus fuit Athenien-
sium mensis, solstitio æstivo coherens,
qui partim in Junium, partim in Julium
inadit.

VII. Ingratitudo Atheniensium erga Theseum.
 Exul enim obiit in insula Scyro apud Regem
 Lycomedem, A. M. 2746. cum regnasset annis
 novemdecim.

Cap. III.

Hujus Capituli partes praeicipuae sunt 4.
 Quibus haec continentur:

I. Mnesthei Regis XL. res gestae:

nempe

Invasio regni injusta A. M. 2746, quod Theseus
 ipsius agnatus ab ingratis Atheniensibus
 in exilium pulsus est:

Mutatio Aetatis Reip. Atheniensis Democraticae
 in Monarchicam:

Profectio ad bellum Trojanum, et obitus
 in reditu. Coepit autem hoc bellum A. M.
 2757. et desit ex cidi urbis Trojae A. M. 2767.

II. Series quatuor Regum ex familia Thesei,
 qui Mnestheo successerunt.

Fuerunt autem:

XII. Demophoon Thesei et Phaedraefilius,
 qui coepit An. 2769.

XIII. Oxyntes Thesei filius, qui patri sine
 liberis mortuo successit.

XIV. Archidas, Oxyntes filius, Thesei ne-
 pos, a fratre occisus.

XV. Thymöetes, Oxyntæ filius ex con-
cubina, qui patre occiso regnū invadit.

III. Honos Theseo exhibitus a posteris.

Ossa ex Scyro insula honorifice reportata
fuerunt Athenas:

Templum ipsi fuit dicatum, cui nomen
Θησεῖον, idque jus æbulias habuit:

Panathenæa Θησεῖα fuerunt appellata.

XV. Res gestæ duorum posteriorum Regum Athe-
nienſium, qui Thesei familiæ successerunt:

Si autem fuerunt:

XVI. Melanthus Pylo Messenice urbe co-
riundus, qui, pulso Thymöete, ul-
timo Rege ex Thesei familia, Rex
creatus fuit, quod Xanthum Boeoto-
rum ducem singulari certamine vi-
cisset.

Ab hoc Rege institutum fuit festum
ἡμέρα τῆς ἀπατῆς hoc a fraude ἀ-
πατῆς nuncupatum.

XVII. Codrus Melanthi filius, ultimus
Athenienſium Rex, qui se in bello con-
tra Doros, Peloponnesi incolas pro
salute patriæ devovit. Vid. Herod.
lib. 5. cap. 26: Valer. Max. lib. 5. cap.
6. et Justin. lib. 2. cap. 6.

Periit Codrus A. M. 2881. 401,
etio anno Regni Saulis.

Hujus Capituli partes precipuae sunt 3.

Quibus haec continentur:

I. Mutatio Reip. Atheniensis post mortem Codri Regis ultimi.

Loco Regis, qui ἀντιθέουτος fuerat, creatus fuit unus praetor perpetuus, sive ἄρχων δῖα βίη, qui fuit ἀντιθέουτος ligatus legibus.

Causa mutationis fuit contentio inter duos fratres Medontem et Nicleum de successione in Regno.

Primus ἄρχων δῖα βίη fuit Medon Codri filius.

II. Coloniae Atheniensium sub secundo Archonte perpetuo Acasto in Asiam missae.

Haec coloniarum deductio vocatur graece ἡ ἰωνικὴ ἀποικία.

Coloniae ductor fuit Nicleus.

III. Recensio tredecim Archontum perpetuorum.

1. Medon annos 20.

2. Acastus annos 36.

3. Archippus annos 19.

4. Therfippus annos 41.

5. Phorbas annos 31.

6. Mecades Ann. 30.

7. Diogenetus Ann. 28.

8. Pherecles Ann. 19.

9. Arifbron Ann. 20.

10. Thespheus ann. 27.

11. Agamemnestor ann. 20.

12. Aeschylus Agamem. fil.

ann. 23.

13. Alcmaeon, Aeschyli filius Ann. 2.

desiit An. M. 3197.

Cap. V.

Hujus capituli partes precipue sunt XII.
quibus hæc continentur:

I. Secunda mutatio Reip. Atheniensis post mortem Alcmaeonis, ultimi Archontis perpetui. Creati autem deinceps fuerunt Archontes decennales.

II. Synchronismus Historice Romanæ.

Initium charopis, primi Archontis decennalis, et fundatio urbis Romæ secundum Varronem incidere in unum eundem Ann. M. 3197.

III. Series ac nomina Archontum decennialium.

1. charops	4. Hippomenes
2. Æsimedes	5. Leocrates
3. Clidicus	6. Absander

7. Eryx.

Qui imperavit annos sex, et desit
A. M. 3262.

Alii ipsum decem annos imperasse statuerunt.

IV. Tertia mutatio Reip. Atheniensis sive Initium plenæ libertatis.

Abrogatio enim Archontum decennialium Imperio, creati sunt novem Archontes annui à plebe ex patriciis A. M. secund. Em. 3262.

V. Nomina novem Archontum annuorum diversa.

ἄρχων ἑωυτοῦτος

Βασιλεὺς
πολεμάρχος.
Θεοφουεταί

Not: Archontis Eponymi nomine signa-
tum fuisse annum, ut apud Romanos
nomini bus consulum, prius autem
Archon Eponymus fuit Creon.

VI. Archontis Eponymi officium.

1. Cura Bacchanaliorum.

Duplex autem fuit Bacchifortium

Majus
quod celebrabatur
sub initium veris
d. 12. Mensis Antesthe-
rionis sive Februarii.

Vocatur alias

ἄνθεσθια ἅπα τῇ
ἄνθειν,

Floralia.

Διονύβια μεγάλη

Διονύβια ἀρχαῖα τετρα.

Διονύβια κατ' ἐξοχήν

Διονύβια τὰ κατ' ἄστυ

Διονύβια τὰ ἐν λίμναις.

Minus
quod celebrabatur
sub finem Autumni
mense Posidonio.

Vocatur alias

Διονύβια τὰ
κατ' ἄστυ,

Ληναία.

Hinc et Mensis

Ποσειδεῶν

appellatus

fuit

Ληναιών.

Hinc ortum generosium: ὁ καλεῖται
καρπός, ὅτι ἐκ τῆς ἄνθεσθια

2. Cura Thargeliorum.

Celebrabant autem Θαργῆλια

undecimo mense, nempe Thargelione
sive Majo, et offerbantur tunc Apollini
atq; Dianæ primitivæ fructuum.

Hinc ortum proverbium de nimis longamora
ἀπὸ τῶν ἐπὶ ἀποτέσει ἐπὶ ἀνὴρ ἄετις ἐν
θαυρῇ λῶν δ.

Αποτέσεια celebrabatur mense Novembri,
cui nomen τῶν ἀνεψιῶν.

3. Cura pupillorum et jurisdictio
inter conjuges, parentes, liberos
progenitos.

VII. Officium Regis.

1. Cura Mysteriorum Eleusiniorum.
Mysteria autem sive sacra Eleusini-
nia fuerunt

Majora.	Minora.
quæ celebrabantur circa 20. diem 30. ἡδὲ 30. μῶν sive septembri.	sive τὰ μικρὰ μυστήρια, quæ ce- lebrabantur mense
erant autem τῶν ἐν τῇ ῥᾷ et appellabantur alias μυσ- τήρια simpliciter.	Antheſterione sive Februario.
celebrantes appellabantur ἐψοφοὶ et ἐπὶ ὧν τὰ.	Fuerunt autē τῶν ἐπὶ τῇ ῥᾷ.
Instituta fuerunt in hono- rem Cereris, filiam proser- pinam querentis.	Initiatio vo- cabatur ἡ μυσ- τήρια. Initiati μυστῆραι et μυσ- τήρια.

Ad ea noctu cum lucernis, et facibus et
summo silentio celebrabantur. vid. Arnob.
lib. 3.

7.
2. Cura Lenaeorum et sacrorum Mi-
nervae, Jovis, Apollinis, Vulcani, Pro-
methei.

Not. Βοηδομία fuisse festum in
honorem Apollinis mense septembri
institutum ab Erechtheo sexto Athen.
Rege Ἡρακλῆϊς Vulcanalia.

11X. Polemarchi officium.

Cura belli et Imperium in eo absolutum:
Praetura peregrina in urbe.

1X. Thesmothetarum officium.

Cura legum et institutorum
Praetura urbana.

X. Areopagus et institutio Senatus Areopagitici.

Not. hic 1. Ἀρεῖον Πάγρον sive vicum Mar-
tium appellatum fuisse lacum, ubi de vo-
luntariis homicidiis ius dicebatur.

Not. 2. iudicium Areopagicum fuisse su-
preum et sine provocacione.

Not. 3. Senatum Areopagicum institutum
fuisse à Cecrope primo urbis conditore.

Not. 4. Senatores huius iudicii appellatos
fuisse Ἀρεοπαγῖταις.

Not. 5. tria proverbia de Areopago et Are-
opagitis ducta:

1. Ἀρεοπαγῖταις σεπδνῶτες
h.c. Areopagitae subterfugientes.
Huc alludat Juvenalis Sat. 9:
Ego occultatēges ut curia Mar-
tis Athenis.

2. ἀσέοπα γιτῆς pro rigido nimis
a se vero consore vel iudice, Cicer.
lib. 1. ad Att. ep. 14.

3. εἰς ἄσείδον πᾶρον ἐκρίθη: h.
e. in Areopago iudicatum est: de sen-
tentia iussimā.

XI. iudicium ἐρηκταρῶν in foro Palladio de
caedibus in consultiis.

ἔφεβις, ἐκκληβις, appellatio, provocatio.

XII. Diversa novem Archontum dicasteria.

jus autem dixerunt:

Ἄσχωρ πᾶρὰ τῆς ἑωωνύης:

Rex in foro βεκολεῖω:

Polemarchus in Lycæo:

Thesmothetes in Thesmothetis.

Nota, eos cum populo non nisi conjunctim
agere potuisse.

Cap. VI.

Hujus Capituli partes precipue sunt 4.

quibus hæc continentur:

I. Causa legislationis Draconis et tempus.

Causa fuit abusus jurisdictionis scripto juri non
obnoxia.

Tempus, A. M. 3326, quo Draco fuit Ἄσχωρ
ἑωωνύης. fuit is sexagesimus quartus
annus post initium novem Archontum annu-
orum, non verò quinquagesimus
annus fuit.

II. Reformatio iudicii & rhetarum.
 institutum autem fuit, ut eligerentur &
 rhetæ, viri vitâ integri quinquagenariis
 annis non minores. Numero 50.

III. Causa tacite abrogationis legum Draconis.
 Ea autem fuit nimia severitas; quod vi-
 delicet omnibus delictis poena capitalis assigna-
 ta esset.
 Hinc in proverbium abiit $\nu\omicron\mu\omicron\iota\ \delta\epsilon\alpha\chi\omicron\upsilon\tau\epsilon\iota$,
 ut $\gamma\alpha\lambda\epsilon\upsilon\kappa\epsilon\ \nu\omicron\mu\omicron\iota$, et Manliana
 atq; posthumiana iracundia.

Aristoteles in Rhetoricis ait, $\epsilon\sigma\tau\ \alpha\upsilon\tau\omicron\varsigma\ \omega\tau\ \epsilon$
 $\tau\omicron\varsigma\ \nu\omicron\mu\epsilon\varsigma\ \epsilon\iota\upsilon\delta\iota$, $\alpha\lambda\lambda\alpha\ \delta\epsilon\alpha\chi\omicron\upsilon\tau\omicron\varsigma$.
 Gell. lib. 11. cap. 18. refert, nihil in iis legibus
 memoriâ dignum fuisse præter poenarum
 acerbitatem.

Vide etiam Aristotel. Polit. lib. 2. cap. 10.

IV. Cyloniana Seditio A. M. 3352.

Atheniensibus ad olympicos ludos pro-
 fectis, occupavit Cylon $\alpha\kappa\sigma\omicron\omega\omicron\lambda\iota\epsilon$ oporâ
 atq; auxilio Theagenis tyranni Megar-
 ensium: sed non multo post pressus fa-
 me clam aufugit.

Cap. VII.

Huius Capituli partes præcipuæ sunt 6.
 quibus hæc continentur:

I. Causa legislationis Solonis et tempus.
 Causa fuit Status Reipublicæ turbatus ob

Seditionem recentem et factiones.
 Diacriorum sive Montanorum, qui
 amabant Democratiam:
 Pedicorum sive campestrum, qui
 amabant oligarchiam:
 Parakorum sive Maritimorum, qui
 amabant statum mixtum.
 Haec civium divisio à Cranao, secun-
 do Rege fuit instituta.

Tempus: A. M. 3356, quò Solon fuit
 Ἀσκληπιάδης

- II. Triplex remedium ad liberandam inopem ple-
 bem aeris alieni magnitudine et modo de-
 stituta:
1. Introductio δειράξεως sive
 novarum tabularum. Est autem
 δειράξεως remissio sortis et sortis.
 2. Auctus pecuniae valor in solvendo.
 3. Lex de non obligando corpore cre-
 ditoribus.

III. Abrogatio legum Draconis publica.
 Vid. Aelian. Var. Hist. lib. 8. cap. 10.

IV. Antiquissima civitatis divisio, quae ante The-
 seum fuerat in usu restituta.
 Divisa autem fuit civitas
 in quatuor tribus sive φυλὰς:

Armatorū: capratorum:
 opificum: agricolarū:

Quaraginta tribus subdivisa fuit in tres curias
live $\phi\sigma\alpha\tau\epsilon\lambda\alpha\varsigma$.

.9.

quaelibet curia in decem gentes.

V. Nova divisio secundum consilium à Solone ex
cogitata.

Fuerunt a. cives ab ipso divisi in

$\omega\epsilon\upsilon\tau\alpha\kappa\omicron\beta\iota\omicron\mu\epsilon\delta\eta\mu\upsilon\varsigma$ $\iota\omega\omega\epsilon\iota\varsigma$ $\zeta\epsilon\upsilon\iota\tau\alpha\varsigma$ $\theta\eta\tau\epsilon\iota\varsigma$

Res soli possidentes, ex quibus
magistratus creabantur.

qui ob paupertatem
opera suam mercede
de locabant. Hi a
habuerunt potestatem
creandi magistratus et
tiones ab iis exi-
gendi.

Vid. Aristot. Polit. lib. 2. cap. 10.

VI. Status Reipublice Atheniensis à Solone in-
stitutus.

Fuit is secundum Aristotelem mixtus

Oligarchia ^{ex} respectu Senatus Areopagi-
tici.

Aristocratia ^{ex} respectu Electionis Ma-
gistratum.

Democratia ^{ex} respectu comitiorum et iu-
dicio-
rum publicorum, quae fuerunt in
totius populi potestate.

Revera autem status fuit merò Democrati-
cus.

Hujus capituli partes praeicipuae sunt 3.

Quibus haec continentur:

- I. Dissertatio de Electione novem Archontum annuorum post Solonis legislationem: utrum antiquus per suffragia creandi modus servatus an vero institutum ab ipso fuerit ut per sorte deinceps eligerentur.

Argumenta Caroli Sigonii pro sortitione desumpta sunt ex Plutarcho in vita Periclis, et Aristidis, et ex Lysiae oratione contra Andocidem. Sed inde non potest recte colligi, Solonem hujus instituti auctorem fuisse.

Decisio Emmii est: novem Archontes annuos a Solone relictos fuisse $\alpha\iota\varsigma\epsilon\tau\epsilon\varsigma$:

$\alpha\lambda\theta\omega\tau\epsilon\varsigma$ autem eos factos esse anno octogesimo sexto post Solonis legislationem à Clisthene A. M. 3442. teste Aristotele Polit. lib. 2. cap. 10.

Nota, ab Expeditione Xerxis in Graeciam, usque ad finem Monarchiae Graecorum anni, non praeteriisse 149, non vero 150.

- II. Novem Archontum annuorum $\rho\omicron\lambda\iota\mu\alpha\tau\iota\alpha$ sive probatio ante Electionem, et Juramentum post Electionem.

Probatio fuit duplex: nempe

Senatu
Areopagitico

judicio
sive
Concione

Spectabantur autem in primis

1. Nates; nempe an maioribus civibus
Atticis oriundi essent:

2. Vita antea acta.

3. Zevid appellatam fuisse actionem,
quæ instituebatur adversus eum,
qui peregrinis parentibus natus pro
ei se se gereret, et poenam hujus salu-
tatis venundationem fuisse.

Juramenti duo fuerunt præcipua
capita;
nempe

Observatio
legum

Ejuratio
donorum

Poenam non observati juramenti, et in-
primis τῆς δωροδοκίας fuit statuta
aurea magnitudinis humanæ Delphos
mittenda.

III. Præmium novem Archontum annuorum
pro bene gestum magistratum.

Fuit autem illud dignitas Areopagitica
quæ suprema et perpetua erat.

Cap. XX.

Hujus capituli partes præcipuæ sunt

quibus hæc continentur:

I. Descriptio ac potestas τῆς ἐκκλησίας seu
ve Concionis.

Fuit a. conventus universi populi, penes quem
suprema potestas.

11. Refutatio Ciceronis et Plutarchi, qui pri-
mam Senatus Arcopagici instituti onem
perperam Soloni tribuunt, cum revera eadem
scribenda sit Cecropi.

nititur hac refutatio autoritate Aristotelis
Polit. lib. 2. cap. 10.

111. Electio Arcopagitarum ex Novemviris
nem munere suo annuo recte functis.

IV. Officium Arcopagitarum triplex: nempe
Custodia legum et institutorum Reipublicae,
Judicium de criminibus gravissimis:
Censura morum et vitae.

Vid. Quintil. Institut. orat. lib. 5. cap. 9.

V. Gravitas Senatus Arcopagitici.

ipsa enim electorum natura mutabatur, et
frequentatio canonice electione excludebat.

VI. Differentia inter Arco pagitas et ceteros magi,
Aratus duplex; nempe

incertitudo
numeri perpetuitas
 dignitatis.

VII. *Forma iudicii Arcopagitici:*

Cujus partes principales:

introducitur litium per Legem 11-virum,
deposita coronâ;

juramenti calumnia, actoris et rei; et illius
quidem iuramentum $\pi\sigma\sigma\sigma\sigma\sigma\sigma\sigma\sigma$ nobis, huius $\alpha\chi$,
 $\tau\sigma\sigma\sigma\sigma\sigma$ agellatur.

Duplex utriusque oratio ad Clepsydram,
et quidem absque artificio Rhetorico.
Areopagitarum consultiatio taciturnae et
disjudicatio controversiae per calculos.

Not. pro verb. $\omega\varsigma\omicron\varsigma\ \upsilon\delta\omega\varsigma\ \epsilon\iota\omega\epsilon\iota\gamma$:
 $\omega\varsigma\omicron\varsigma\ \chi\lambda\epsilon\psi\upsilon\delta\sigma\alpha\nu\ \epsilon\iota\omega\epsilon\iota\gamma$:
 $\chi\alpha\tau\epsilon\omega\epsilon\iota\gamma\epsilon\iota\ \tau\omicron\ \upsilon\delta\omega\varsigma\ \sigma\epsilon\omicron\nu$.
Aqua deficit.

MX. *Conventus Areopagitarum ordinarius
et extraordinarius.*

XX. *Imminutio potentiae Senatus Areopagitici
per Periclem, qui primus eum reddidit $\epsilon\omega\epsilon\nu$,
δυοιν.*

Cap. X.

Hujus Capitis partes praecipuae sunt 2.
quibus haec continentur:

I. Brevis repetitio argumenti duorum prae-
cedentium capitum de Novem-viris et de
natu Areopagitico.

II. Origo, officium, et ratio Electionis Senatus
quadringentorum virorum.

Origo ejus derivanda est à Solone:
Officium fuit consultatio de negotiis publi-
cis ad totam Remp. pertinentibus: et
in rebus quidem majoris momenti uni-
versum convocabant populum.

Ratio Electionis quadringentorum virorum
hanc fuit:

Centeni ex quatuor tribubus sorte elige-
bantur.

Sors autem fiebat per extractionem no-
minum et simul Labarum albarum
et nigrarum ex duabus diversis ur-
nibus.

Hinc Senatus ille vocabatur ἡ βελη-
νωδὸν κλῆσις: ἀρχὴ κληνότης:
βελευταὶ κληνῶτοί.

Hic etiam pertinet Pythagoræ sym-
bolum.

κλῆσις ἀπεχεσθαι.

à fabis abstinendum.

Munus Senatorum huius concilii 400-vi-
torum erat annuum.

Cap. XII.

Huius capituli partes præcipuæ sunt 6.
quibus hæc continentur:

I. Pisistrati et Pisistratidarum tyrannis.

Pisistratus Athenis tyrannidem invasit
A. M. 3383. ope quadringentorum sate-
litum, qui custodes corporis ipsi datifue-
rant.

Sucesserunt ipsi in Tyrannide filii duo
Hipparchus et Hippias.

Hipparchus ab Harmodio et Aristogito
hæc occisus est A. M. 3436.

Hippias à Clisthene imperio exutus et
in exilium pulsus est Anno Mundi
3439.

12.
Ob Pisistrati tyrannidem Solon
sponte in exilium abiit, Aegyptum
et Cyprum et Asiam per-
agravit.

Epistola Solonis et Pisistrati mutuae
extant apud Laertium in vi-
ta Solonis.

II. Tempus mutationis Reipub. Atheniensis per
Clisthenem et causa.

Tempus: annus 86. post Solonis legislatio-
nem sive A. M. 3442.

Causa fuit contentio Clisthenis cum Isagora,
optimatum studiis florente.

Fuit a. Clisthenes unus ex posteris Al-
cmaeonis, ultimi Archontis perpetui, qui
Alcmaeonidae appellabantur.

III. Forma mutationis Reip. Atheniensis per
Clisthenem.

Ea autem fuit multiplicatio tribuum et
Senatorum concilii 400-virorum.

Ex tribubus enim quatuor factae sunt de-
cent:

Loco autem 400-virorum creati de-
inceps sunt 500: nempe ex quavis
tribu quingvagenta.

Hinc concilium hoc graeco vocatum est
ἡ βεβλήτων ἑκαταρχία ὁδὴ
δξω.

IV. Electio quingvagenta Prytanum, seu tribus
praesidentis.

Prytanica vocabatur tempus 35. dierum, per
quos unaqueque tribus praesidebat ordine.

V. Dissertatio de προέδρις et ἐπιστάτῃ πρυτανείᾳ
προέδρι fuerunt novem viri ex tribubus non
πραισidentibus.

Electio eorum fuit penes ἐπιστάτην πρυτανείᾳ
tanquam, seu πραισίδην διῆρκυντον τριβύ
πραισidentis.

Vid. Suidæ Lexicon græcum v. ¹ἐπιστάτης.

VI. Πρυτανὺν dignitas et relatio ad senatum:
ut et modus faciendi senatus consulti, eiusq[ue]
vis et probatio per seculum.

Commoratio πρυτανὺν assidua erat in Tholo
Tholus autem pars erat πρυτανείᾳ, et gene
raliter pro quolibet rotundo edificio sumit[ur].

Decretum scribere significat hic formulam
sententiæ concipere, sententiis iudicium aut
fragilis senatus confirmandam.

Not. Differentia inter $\omega\varsigma\omicron\beta\epsilon\lambda\epsilon\nu\mu\alpha$ et
 $\psi\eta\phi\iota\sigma\mu\alpha$.

$\omega\varsigma\omicron\beta\epsilon\lambda\epsilon\nu\mu\alpha$ nunc finis.

$\omega\varsigma\omicron\beta\epsilon\lambda\epsilon\nu\epsilon\iota\nu$.

$\psi\eta\phi\omicron\varsigma$ calculus, suffragium:

Hinc $\psi\eta\phi\iota\lambda\epsilon\iota\nu$, $\epsilon\omega\iota\psi\eta\phi\iota\lambda\epsilon\iota\nu$:

$\psi\eta\phi\omicron\nu$ $\epsilon\chi\epsilon\iota\nu$, ius suffragii habere.

$\psi\eta\phi\omicron\nu$ $\lambda\epsilon\nu\kappa\omicron\nu$ $\omega\varsigma\omicron\beta\epsilon\lambda\epsilon\iota\nu$ $\alpha\iota$

εἶναι, rem aliquam suffragiis suis compe
bare.

$\psi\eta\phi\omicron\iota$ interdum etiam sumunt[ur] pro
calculis πραισφιστατοῦν.

Ἦναι ψηφωαζία, ὡς δὲ ἔστιν αἰσθάνου
 τὰς ψήφους.

παλαιοὶ ψηφῶν.

ψηφολογῆν, ψηφοῖς παλαιοί,
 ψηφωακτεῖν, αἰσθάνου τὰς ψήφους.
 ψηφωακταί, ψηφοκλέπται,
 ψηφολογικοὶ, ψηφολογοί, qui eam
 artem exercent. vid. de iis singul.
 locum apud Senec. Erist. 45.

Not. 1. Decretum non fuisse latum Athenis
 ad rogulum nisi ἐκ πρυτανείας
 ἡγετος.

Not. 2. Senatus consultorum vim an-
 nuam fuisse, confirmata autem
 a rogulo vim legis perpetuam habu-
 isse.

Not. 3. Χειροτονίαν vocari modum
 suffragandi manuum sublatione.

Cap. XII.

Hujus capituli partes praecipuae sunt 5.
 quibus haec continentur:

1. Aequatio quatuor classium civium Atheniensium,
 respectu electionis Senatus 500-virorum.
 Auctore rei fuit Aristides A.M. 3471. post magna
 gloriā.

2. Senatus 500-virorum inquisitio in pauperes
 et ob vitium corporis ad vicium sibi comparandum
 idoneos.

Ii autem singulis diebus accipiebant duos obolos.

ἄδύνατοι, ἄδύνατοι τοῖς χρημασί-
ω πωρμένον τὸ δῶμα, ἀκμήν τῆς
γοθικῆς ἐκείνης.

ἄναρσάφειν εἰς κατὰ λόγον τῶν ἀδύ-
νάτων, vel εἰς τὰς ἀδύνατας, ἡντι-
ἐσοθῆκε δὲ ἡ συνθήκη.

III. Senatus Soovitorum cognitio de criminibus
ἑιδάγγελίας.

ἑιδάγγελία vocabatur delatio criminum pu-
blicorum extraordinariorum, de quibus
nihil certi legibus constitutum esset.

ἑιδάγγελεὺς, clancularius accusator.

Interdum etiam per ἑιδάγγελεῖς significā-
Admissionales, quorum officium in aulis principum
est, nuntiare adventum alicujus et admittere
in cubiculum.

IV. ἐκφυλλοφορία sive excuriatio Senatorum,
si quis fraudulenter, vel minus digni sorte electi
essent.

Potestas excuriandi erat generi ipsi Senatui
Soovitorum.

Suffragia ferebantur frondibus olivæ.

Hinc ἐκφυλλοφορεῖν pro excuriare sumitur.

V. Praemium Senatus Soovitorum.
Salarium

Corona

Huc pertinet formula veterum inscriptionū
gratiarum δὲ δῆμος ἐστὲν.

Hujus capituli partes principales sunt 9.

Quibus hæc continentur:

I. Ἐκκλησίας sive conventus universi populi
definitio et potestas.

II. Concionis sive conventus universi populi:
Locus, tempus, programma, et gubernatio.
Locus fuit Triplex:

1. Ἡ ἀγορὰ sive forum, cuius
forma rotunda: unde et ἄγος
ἄλως dictum fuit.

Hinc orta vocabula:

ἡμεροσός
ἡμεροσίον
ἡμεροσέιν

2. Ἡ πύλος, locus sacer, destinatus
concioni, et per metathesin
ita dictus quasi πύλος ἱερῶν,
densus.

3. Theatrum Bauhi.

Tempus fuit

Ordinatum

τῇ ἐνδεκάτῃ

τῇ εἰκάδι

τῇ ἐννέκῃ

cujusque
mensis.

Extraordinarium

sive

quodlibet.

nam sic cum necessitas
consultaret.

Hæc conciones appellabantur
ἐκκλησίαι καὶ ἄλως.

Hæc conciones voca-
bantur καὶ τεκκλη-
σίαι.

Notandum hic obiter est, menses apud Græcos
divisos fuisse in tres decades dierum;

Prima & ^{quarum} δεκάς μηνός ἰσάμενός
Secunda & δεκάς μηνός μεσσηνός
Tertia & δεκάς μηνός φθινονός.

III. Descriptio ipsius concionis, modusq; deliberandi
et faciendi decreti.

Not. hic imprimis inchoatam fuisse concionem
mactatione porcelli in honorem Cereris, cujus
sanguine subsellia imbuta fuerunt, hosti-
amq; hanc vocatam fuisse χοῖσι δῖον καὶ
δαίμονι, sive porcellum expiatorium.

Not. concionis præcipuas partes fuisse:

Furamentum ab omnibus, qui concioni
interfuerunt præstandum ad optima
q; Reipublicæ consulenda:

Suasionem et dissuasionem rei propositæ
per viros quingvagenta annis majores

Conceptionem decreti:

Χεῖροτομία:

Not. Differentiam inter ψήφισμα sive
decretum singulare et νόμος sive decre-
tum universale seu generale.

IV. Recensio legum publica quotannis die undecimo
mensis Hecatombæonis, ut et earundem emenda-
tio ultima concione ejusdem mensis.

V. Dissertatio de Nomothetis legum abrogandarū,
mutandarūq; causa ex uni verso populo cre-
atis.

Eligebantur hi Nomothetae ex Senatoribus
iudicii Aelia tici 1500 — virorum, de
quo vid. infra cap. 15.

15.

Fuerunt Nomothetae circiter quingenti
numero.

Fuerunt iidem magistratus extraordinarii,
perpetui legum custodes.

VI. Dissertatio de quinq[ue] Syndicis defendendarum
veterum legum causis electis.

Not. Novas leges propositas fuisse in foro
ἡρώδης τοῦ ἐπὶ τῶν νόμων sive ad statuas
heroum Eponymorum, à quibus decem
tribus denominatae sunt.

VII. Ratio ipsa mutandi leges et abrogandi per
Χερσοτovia Nomothetarum in consuetudine.
Ab. extitisse peculiarem Solonis legem, ne
temere id fieret.

VIII. Duplex suffragandi modus

Χερσοτovia

sive

per manus sublationē.

Huic respondet Justinus,
m. 1. 1. 1. 1.

ψηφοφορία

sive

per calculos

Huic respondet mir
Joan. P. 1. 1. 1.

IX. Ostracismus: qui fuit iudicium populi universi,
quo per tessularum conjectionem in unam con-
dennabantur et citra infamiam ac bonorum amissionem
relegabantur in decennium cives primarii,
qui nimiam potentiam et verum gloriae in-
vidiam multitudinis in se provocassent.

ὄσσε' αὐτῶν τε σῦλα, fragmenta va-
Hinc ὄσσε' αὐτῶν ^{fictilis.} ~~ὄσσε'~~ ὄσσε' αὐτῶν εἶναι,
ἔσσε' αὐτῶν εἶναι.

De origine ostracismi duplex est opinio:
Heraclides Ponticus attribuit eam Hisp.

Alia. ^{Alia.} Eliabeni.

Vid. Alian. var. hist. lib. 13. cap. 24.

Cap. ~~XIV.~~ ^{XV.}

Hujus Capituli partes precipuae sunt
2.

Quibus haec continentur:

1. Dissertatio de Symmoriis, seu ratione expe-
dienda pecuniae, poscente aliqua necessitate.

Not. hic 1. Symmorias fuisse classes, in
quas cives Athenienses locupletissimi &
quacunq; tribu diviserant.

Not. 2. Institutam fuisse hanc divisionem
A. M. 3572. Archonte Eponymo Nau-
nico; anno 2180 post Solonis legisla-
tionem.

Not. 3. Trecentorum civium opulentis-
simorum munus fuisse duplex:
nempe

Collationem tributi ante alios, à
quibus illud deinde repetierant.

Τῶν ἑσπερίων ἢ ἑσπερίων ἢ ἑσπερίων
aedificandi et instruendi tri-
men propriis suis sumpti-
bus.

Not 4. vocabula $\delta\upsilon\mu\mu\omicron\varsigma\iota\tau\eta\varsigma$,
 $\delta\upsilon\mu\mu\omicron\varsigma\iota\delta\epsilon\chi\eta\varsigma$,
 $\omega\varsigma\omicron\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\upsilon$,
 $\lambda\epsilon\iota\tau\epsilon\varsigma\upsilon\epsilon\iota\upsilon$,
 $\lambda\epsilon\iota\tau\epsilon\varsigma\gamma\omicron\varsigma$,
 $\tau\epsilon\iota\kappa\epsilon\delta\epsilon\chi\eta\varsigma$,

II. Additamentum ad præcedens caput de
 Concione:

Cujus membra sunt duo:

1. Modus ducendi plebem invitam
 in concionem, ubi q̃ detinendi:

Nemp̃

Vice obstruebantur:

venalia removebant̃:

Forum funo, quod reiens tinctū
 erat coeco, cingebat̃.

2. Dimissio concionis ob fulgura et
 tonitrua, quæ Dio Chrysostomus appellat̃,

Cap. XV.

Hujus capituli partes præcipuæ sunt 6.
 quibus hæc continent̃:

1. Divisio judiciorum et Actionum judicialium.

Judicia
 fuerunt

Areopagiti, Epheta-
 rum.

Heliasti, Arbitro-
 rum

Actiones fuerunt

publicæ:
 quæ Græcè dicunt̃ κατηγορίαι,
 δικάαι, δημόσιαι.

privatæ
 quæ Græcè simpliciter
 dicunt̃ δικάαι.

II. Actionum publicarum ac privatarum species,
poenarum temperamentum litigantium, aliarumque diversarum
poenarum recensio.

Not. vocabula graeca:

Ῥάβις, occultorum delictorum detectio.

Ἐνδελίς, actio de delicto confessi.

Ἀπαγωγή, abductio furis vel gra-
tis, in delicto comprehensi.

Ἐφ' ἡμῶν, actio ad versus recepto-
rem rei delitescantis.

Ἰσάκη, quaelibet actio publica, quae
peculare nomen non habet:
Hinc Ἰσάκη δὲ δίκη.

III. Descriptio iudicii Ephetae.

Not. hic 1. institutum fuisse a Demophonte
Rege XII.

2. constituisse ex instituto Draconis
iudicibus XI.

3. pertinuisse eo cedes non volun-
tarias.

4. Reum post sententiam jurasse
recte iudicatum esse.

5. ὡς ἐπὶ τοῖς βέλαις appellatam
fuisse actionem adversus lega-
tos ob male gestam legationem.

IV. Descriptio iudicii Heliastici.

Not. hic 1. Locum iudicii fuisse Helicam:

2. Numerum Heliastarum sive
senatorum huius iudicii fuisse
incertum, sed magnum, et mi-
le quingentorum civi-
um et virorum.

3. Accusationem vocari δίκη
ἀδίκη.

4. Differentiam inter cognoscere causam, et statuere de causa. 17.
5. Cognitionem causarum huius, ius iudicii, et introductionem fuisse pene Thesmothetas.
6. Fundamentum ordinis iudicarii, citationem sive $\tau\eta\nu\ \omega\sigma\omicron\delta\delta\kappa\lambda\eta\sigma\iota\nu\ \epsilon\sigma\tau\iota$.
7. $\omega\delta\sigma\epsilon\delta\sigma\epsilon\varsigma$ sive adsores appellari consiliarios magistratum, qui iura suggerunt.
8. Formam libelli his versibus comprehensam:
quis, quid, coram quo, quo iure, repetatur, et a quo, recte compositus, quisque libellus habet.
9. Iuramentum Heliastarum ante iudicium.
10. Exceptiones rei dilatorias quatuor.
11. Iuramentum actoris et rei, nempe $\omega\sigma\omicron\mu\omega\delta\iota\delta\upsilon\ \epsilon\tau\ \delta\upsilon\tau\omicron\mu\omega$.
12. $\omega\sigma\upsilon\tau\alpha\tau\epsilon\iota\delta\alpha$ appellatam fuisse pecuniam, quae ab actoris et reo constituendi iudicii gratia deponebatur apud magistratum, finitoque iudicio in publicum cedebat, aut iudicium mercedem.
- Alias hoc nomine generavit ex omnes sumptus iudicii comprehendunt, ut latine vocabulo sportularum.

13. Depositionem testium iur^{torum}.

14. Modum dicendi ad eleg^{sydram}.

15. Dijudicationem causarum.

16. $\mu\eta\delta\epsilon\kappa\alpha$ duodecim viros, sive $\tau\epsilon\varsigma$
 $\epsilon\nu\delta\epsilon\kappa\alpha$ fuisse magistratus
sorte electos, qui $\mu\eta\tau\epsilon\lambda\lambda\epsilon\sigma\sigma\epsilon\tau$
carcere, et sententias capi^{tales}
tales exigere.

V. $\mu\epsilon\tau\alpha\delta\iota\kappa\alpha\sigma\tau\omega\upsilon$ iudicium $\tau\omega\upsilon$ $\delta\iota\alpha\tau\eta\tau\omega\upsilon$ sive arbitrorum.
Eorum alii dabantur sorte non petentibus,
alii dabantur petentibus ex compromisso.

Not. apud Emmium et Sigonium errorem
hic in calculo esse, et $\gamma\rho\omega$ 220 scriben^{dum}
esse 440.

$$\begin{array}{r} 22. \\ 10. \\ \hline 220. \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 44. \\ 10. \\ \hline 440. \end{array}$$

VI. $\mu\epsilon\tau\alpha\delta\iota\kappa\alpha\sigma\tau\omega\upsilon$ iudicium $\tau\omega\upsilon$ $\delta\iota\kappa\alpha\sigma\tau\omega\upsilon$ κατὰ $\delta\epsilon\mu\epsilon\varsigma$.
 $\Delta\eta\mu\omega\iota$ illi, h. e. populi seu pagi fuerunt
numero $\mu\theta$. vid. Ath. 6. lib. 9.

Cap. XLV.

Huius capituli partes praecipuae sunt 15.
quibus $\mu\epsilon\tau\alpha\delta\iota\kappa\alpha\sigma\tau\omega\upsilon$ continentur:

A. Electio Magistratum triplex: nempe
 $\gamma\epsilon\tau$ $\chi\epsilon\iota\sigma\tau\omicron\tau\omicron\upsilon\iota\alpha\upsilon$,
sortem,
editionem in singulis tribubus.

11. Additamentum ad capitulum quintum de
novem Archontibus annuis.

Nota hic ¹. Archontem, Regem, et polo,
marchum Ginosi bi ²
lubitum sumpsisse ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴

2. Regis uxorem quoddam sacra
fecisse, ut Roma Regina
Sacrorum.

3. Διαφορετικά η πρώτη χορογμή
 προς ἰσοτελείας & μετοίαν
 κ. 45.

ἰδοτε λέϊς νοια βαπτ^ς
 peregrini, qui non maius
 solv^{nt} bapt^{is} tributum,
 quam ei v^{er} Athenienses.

*Mēto ikoī verò apellou-
bantur, qui pro tot et ordi-
narium tributum solu-
ebant quotannis viti-
tim duodecim drachmas,
pro habitatione.*

quod tributum dicatur
μετοικιον.

4. utroqueque exclusos fuisse
ab honoribus et muneribus
publicis.

λλλ. τῶν ἐνδεκά *sive undecimvitorum officium.*

fuerunt autem praefecti carceris et ex-
actores sententiarum capitalium.

no. 1. fures deprehensos, alias manifestarios
appellari.

Plagium proprie esse furtum liberi
hominis Et graece ἀνδραποδισμός
dici, plagiariorum autem ἀνδραποδισμός
ἴσας.

Not. 2. Carnificem appellatum fuisse
δανίον sive δηνόχοινον.

Not. 3. usitatissimum supplicii ge-
nus fuisse haustum cuius acci-
pue appellabatur κῶνείον.
vid. Plin. Hist. nat. lib. 25.
cap. 12.

De Theramene et Socrate vid.
Xenophonem lib. 2. Hist. graec.
Plato Phaedonem, et Laert.
in vita Socratis.

πένειν φάσμαχος ἐφήμεσιν.
IV. Dissertatio de praefectis Tribuum, curiarum,
et rogulorum.

vid. Supra cap. 7. §. 4.

Nota, tabulas ἀξιαρχικάς fuisse ab eis
in quod referebantur omnium adol-
lescentium nomina, cum decimo octo-
vo aetatis anno in viros adscribe-
rentur, et paternae hereditatis com-
potes fieri possent.

ἀξιαρχικὸν ὄνομα τέιον.
ἀξίς, hereditas.

V. Legum jam receptarum custodes et conservato-
res, qui appellabantur νομοφύλα-
κες.

VI. Officium decem στρατηγῶν sive praefectorum
militum.

vid. Cornel. Negot. in Miltiade.

Si autem fuerint:

Quætores τῶν τελῶν, h. e. vectigalium
et reddituum ordinatiorum.

Quætores τῶν φόρων, h. e. tributum
nui sociarum civitatum:

Quætores τῶν εἰσφορῶν h. e. tributi
extraordinarii.

Quætores τῶν τιμημάτων, h. e. mul-
ctarum:

Quorum alii vocabantur οἱ ταμίαι
τῆς θεᾶς ἢ τῶν θεῶν.

alii ψάκτορες, qui partem mul-
ctæ ad aerarium civitatis per-
tinentem accipiebant.

Quæstor generalis sive ταμίης τῆς
διοικησεως.

Quæstor aerarii militaris, sive ταμίης
τῶν στρατιωτικῶν.

Quæstor pecunie theatralis, sive τα-
μίης τῆς ἐπὶ τῶν θεωσικῶν, qui
clargiebatur tenuiori plebi duos obolos,
ad conducendam sedem in theatro.

Institutum hoc Pericli attribuitur.

18. vocabula et formulas græcæ, minus
vulgares.

ἐκλογῆς, Emmanab.

ἀποδέκται, Emmanab, Empfangab.

ἂντιπράφῃ ἐγγυμνήσιον.

ἔννεκον relatio interbulas publicas
militatæ nomine.

ἔννεκον ἀμνησιν.

Ζητῆται, ministri quæstorum,
ἀμνησιν ἀμνησιν.

ἔννεκον εἰς, Βύσσα ἐκ, ἀμνησιν
ἀμνησιν.

διαχειρίζειν τὰ χρήματα
νόμιμα.

θεάτρον ὡλὰι, qui sedes locat
theatri mercede.

θεάτρ' ἀγορᾶζειν, sedem in thea-
tro conducere.

VIII. Dissertatio de Logistis sive Euthynis,
quibus omnes magistratus rationes
reddabant.

vid. supra cap. 8. §. 2.

IX. Recensio præfectorum annonæ et reliquorum
magistratum, quos cura fuit rerum vo-
naliū.

ἴσαντες fuerunt:

ἐπὶ ἀνὰ σινεωρεῖς τε δὲ σηνο-
δίτες, quorum munus fuit cōemptio fru-
mentī publici, Μυστράριον.

ἐπιτοφύλακες, quorum munus fuit cura

20.
ut iusto pretio ac pondere panis vendi
retur. Horum in urbe fuerunt decem,
item in circis quingenti.

ἄγορανόμοι sive praefecti rerum venalium
in foro. Maximus quatuor.

μετρονόμοι, qui curam gesserunt men-
surarum ac ponderum.

ἐπιμεληταὶ τῆς ἐμπροστίης, qui pro
hibebant ne frumentum aliud de scholae

X. Reversio Praefectorum rei nauticae, aliorumque
variorum magistratum.

Sunt autem fuerunt:

ναυτοδίκαι, admiralibus praefecti.

ἀστυνόμοι, qui curabant mundiciem
et decorem urbis.

ὁδοποιοὶ, praefecti sternendis ac curan-
dis viis publicis.

ἐπιτάται τῶν ὑδάτων, non solum
in dīnīst, sive curatores aquarum.

Not. castellum aquarum appellari lo-
cum, qui aquam publicam recipit
et in varia loca transmittit,
germ: nīn dīnīst.

Castellarius, sive castellorum custos, qui
ex castellis certā mensurā aquam
publicam in varia loca distribuit, germ:
mannē in dīnīst nīn.

ἡγεμόνι λακῆς, Primum ministrum.

ἑπιστάται τῶν δημοτίων ἔργων
curatores operum publicorum, dant
profectum.

τειχοποιοί, praefecti muris refici-
endis, wallf. m.

χορηγοί, curatores theatrorum, seu
praefecti apparatus ludorum sceni-
corum, qui ex suis sumptibus omnia ad
illos necessaria instrumenta congre-
gare tenebant.

Not. choragos apud Romanos dictos fu-
se, qui vestes locabant actoribus sceni-
cis, et choragium scenicum appella-
tum fuisse tam ipsum apparatus
scenicum, quam locum, ubi actores se
ornabant.

Not. choragum alias vocari eum, qui
primus est in chorea, et suam pecuniam
eam conducit.

χορηγεῖν, norant m.

χορηγός, nuntant m. n. m.

χορηγεῖν, nuntant b. d. m.

γυμναστικῶν χοροί, curatores seu praefecti
ludorum gymnasticorum, in quibus se
ercentibus oleum praestabant.

ἐστιάτορες, epulones, qui in sacris
ad communem civitatis lœtitiâ in-
stitutis, epulum tribulibus suis praestabant
germ. b. f. m.

Latine ii alias vocantur Domini convivii, et he-
ges convivii, vid. Gell. noct. Att. l. 1. c. 21. et
macrobi. Saturnal. lib. 1. cap. 7.

Τριῆς ἀσχοί, de quibus vid. supra cap. 14. §. 1.

21.

ἑῖς φέρουτες, *Äußergewöhnlich, ungewöhnlich*.

Ἰουαῖ κοκοδομοί, *consortes mundum, liebris, baldunbunt lobfaren.*

Ἰουαῖ κοκοδομοί, *observatores epularum nuptialium et conviviorum privatorum, nequid in numero conviviorum committeret, contra leges sumptuarias.*

Plures autem quam triginta ad convivium invitare, non erat licitum.

Ὀινώτωται, *observatores sumptuum convivialium.*

Huius pertinet A. Gell. lib. 2. cap. 2. §. de legibus sumptuariis Romanorum.

XI. Dissertatio de praefectis *Coloniarum*, qui fuerunt magistratus extraordinarii.

Ἀποικία *colonia.*

Ἀποικιστής, *colonice ductor.*

Κλήροχοι, *coloni.*

XII. Dissertatio de pylagoris, seu Assessoribus concilii Amphictyonici, h. e. conventus duodecim praecipuarum civitatum Graeciae, qui Delphis initio veris et autumnis quotannis habebant.

Auctor huius instituti fuit Amphictyon, Rex Atheniensium tertius.

XIII. Electio et potestas decem Strategorum, sive Ducum militum.

Eligebantur quotannis suffragiis populi.

Potestas eorum dictatoria fuit, et reddendis rationibus non obnoxia.

XIV. Dissertatio de Taxiarchis, Hippiarchis et
Phylarchis.

Taxiarchi fuerunt decem praefecti peditū,
tributum lecti.

Τάξις, ordinatio, aëres instructa, statio,
locus pugnae cuiuslibet assignatus.

Τάξις λεῖπειν, stationem deserere.

Hippiarchi fuerunt duo praefecti equitū.

Hippiarchebant decem ὁ ὑλάρχοι.

XV. Dissertatio de studio rei navalis et magistrati-
bus classiaris.

Ναύαρχοι, incerti numero, praerant
toti classi.

Ὁ ἀλαδδοκράτις Dominium, seu ἡγε-
tium maris: Ὁ ἀλαδδοκράτης.

Τριήραρχοι, praefecti singulis triremi-
bus.

Ἀποστολεῖς, praefecti emittendis classibus.

οἱ ἐπιμελήται τῶν νεωσίων, praefecti portuum et navalium.

praefectores navales.

Cap. XVII.

Hujus capituli partes praecipuae sunt 3.
quibus haec continentur:

1. Δοκιμαβία five prima puerorum inscriptio in
album Tribulium, Curiaium, et Gentilium.

Vid. supra cap. 7. §. 4.

Hæc inscriptio fiebat anno æta- 22.
tis 15. tertio die Festi Agaturion,
mense Novembri.

Queri per parentes aut propinquos
adducebantur ad iudices, qui
erant præfecti Tribuum, Curiarum,
et Gentium, et vocabantur *βιδοι*,
μαρτυρες.

Inquirebat in ætatem: et gubern-
tas non solum ex annis, verum etiam
ex habitu corporis estimabatur.

Inquirebat in natales; nempe
utrum legitimi essent an spurii.

Pro nothis etiam habebant, qui
matre peregrina nati essent.

Eadem *βοημαξιδ* locum habuit
in inscriptione adoptivorum.

11. Secunda filiorum inscriptio in album regu-
larium, et principium ætatis militaris.
Hæc inscriptio fiebat tempore plenæ subertatis,
h. e. anno ætatis 18. impleto.

Iudices erant Demarchi, de quibus vid. supra
cap. 16. §. 4.

Ætas militaris duravit ab anno æt. 18 usque ad
An. ætat. 60. vid. Gell. lib. 10. cap. 28.

Sacramentum militare Atheniense, vid.
apud Fulium Gollucem, Onomast. lib. 8. c. 30.

Sacramentum militare Romanorum vid. apud
Gell. lib. 16. cap. 4.

Tyrociniū novorum Atheniensium militū
durabat biennium, quo tempore circuibant

agrum atticum, et urbana atq; subur-
bana castella custodiebant.

περιπολιτευ, περιπολοι.

περιπολιταρχος, praefectus tyronū.

III. Adscriptio exterorum in civitatem.

Ea duplex erat, vel multorum conjunctim,
vel singulorum.

Cap. XLIX.

Hujus capituli partes praecipuae sunt 3.

quibus haec continentur:

1. Legum, à Solone latarum, enumeratio.

1. De puella orba; ut si vir impotens esset,
liberetur ipsi ex proximis consanguineis
sumere vicarium.

Vid. Plutarch. in vit. Solon. Meurs. in
Solon. cap. 16. Terent. Aecyr Act. 1. sc. 2.
Phorm. Act. 2. sc. 3.

2. De sublatione dotis.

3. De non maledicendis mortuis.

4. De non jaciendis convitiis in vivos
in loco sacro ac publico.

5. De factione testamenti, si quis sine
liberis decederet.

6. De immodico luctu.

πραΐκα, ὁρμησθαι, ὁρμησθαι
mulieres mercede conductas, ut
rent et plangerent in alieno fu-
nere et tibiis funebres.

7. De non alendis parentibus, nisi autem
aliquam liberorum docuissent.

8. De puniendis otiosis atq; inertib; 25.
 9. De puris, necessitate calendiarum
 rentes liberatis.
 10. De impunitate eorum, adultero-
 rum, si in ipso facto deprehenderentur.
 11. De non vendendis filiabus aut
 sororibus, nisi in crimine deprehensis.
 12. De olympionicarum et isthmia-
 nicarum premis.
 13. De non exportandis fructibus
 ex agro Attico, præter oleum.
 14. De poena eorum, qui orto se,
 ditione neutri parti se adju-
 gerent.

vid. Cicer. Epist. ad Attic. lib. 10.
 Epist. 1.

Gell. lib. 2. cap. 12.

Publicatio legum Solonis, atq; earundem con-
 firmatio et duratio.

Insculptæ fuerunt tabulis ligneis, quarum
 alia fuerunt quadratae, & 30v esse dictæ,
 quibus leges private continebantur:
 Aliæ fuerunt triangulares, & 15v esse
 dictæ, quibus ius publicum continebatur.

III. Triplex vitium Legis Atheniensis.

1. Conversio pecunie militaris in the-
 atralem. vid. cap. 16. & 7.

2. Nimia legum multitudo.

3. Nimia multitudo magistratuum.

Hujus capituli partes precipuae sunt 2.
 quibus haec continentur:

I. Triplex Reip. Atheniensis vitium.

1. Immodica plebis potentia.

2. Nimius luxus.

3. Perniciosa externi auxilii imploratio.

II. Recensio novendecim causarum incrementi et
 conservationis potentiae Atticae.

1. Studium sapientiae.

2. Cupiditas gloriae.

3. Rigidissima legum executio in distri-
 buendis praemiis ac poenis.

4. Severissima animadversio in dissol-
 utis et ambitu reos.

5. Difficultas pecuniae ob Logistarum
 inspectionem.

6. Lex de non committenda admini-
 stratione Reipublicae illis, qui liberae non
 haberent, aut fundum non possiderent
 in agro Attico.

7. Benignitas erga liberos peremptores
 in bello pro patria.

8. Consuetudo laudandi oratione
 funebri peremptores pro patria.

9. Consuetudo puniendi delicta ma-
 gistratum vel sanctorum quam pri-
 vatorum.

10. Diligentissima cura educationis
 et institutionis puerorum.

- 24.
11. Lex de ordine ac modestia ser-
vanda in concione et dicendis sententiis.
Nempe spectabantur aetas et mores,
et calumniatores severe puniebantur.
 12. Animadversio rigida in lenones
et uxores, in adulterio deprehensas.
 13. Consuetudo non credendi simpli-
tate testimoniis in iudicio, sed
indagandi veritatem verisimilibus
conjecturis.
 14. Consuetudo habendi in vinculis
debiteres aerarii, quoad solverent.
 15. Animadversio severa in pec-
culatus et furti privati reos.
 16. Coercitio temere litigantium.
 17. Lex contra facilitatem igne-
sciendi et condonandi delicta.
 18. Perpetua auctoritas
rerum iudicatarum et tran-
sactarum, legumque vis communis.
 19. quinquennialis praescriptio
actionis omnium ad admini-
stratam tutelam.

Cap. XX.

Hujus Capituli partes praecipuae sunt 2.

quibus haec continentur:

1. Brevis repetitio rerum, capite decimo quarto nar-
ratarum de viginti symmetriis.
2. Dissertatio de Antidosi seu permutatione omnium
facultatum, qua fiebat quotannis sub initium mensis
METAGEITONIOS coetam decem Strategis.

Cap. XXII.

Hujus capituli partes praeipuae sunt 5.

Quibus haec continentur:

- I. Demosthenis testimonium de difficultate adigiscendi
ius civitatis Atticae.
- II. Romanorum liberalitas in dando jure civitatis.
- III. Causa duplex, cur difficile fuerit apud Athenienses
quemquam pro cive se gerere, qui civilis non esset.
Nempe
1. Inscriptio in album tribulium, curiali-
um, gentilium et popularium. vid. sup. cap. 17.
2. Crebra ac diligens utriusque albi re-
censio.
- IV. Lex de non insultando pauperibus.
- V. Exclusio peregrinorum mercatorum a foro At-
tico.

Cap. XXIII.

Hujus capituli partes praeipuae sunt 3.

Quibus haec continentur:

- I. Diversitas juris Attici circa eos, qui matre peregrina nati essent.
Solon eos pro civibus habendos censuit:
Pericles eos civium jure exclusit:
Demosthenis aro crimen fuit civem Atticum
peregrinam ducere, aut civem Atticam peregrinam
non nubere.
- II. Poena Adulterorum et Adulterarum.

Adultera in perpetuum dimittebatur:
Adulter impune occidebatur a marito: a
progenivis autem foeminae non itidem sed
conjectus in vincula deferrebatur a quod
magistratum.

25.

III. Lex de nuptiis puellae orbe, quae unica haeres
esset omnium bonorum paternorum.

Ducebat eam proximus agnatus, aut dabat dotem.
virgines: $\epsilon\omega\iota\kappa\lambda\eta\sigma\omicron\iota$, $\epsilon\omega\iota\delta\iota\chi\omicron\iota$: $\epsilon\pi\omicron\beta\iota\mu\eta\gamma\iota$
præm, variumque præstitit virg.

Earum cura erat generi Archontem & gonymum.

IV. Collatio dotis virginum paupertinarum,
ex pretio venditorum scortorum,
ex multa impudicorum.

V. Diversitas legum Solonis et juris civilis Romani
circa impotentes maritos.

Solon permisit, uxorem sibi sumere vicarium ex
proximis mariti consanguineis.

Romanis placuit, dimittere uxorem restituta dote,
ut alteri pro libitu nuberet.

VI. Lex de condudendis sponso et sponsa, ut malum ly,
donum concederent.

VII. Sublatio dotis præter tres vestes et parvire,
tiii suppellectilem.

III. Solonis nimia clementia in puniendis raptoribus
ingenuarum mulierum.

IX. Permissio matrimonii inter avunculum et
sororis filiam, et fratris filiam atque patrui:
item inter fratrem et sororem consanguineam
non uterinam.

- X. Consuetudo legandi uxorem intestamento, cui
quis vellet.
- XI. Divortii usus apud Athenienses.
- XII. Lex de numero uxorum et concubinarum.
- XIII. Fmgunitas sortationis.

Cap. XXIII.

Hujus capituli partes praeicipuae sunt 12.
Quibus haec continentur:

- I. Facti testamenti à Solone instituta.
- II. Successio ab intestato secundum leges Solonis.
Successerunt autem
1. Filii, eorumque posteri sexus masculini:
Filiabus enim modica tantum dos datur.
2. Filiae et earum posteri:
cum fratribus defuncti // ὁμοίου
seu eodem patre natis: ut et cum po-
sterorum defunctorum filiis, aut si
non existentibus cum sororum defun-
ctarum liberis.

III. Spuriis omnino exclusos fuisse à successione
et
prognatos ex filia defuncti prognatis ex
fratre praelatos fuisse.

- III. Ratio adoptandi apud Athenienses usitata.
Causa introductae adoptionis praeipua:
ne, deficiente mascula prole, familia periret.
- IV. Lex de prohibita adoptati adoptione, ne in fraudem
ca fieret primi adoptantis.

V. Quintuplex Archontis Eponymi officium, re,
ferendum ad cap. 5. §. 6.

- nempe
- 1. jurisdictio de hereditatibus controvers,
 - 2. Cura pupillorum et pupillarum.
 - 3. Cura familiarum, cessum euntium.
 - 4. Cura viduarum in edibus funestis manentium.
 - 5. Cura foeminarum praegnantium post mortem mariti.

VI. Recensio personarum, quibus testamentum fa,
cere licitum fuit, vel non.

VII. Lex de substitutione pupillari.

III. Subsignatio testium, et apertura testamenti.
Testes, ignorantes argumentum testamenti sub,
signabant.

Apertura testamenti fiebat apud iudicem
praesentibus testibus.

ἄντις αὖ ποῦ, νῦν κοῦμ.

IX. Recensio delictorum circa testamentum commissorum.
Captatio divitum orborum.

Testamentorum falsatio:
Testamentarii, testamentorum executo,
res et falsatores, qui conficiunt falsate,
testamenta et supponunt, aut vera toru
rumpunt, et violant.

X. Proclamatio aditæ hereditatis voce præconis:
Si quis agere in hereditatem vellet.

ἄνθρωπος ἢ τέλειν ἢ ἐπιδικάζειν τῇ κλησὶ,
παράκατα βάλλειν. παρὰ κατὰ βολή.

Hereditas ἐπιδικος. ἐπιδικασίᾳ.

ἡσὼς ἐσθλὴ, dies jure præfinitus.

XI. Usus fructus puellarum ἐπικληρώων in bonis paternis usque ad annum filii ex illis nati decimum sextum; qui ex eo tempore matri victum præbere tenebatur.

XII. Conversatio matris viduæ cum filio in iisdem ædibus, et restitutio dotis, si sola vivere vellet aut alteri nubere.

Cap. XXIV.

Hujus Capituli partes præsignæ sunt 8.

Quibus hæc continentur:

I. Obscuritas loqui Solonis de ædibus.
ἀνεψιῶδες, fratres et sorores patruelos, aut consobrini, aut amitini.

II. Dissertatio de auctoritate et responsis juris prudentum.

ἑσθλῶν τῶν ἀντεcessores

III. Consuetudo publicè citandi homicidam, per eum, qui occisi funus curasset, et custodiendi sepulchrum per triduum.

IV. Poena vulneris, consultò illati.
Erat autem Exilium.

V. Severa animadversio populi Atheniensis in contemptores et violatores Religionis.
Causa ejus rei fuit ἡ Σεβιδαιμονία sive superstitio.
Exempla illustria imprimis sunt Socratis, et Alcibiadis.

VI. Custodia rerum. $\omega\omicron\delta\mu\alpha\kappa\alpha\kappa\eta$, $\nu\iota\mu$ $\beta\epsilon\omicron\iota\alpha$.

VII. Recensio legum militarium:
 $\epsilon\iota\psi\alpha\sigma\omega\iota\delta\epsilon\varsigma$, ordinum desertores.

IX. Dissertatio de legibus, funeribus, et luctu
Atheniensium.
 $\omega\varsigma\omicron\delta\epsilon\beta\iota\varsigma$ collocatio mortui
de quavida. Joan. Kirchm. de funerib. Rom. lib. 1.
cap. 12.
mulieres funus prosequuntur sexage-
nariis majores, exceptis progingvis.

Cap. XXV.

Hujus Capituli partes praecipuae sunt 11.
Quibus haec continentur:

1. Ratio negotiationis Atheniensium et Magistra-
tus ei praefecti.

Ratio negotiationis apparet ex personis, ad per-
tinentibus: quae sunt.

1. Mercatores $\epsilon\mu\pi\omega\sigma\omicron\iota$ $\delta\alpha\upsilon\epsilon\iota\varsigma$ $\delta\mu\epsilon\upsilon\omicron\iota$
vel Athenis, vel in exteris regionibus, vel
sua, vel foeneratio sumpta pecunia.

2. Mercatoribus subservientes.

Pecunia
ut
 $\delta\iota$ $\delta\alpha\upsilon\epsilon\iota\zeta\omicron\upsilon\tau\epsilon\varsigma$
sive
foeneratores.

Opera
ut
Procuratores
negotiorum in
exteris regionibus.
Navarchi: Nautae: Institores:
operum mercenarii.

Magistratus, negotiationi praefectus.

fuit triplex:

Praefecti fori:

Ναυτοδίκαι:

ἑταίρων eis introductores litium
maiora Dicasteria.

II. Lex, quā prohibita fuit deportatio frumenti, per
grē empti aliō, quā in portus et mercatum Athe-
niensem.

III. Lex praescripta foeneratoribus, ne contra supe-
riorem legem facturis pecuniam foenerarent.

Si ea conditio non inserta esset syngrapha, agere
quis non potuit adversus fraudatores.

IV. Oppignoratio bonorum foeneratoribus facta, si
ob navigationis periculum negotiatorum syn-
graphis minus possent fidere.

V. Usurarum varietas et magnitudo.

Ejus rei causa triplex conditio annexa fuit
omnibus contractibus.

Ne sortem aut usuras foeneratores repe-
terent.

Si navis periret:

Si consensu vectorum jactura mercium
facienda esset ad conservandam navem.

Si quid hostibus pendendum esset.

VI. Severa animadversio iudicum in fraudato-
res, si contractuum leges violarent.

Fuit hoc crimen capitale.

- VII. Formula veteris Syngrapha nautica,
desumpta ex oratione Demosthenis.
- XX. Quæstio de improbitate fraudulentorum nego-
tiorum, prætextu calamitatum foenera-
torum pecunias retinentium.
- XX. Lex de sponsonibus et fidejussoribus.
fidejubere est, sub periculo id, de quo agitur,
recipere.
Sponsones non valebant diutius annis.
- X. Nicomachi fraudulentia in describendis et pub-
licandis legibus Solonis sub finem belli Pelopon-
nesiaci.
Exstat adversus illum oratio Lysiae.
- XX. Legum Draconis atq; Solonis obscuritas
ob Græci sermonis inelegantiam.
Similis fuit obscuritas legum XXII. tabula-
rum apud Romanos: qua de re vid. Gell. lib. 20.
cap. 1.

Cap. XXVI.

Hujus capituli partes præcipue sunt hæc.
Quibus hæc continentur:

- I. Status et fortuna Republica Atheniensis post
mortem Alexandri M. et sub Antipatro Cæsaratore.
Aridæi, fratris Alexandri et præfecto Macedoniae.
Nota hic 1. Intervallum 78. annorum ab ever-
sione triginta tyrannorum apud Athenienses
usq; ad mortem Alexandri M.

A. M. 3527. mors Alexandri M.

A. M. 3549. Triginta Tyrann. over

78.

Nota hic 2. Historiam Belli Lamiaci, quod
Athenienses et Etoli gesserant
cum Antigono ob revocandos
exules in patriam.

Inchoatum est hoc bellum anno
obitus Magni Alexandri.

Lamiacum appellatum est à
Lamia urbe in Thessalia, cir-
ca quam praecipua belligars
confecta est.

Leosthenes, Dux Atheniensium
in Graecia occisus est.

Athenienses pacem in petra-
runt his conditionibus ut

Oligarchiam pro Aristocratiā
instituerent, praefidum Mace-
donicum reciperent, orato-
res, Maledonibus in sepos
traderent.

Hyporides et Demosthenes
aufugerunt, quorum po-
terior in Lauroreia si-
nus Argolici insula, è cala-
mo scriptorio venenum
hauisit.

Plura de Lamiaeo bello vid.
Agua Diodorum Siculum
libro decimo octavo, et Ju-
stinum, libro decimo tertio,
capite 5.

Status & fortuna Reipublice Atticae sub Cas-
sandro, Antipatri filio, primo ex successoribus
Alexandri M. & Macedonice Rege.

Civitas divisa fuit in duas factiones
nempe

Optimatum

qui
defenderunt partes
Cassandri.

Populatum

qui
defenderunt partes
Polyperchontis.

Prævaluit initio factio popularium, ideoque De-
mocratia fuit restituta.

Postea vero restituta fuit oligarchia per Cassan-
dram, qui præfectum urbis constituit Demetri-
um Phalerum, qui eum honorem per
decennium obtinuit.

vid. Diodor. Sicul. lib. 18.

Diogen. Laert. lib. 5.

Strab. Lib. 9. Geograph.

Status et fortuna Reipublice Atheniensis
sub Cassandri filijs, et Demetrio Poliorcete.
Cassander obiit A. M. 3652. relictis filiis
tribus, nempe Philippo, Antipatro, Alexan-
dro.

Philippus obiit A. M. 3653.

Antipater et Alexander bellum civile gesser-
unt ob eadem matris Thessaloniceæ or-
filium antipatrum perpetratam A. M. 3654.

Alexander à Demetrio Poliorcete occi-
sus est.

Antigater ad Lysimachum socerum
suum confugit in Thraciam, a quo
occisus est.

Demetrius Poliorcetes Macedonia oc-
cupavit, eamque tenuit usque ad A.M. 336.
quo a Seleuco, Ptolemaeo, Lysimacho,
et Pyrrho victus est.

Eodem anno Athenienses, ejecto ex urbe
sua Demetrii Poliorcetae praesidio, in
libertatem se vindicarunt, et rursus be-
perunt creare novem Archontes annuos.

IV. Status et fortuna Reipublicae Atticae sub An-
tigono Gonato, et filio eius Demetrio Secundo,
Macedonicae Regibus.

Antigonus Gonatus, Demetrii Poliorcetae
filius coepit regnare in Macedonia A.M. 368.
Athene ab ipso obsessae et captae sunt A.M.
368.

Demetrius secundus coepit A.M. 370.

V. Restitutio libertatis Atticae sub Antigono
Desonte, Macedonicae Regis, per Aratum Sicyonium.

VI. Status et fortuna Reipublicae Atticae sub
Philippe et Perseo, duobus posterioribus
Macedonicae Regibus usque ad bellum mi-
thridaticum.

Retinuerunt Athenienses pristinam li-
bertatem.

VII. Exagnatio Athenarum et imminutio liber-
tatis per L. cornelium Syllan, A.M. 386.

quo C. Marius Septimium consul Roma
Aristion, philosophus Epicureus, qui
Mithridatis ope tyrannidem Athenis
invaserat, captus et supplicio affectus est.

30.

XX. Romanorum a morte Syllae usque ad Cleo-
patrae et Antonii interitum erga Athenienses
affectus.

Mittebant Athenas procerum Romanorum
liberi studiorum gratia, quod de re vid. Cic.
lib. 2. offic. et Gell. lib. 1. cap. 2.

Caesar Atheniensibus ignovit ob majorum
celebritatem.

M. Antonius adeo amavit Athenas, ut aequi-
siverit sibi us civitatis, ut usus fuerit thea-
trotico, ut magistratus ibi gesserit, ut
petierit ab Augusto, ut sibi liceret ibi pri-
vato degeret.

Athenienses Caesaris corde laetati, Athenas
posuerunt Cassio et Bruto, ut tyrannicidis.

XXI. Imminutio potentiae ac libertatis Aethicae per
Augustum.

Iter Augusti in Graeciam A. V. C. 733.

Ademptae tunc sunt Atheniensibus urbes Aegina,
et Eretria.

Item vendendi us civitatis Aethicae.

XXII. Atheniensium rebellio adversus Romanos, corde
auctorum regressa A. V. C. 762.

XXIII. Impp: Hadriani, Antonini pii, Antonini phi-
losophi, et Gallieni insignis amor erga Athenienses.

Hadrianus vivente adhuc Trajano,
Athenis fuit Ἀδριανὸς ἐπὶ τῶν νόμων.
Restituit pristinas leges Draconis et Solonis.
Sacris intactis fuit.

urbem ornavit et vocari voluit Adrianum.

Cephaleniam in^gulam donavit.

Antoninus Philosophus publicos magistratus ibi constituit.

Valerianus muros refecit metu Scytharum.

Gallienus fuit civis Achaicus,
Ἀρεοπαγίτης,
Ἀδριανὸς ἐπὶ τῶν νόμων.

XII. Incerta memoria Rufi Festi proconsulis Graeciae in antiqua inscriptione.

XIII. Alarici, Gothorum Regis, irritus Athenas expugnandi conatus Anno A. ch. 395.
Territus fuit oblata specie Minervae in muris obambulantis.

XIV. Matrimonia Imperatorum Romanorum, contracta cum foeminis Achaicis.

Theodosius junior duxit Eudociam, Leontii Philosophi, filiam.

Irene Imperatrix Constantinopolitana, quae Carolo M. nubere voluit, Atheniensis fuit.

Theophane nupta Stauricio Imperat. Nicephori Logothetae filio.

XV. Dominium Athenarum per Leinorum Acaia aolum Florentinum conjugatum, et expulsum.

gnatio urbis per Turcam A. E. ch. 1453. 31.
Constantino Polio capta est a Mahomete
11. d. 29. Maji. A. E. ch. 1453.

XVI.

Præsens Athenarum status, et fortuna
Sub Imperio Turcico.

Ambitus urbis est $1\frac{1}{2}$ mill. Germ.

Divisa est urbs in tres partes: nempe Superi-
orem sive arcem, quam inhabitant Turci,
Mediam, quam incolunt Christiani.

Infimam, quam tenet promiscua multitudo.

Dialectus, quam Athenienses nunc utuntur,
pessima est et corruptissima.

Urbis Atheniensis etiam nunc est Sedes
Archiepiscopi, qui sub se habet sex Episco-
pos suffraganeos.

DESCRIPTIONIS REIPUBLICÆ
ATTICÆ

finis.

ANALYSIS ET EXPLANATIO
DESCRIPTIONIS REIPVB,
LICÆ LACONICÆ.

Cap. I.

Hujus Capituli partes præcipuæ sunt quatuor.
quibus hæc continentur:

I. Fundatio Regni Laconici et urbis Sparte.

Fundatio Regni incerta quidem est, recentior
tamen Atheniensi, ut scote quæ Olympiæ
statuitur Amphictyoni, tertio Atheniensi
Regi, quod anno exitus Græcæ litærum ex Ægypto
coegit regnare.

Fundator Regni fuit Eurotas, qui fluvio, me-
diam Laconicam interfecanti nomen indi-
dit. vid. Plutarch. lib. de fluminibus et montibus.

Conditor Sparte fuit Lacedæmon, Eurotas
gener, et frater uterinus, et secundus Rex
Lacedæmoniorum, et Spartam quidem an-
nunc uxoris novam illam urbem vocavit.
Lacedæmonem autem à suo, et totam regi-
onem Laconicam.

Spartani et Lacedæmonii differunt ut pars
et totum. Nam Sparta urbis nomen tan-
tum est, Lacedæmon autem urbis et regionis.

Laconica olim dicta fuit Lelegia, à Lelegiis.
item Oebalia et Hecatompolis.

Nunc regio quidem Laconia, urbs vero
Musiæra appellatur.

Laconica habet
ab occasu Messeniam, Messeniacum sinum et
partem Arcadiæ:
à septentrione reliquam Arcadiam, et Argiam.
ab oriente Argolicum sinum et mare Creticum.
à meridie sinum Laconicum, et partem maris
jonii.

URBS Sparta sita est ad Eurotam fl. haud pro-
cul à Taygète monte, cuius tanta altitudo, ut
qui in eius cacumine, totam Peloponnesum
videre queat.

Ex montoria Laconica illustria sunt duos, Malæa,
et Toenæus.

III. Nomina et successio Regum Laconicorum, à
fundatione regni usque ad reditum Heraclidarum
in Peloponnesum.

Numerus eorum varius traditur, quidam enim
XX. alii XXI. alii XXXX. Reges statuunt.

Huc pertinet Tab. I. et 2.

IV.

Exilium Heraclidarum sive posterorum Herculis
et reditus in Peloponnesum.

Obiit Hercules A. M. 2752. decimo quinto anno
ante captam Trojam, seu annum M. 2767.

Eodem anno M. 2752. omnes ejus posterio
Eurystheo, Mycenarum Rege, Peloponneso e-
jecti sunt.

Redierunt Heraclidæ 80 post annis, nempe A.
M. 2647. et pulsis Pelopidæ Peloponnesum
occuparunt.

Duces reditus fuerunt Temenus et
Cresphontes, Aristomachi filii, eiusdem
negotes ex filio Aristodemo Eurytho-
nes et Procles.

Huc pertinet Tab. 3.

Cap. 11.

Hujus Capituli partes praeiunguntur quatuor.
quibus haec continentur:

I. Trium praecipuarum Peloponnesi urbium inter
Heracclidas post reditum divisio.

Argos et Argivum regnum accepit Temenus.
Messenem Cresphontes.
Spartam Eurythones et Procles.

II. Ratio administrationis Regni Laconici post re-
ditum Heracclidarum.

Instituta fuit *δυαρχία*: ita ut duo fratres
in indiviso regno uno eodem tempore aequali
potestate regnarent, et alter utroque defuncto
in eius locum proximus agnatus succederet.

Itaque ex hoc tempore Sparta binos Reges semper
habuit, ex duabus familiis, Eurythoenidarum
et Proclidarum.

Huc pertinet Tabula 4ta.

III. Duratio Regni Laconici post reditum Heracclidarum.

Duravit annos 840 usque ad A. M. 3727:
quo Cleomenes, ultimus ex Eurythoenidibus, qui
collega Agides et Ephoris occisus potestatem

Regiam in Tyrannidem vertit, ab Antigono Dosonte, Macedonice Rege, et Arato Sicyonio duce Achaeorum victus in Egyptum confugit, ubi triennio post sub Ptolemaeo Philopatro cum tota familia periiit. 33.

IV. Potestas Regum Lacedaemoniorum.

Quae quidem antea creditum Heraclidarum libera fuit et absoluta.

Postea vero minus libera ob suarum discordiam Regum, et Regis Eurypontis nimiam ambitionem, vel imminutionem maiestatis Regiae plebem sibi conciliare Audentis.

Hinc enim ortae sunt seditiones, et quaedam vi extorta sunt Regibus.

Huc pertinet Tab. 6ta.

Cap. III.

Huius Capituli partes praecipuae sunt quing. quibus haec continentur:

I. Corruptus Reip. Laconicae status ante Lycurgi legislationem.

Vitia praecipua fuerunt:

Discordia intestina et mutus metus inter Reges et populum.

Nimia inaequalitas civium respectu facultatum.

II. Peregrinatio Lycurgi, eiusque causa.

Causa fuit desiderium evitandi calumnias malevolorum ob tutoriam Regni administrationem pro fratris filio Charikao.

Huc pertinet Tab. 6ta.

Loca peregrinationis fuere Creta,
Asia, Aegyptus.

Scopus peregrinationis fuit inquisitione
leges, et instituta variarum gentium,
et imprimis Cretensium.

Minos, Cretensium legislator aequalis
fuit Thesei, et vixit annos circiter
triginta ante bellum Trojanum.

Laconica Respubl. ad imitationem Cretō
sis ordinata fuit, teste Arist. Polit. l. 2. c. 8.

III. Quidam Lycurgi in patriam et modum reformā
dae Respublice, circa quem praecipue consideranda
sunt:

1. Communicatio consilii cum paucissimis, qui
bus maxime fidebat.

2. Consultatio oraculi Delphici, quod coegit
probat his versibus:

ἦ κ' εἰς ὦ Λυκόμενος, εἴ μὲν ποτὶ πόλιν
Ζηνὶ φίλος κ' ᾤσθιν, ὅλν' ἡμῶν καὶ δῶ,

Διζώ' ἢ δὲ θεὸν μαντεύσονται, ἦ εἰ
κ' ἄνδρα

Ἄλλ' ἔτι κ' μάλλον θεὸν ἔλω, ἢ
καὶ ὦ Λυκόμενος.

Ad mea venisti praepinguia templa, Ly,
Grate Iovi et cunctis, qui te statuunt
Lymphi:

Ambigo vaticinere, sis utrum virne Deus
sed multo magis esse Deum te credo, Ly,

3. Armata consilii ^{surge} executio.

Not. hii pro chalcidicum legendum esse chalcidicum: opera enim ferrea chalcidica appellantur à chalcide, ubi inventa est conflatio metalli ex are et ferro.

Vel, quod malim, legendum est χαλκιοικον:

4. Tempus legislationis Lycurgi.

Secund. Calvis. A. M. 3024.

Secund. Emm. A. M. 3081.

IV. Prudentia Lycurgi circa confirmationem suarum legum.

Simulans se profecturum Delphos, à Lacædamoniis petiit, ut iurajurando promitterent, se usque ad ipsius reditum leges observaturos. quòd impetrato, nunquam reversus est in patriam, sed sponte sibi mortem inedia conscivit Delphis, ut pietas glutarchus in ipsius vita.

At Heraclides Ponticus tradit illum obiisse in insula Samos.

vid. Elian. Var. Hist. lib. 13. cap. 23.

V. Status Reg. Laconica à Lycurgo introductus.

Hii notanda sunt:

1. Scopus reformationis triplex:

1. Temperatio nimie potestatis Regia.
2. Aequalitas civium respectu facultatum.
3. Bona liberorum educatio.

2. institutio Senatus seu Collegii XXXIIII virorum, qui medii fuerunt inter Reges et populum.

Nota ἡ τὴν generaliter dici omne pactum, omnemque conventionem: Specialiter autem oraculum de Sparta de Senatu.

Nota, Senatores hosce omnes fuisse sexagenarios:
praesedisse Reges, ut Senatus praesideret.
Non fuisse Senatum uxorū uxorū:
Fuisse Senatores perpetuos sive diu-
314.
vid. Aristot. Polit. lib. 2. cap. 7.

Nota, Electionem factam fuisse suffragio
populi:
Ostendisse se populo candidatos:
Excuriandi jus fuisse genes con-
cionem.
Concionis convocanda potestate
fuisse genes Reges et Senatum.

3. Divisio agri Spartani in 39000 partes
aequales, quae in totidem familias civi-
sorte fuerunt distributae.

4. Abrogatio monetae aureae et argenteae
pro qua ferrea fuit instituta, cui exiguitas
et iusto minus pretium fuit assignatum.
Causa ejus rei duplex:

Extirpatio avaritiae.

Commercii cum exteris sublatio.

Nota formulas graecas:

ἄρρηκτόν τὸ νόμισμα.

δύναμιν διδόναι τῷ νόμισματι.

5. Institutio communium coenarum, quae
φειδιταί fuerunt appellatae, et
plerumque fuerunt quādam in virorum
Causa, ne assiduā conversatione cum
conjugibus, et liberis virilis ani-
mus enervaretur.

35.
δ μέλας ζυμὸς, ius nigrum,
minimè suavi saporis, de quo
vid. Plutarch. in instit. Lacon.
ὡς οὐδὲ τὸν βίον, sic vitam, quam
3x gastragrat.

Inscriptio conclavium, in quibus
coena publicae habebantur.

διὰ τῶν ἐξω λόγος ἐκ ἐκπο,
ρεῦτεται: Plutarch. in Ly-
curgo.

διὰ τῶν ἐξω, ὡς οὐδὲ ἐξέσχεται.
λόγος.

Idem in instit. ut. Lacon.

Φειδιτιά, appellatae sunt coenae
illae publicae, vel a Φίλῃ, vel
à Φειδῳ, parsimonia.

Not. dictoria quae in illis coenae
sitatae fuerunt.

Not. discessionem factam esse in e-
graeunte facula, s. lucerna.
ad reprimendum luxum
ad excitandam patientiam,
velo necessariam.

δ. interdictio sumptuosa adificationis.
Securim tantum et ferram adhibere
licitum fuit.

Cap. AV.

Huius capitis partes praecipuae sunt sex.

quibus haec continentur:

- A. Examinatio recens natae proles per praefectos tri-
bunum, tollenda nequa exponenda esset ut inutilis
ob imbecillitatem, deformitatem, aut alia corporis vitia.

Locus, ubi conventus praefectorum tri-
bulum habebatur, vocabatur Λεσχὴ.

Expositio fiebat in monte Taygeto, et
locus ei res destinatus, vocabatur ἀποθε-
τήριον.

Alias Λεσχὴ generaliter appellatur
quilibet locus, ubi homines per otium
confabulantur.

Λεσχὸς confabulatio.

Λεσχάριον confabulari.

Ἀδελεσχὸς avidus confabulandi. IV.

Ἀδελεσχία Garrulitas.

II. Infantium praefectorum dura, generosa, et mi-
nime superstitiosa nutritio.

Quo negligentius infantes educantur, eo robu-
stiores fiunt artus et validiora corpora.

vid. Tacit. de morib. Germ. Caes. Comment. lib.
6. Rom. Mel. lib. 3. cap. 3. Aristot. Polit. lib. 2.
cap. ult.

III. Educatio puerorum ab anno aetatis septimo
impleto, usque ad annum 12. impletum.

Hic notanda sunt:

1. Praedagogorum usus in Leg. Laconica pro-
hibitus.

2. Educatio liberorum non permittitur paren-
tibus sed publica: ita ut cuiusvis senioris
quosvis alienos liberos pueri licitum est
Hinc Lacedaemon apud Ciceronem à Ly-
sandro vocatur, honestissimum senectutis
domicilium.

3. Habitus puerorum: qui quidem fuerunt
cutem nudam tonsam et discalceati.

4. Solennis puerorum διατριβή, seu
disciplina, seu flagellatio ad artem viam
orthicam addiscendam et exercendam
lovis patientiam.

30

Diana autem hac orthia diversa est à Vi-
ana Taurica, quae culta fuit à Scythiis in Tau-
rica Chersoneso, immolatione naufragorum
et hospitum.

vid. Herod. lib. 4. cap. 103.

Arab. lib. 5. et 12.

5. Studii literarum in Reg. Laconica
mediocriter et ad necessaries tantum
usus permissio.

IV. Educatio, Exercitationes et certamina adolescen-
tum ab anno aetatis 12mo.

ubi notanda sunt:

1. Habitus et cubandi ratio somni gratia.
Ingresserunt sine tunicis, uno duntaxat
gallio contenti.

Tori constructi fuerunt ex arundine
in Eurotae ripa, crescente.

2. Censura habitudinis corporum per Epho-
ros sive Tribunos globis quinque, qui
primum creati fuerunt A.M. 3210.
Secund. erat Emmium.

3. Proestas παῖδων quae in Reg. Laconica
graecebat adolescentibus, eiusque mu-
nus cuiusvis seniori exercere licitum
erat.

4. Divisio juventutis Laconicae.
usque ad an. 14. exclusivè vocabantur
παῖδες pueri;
An. 14. 15. 16. μελλεῖσθες, quasi
iam iam alii intra pueritiam con-
stitutis imperaturi.

An. 17. 18. εἰσθες ab εἰσω dico
interrogatio, nuntio.

An. 20. impleto eligebant ex eis hunc
numero a padothomo, qui puerorum
cohortibus praeset.

5. Furtum in leg. Laconica licitum
et laudatum.

De grechensi non ob furtum, sed ob
imprudenciam et negligentiam
puniunt.

Gell. lib. 11. cap. 18.

6. Lacedaemoniorum sermo brevis et
Victoria.

De breviloquentia Lacedaemoniorum
proverbia: λακωνικὸν λέγειν
λακωνίζειν
λακωνισμός

Huc pertinet Plutarchi libri duo
de Lacedaemoniorum Agraphotomatiis.

7. Certamina adolescentum, glataniata
appellata.

Factiones certantium duas fue-

rant:
οἱ κατὰ λυκείον

οἱ κατὰ ἡρακλέα.

Ἡρακλείον locus, ubi adolescen-
tes exercebant.

Frustra hic Lucianus accusat;
nam ex greco ἡρακλῆος
fasse ait in dialogo de gymnasiis.

V. Vita egressorum ex egebis usque ad annum trige-
simum senectatem virilem.

37.
Exercitia eadem fuerunt atq; ado-
lescentum.

Cultus corporis atq; vestitus paulo curio-
sior.

Comam alebant et pectebant, etiam
lignatari.

VI. Appendix de puerorum educatione
incesserunt obfuso capite et figentes lumi-
ne terram. Pers. Sat 3.
Silentium servarunt.
Manum utramq; intra gallium tenuerunt.

Cap. V.

Hujus capituli partes praecipuae sunt sex
quibus haec continentur:

I. Duplex causa educationis puellarum non mi-
nus rigida ac dura, quam juvenum.

1. ut partus dolores ed generosius sustine-
rant.

2. ut eo generosiores ex illis susciperent li-
beri.

II. Exercitia puellarum nudarum publicas, praeci-
pue iuvenibus, et aliis quibusvis viris
praeter calibos, qui ignominiae causa ab his
spectaculis exclusis, semel quotannis nudi
per forum deducebantur.

Exercitia illa fuerunt:

Cursum,

Luctatio,

jactus discorum,

Naotatio,

Saltatio.

III. Apologia exercitationis et nuditatis puellarum
Laconicarum.

Ea nititur triplici, tam absurdi insti-
tuti gratioso fructu:

nempe

Augmentatione spirituum.

Corroboratione corporis.

Desiderio matrimonii in juvenibus.

vid. platon. lib. 8. de Rep.

IV. Nutritio et vestitus puellarum Laconicarum

Cibus earum fuit minimè delicatus, sed ad
gendis viribus corporis conducens.

vestitus fuit exæditus, et ad genua tan-
tum demissus.

Fœmina nuptæ gallatolari et facie totâ
inaccesserunt.

V. Testimonia veterum auctorum de exercitiis
nudarum virginum Laconicarum.

Auctores ii sunt Xenophon, Cicero, Gregorius,
Plutarchus.

VI. occupatio duplicis Testimonii Platonis et
Aristotelis, quod contra ea, quæ de virgini-
bus dicta sunt, afferri posse videtur.

Concludit Emmius, Loca illa de mulierum nu-
ptiarum licentia, ad virgines non pertinere.

ἡλικιωσύνῃ, ἡλικιωσύνῃ νεοί.

Cap. VI.

Hujus capituli partes præcipuæ sunt sex.

quibus hæc continentur:

I. *Ætas contrahendo matrimonio à Lycurgo
destinata, et terminus generationis legitima
utriusque sexui præscriptus.*
nomen

Viris
ab anno ætat. 30.
usq. ad 55.

Fœminis
ab anno ætat. 20. usq. ad
An. 40.

vid. Platon. lib. 5. de Leg. et Aristot. Polit. lib. 7.
cap. 10.

II. *Modus ambiendi, domumq. deducendi Spon-
sas et cum novis nuptis conversandi.*

Sponsa petebat sine dote.

*Desponsata, velut invitata recipiebatur: quod grave
elegantè dicitur // ἀπείχῃ δὲ ἄσπασαίης.*

*collocabatur nova nupta per thronum et
rolinguebatur sola sine lumine.*

*Sponsus furtim irrepere in cubiculum sponsæ,
et similiter inde rursus discedebat.*

*λύειν τὴν λινὴν, cingulum sive zonam
solvere virginem. Devirginare.*

*Genialis lectus, qui puellis nubentibus nupti-
arum die æcquatur, ἡ θρανία λέγεται.*

III. *Infamia ac poena coelibatus.*

*Causa: ut inter frequentia bella copia novæ
sebolis semper suppetere.*

*Expertis hoc sunt Lacedæmonii bello de-
censi Messeniacis, de quo vid. Strab. Geograph.
lib. 8. et 9. et Justin. lib. 3. cap. 4.*

*Liberi ex promiscuo concubitu nati, dicti sunt
παρθενίαι.*

caelibes ultra annum 35. semper qui
tannis media Hyeme nudi per forum
ducebant, canentes ignominiosam
cantilenam, in eisq. depositam.
jidem carebant etiam omnibus honoribus
senectuti debitis.

IV. Numerus uxorum et recensio personarum
cum quibus matrimonium contrahi soluit.
Dnas, pluresve uxores eodem tempore habere
non fuit licitum.
Matrimonium cum peregrinis nemini interdi-
ctum fuit, praeceque quam Heraclidis.

V. Adulterium Lycurgi legibus licitum.
Soluit nempe quivis senex cuilibet juveni
uxorem suam commodare.
Hinc λαλῶντες pro uxorem minimè cu-
stodire, et in ejus libidinosa vita connivere.

VI. Bigamia Anaxarida, legis Lacedaemoniorum,
ob falsè creditam primæ uxoris sterilitatē,
et metum interitus familiae Eurystheni
datum.

De pugna ad Thermopylas vid. Herodot. lib.
7. cap. 218. 219. 220.

Ὡς δὲ λέγει Ἄγγελος Λακεδαιμονίους ὅτι
τῆς δὲ Κεῖνης πατρὸς Κεῖνων ἦν
ἡ ἀδελφὴ καὶ ὁ ἀδελφός.

Vic hosque Spartæ tenos vidisse jactant,
dum patriæ sanctis Regibus obsequi-
mur.

Hujus legis partes praecipuae sunt septem.
quibus haec continentur:

I. Aederaſtia Lacedaemoniorum honestas et Lycurgi
legibus permiffa.

II. Foeminarum Laconicarum amor mutui a Ly-
curgo permiffus.

III. Exclufio minorum 30. annis ab omni buſq[ue]
ficiis civilibus et publicis.

IV. Infamia obverſandi infero, litium cauſa.

V. Otium ſenile Lacedaemoniorum.

convenerunt ſenes quotidie in λείκας et gym-
naſiis, ubi de Leg. conſabulati ſunt.

vid. ſupra cap. 4. h. 1.

VI. Reſenſio negotiorum civibus ſpartanis a Lycurgo
interdictorum.

Haec fuerunt:

œpiſicina.

Meratura.

Agricultura.

Solam armorum tractationem ſpartanis viſ
dignam conſuit Lycurgo.

Ἐιλωτῆς Holotes, ſervi Lacedaemoniorum
publici, ſic dicti ab ὀργιδῇ Regis Laconiae,
cui nomen ἔλος, cuius incolae capti et in ſer-
vitutem redacti ſunt.

gileumge tarunt ἢ canina gelle: et ve-
tem gelliceam.

Semel a votannis, quamvis nihil delin-
quissent, praescriptum plagarum nu-
merum acriusque, nesci verba esse ob-
liviscerentur.

vid. Arab. Geograph. lib. 6.

Aristot. Polit. lib. 2. cap. 7.

Plutarch. lib. 3. Athenaeum lib. 14.

Proverbium ἐιλωτῶν ἀτιμότητες.
VII. Humanitas Lacedaemoniorum et peregrinos.
Peregrinatio omnino fuit interdicta.
Sed et a domicilio peregrum figere fuit
capitale.

Peregrini urbe excedant: si qui ingressi
essent, ignominiosè verberari inde et po-
lebantur.

Hanc ξενιλασίαν damnat Cicero lib. 3.

de officiis.

ξενιλασίαν.

III. Instituta aliquot Lycurgi ad temperantiam et ho-
nestatem vitae pertinentia

1. interdictio ludorum sceniorum.
2. interdictio laudationis aliarum personarum.
3. Exterminatio picturae, statuarum ar-
tis, Mercaturae, et Rhetorices ex urbe.
4. interdicta iunioribus in visitis in leges.
5. consuetudo inebriandi servos, ut eos spe-
ctaculo liberis in visa redderetur obio-
tas.
6. vitatio commercii malorum hominum.
7. Infamia ignavorum.
8. Repudiatio auctoritatis virorum mala
vita in consiliis publicis.

U. u. annuli ferrei: qui quidem adhuc
vixit temporibus imp. Vespasiani, quod
Plinius vixit, qui ejus rei meminit. Hist.
nat. lib. 33. c. 1.

Caput 112.

Hujus Capituli partes precipuae sunt tres.
Quibus haec continentur:

I. Libertas testandi, legandiq; bona sua contra
voluntatem Lycurgi ab Epitadeo Ephoro in-
troducenda.

Causa plebisciti fuit Epitadei ira in filium.
vixit autem Epitadeus post captas a Lysan-
dro Athenas.

Captis a Lysandro Athenis contra Lycurgi in-
stitutum aureae argentaeq; monetae usus
et simul avaritia atq; luxus in Rempublica
Laconicam introducta fuerunt. quod res
exitio fuit Reipublicae, apparuitq; veritas
oraculi, quod Regibus Alamoni et Theo-
mopore additum olim fuerat Delphis.

ἡ φιλοχρηματία ἐπάστειν ὀλέει,
ἄλλο δὲ ἔσθαι β.ε.

una fames auri spartam perdet, aliud nil.

II. Ratio succedendi ab intestato.

Filiae ab hereditate exclusae fuerunt,
quia indotatae nubebant: quod tamen tem-
poribus Aristotelis non amplius obtine-
bat. Is enim conqueitur de minimis dota-

Filii succedebant et ex iis solus natus a,
jor, ejusq; posteris in sorte.

Reliqui in aliis bonis tantum.

Notanda huius sunt:

Defensio Lycurgi adversus Aristotelem,
qui in eadem Rep. equalitatem bonorum
et voluntatem viam locum non habere
posse statuit.

Remedium paupertatis Coloniarum
deductio.

Filiis non existentibus filias, et quidem
ex iis solam naturam maximam in sorte
sucessisse, atque vocatam fuisse ἐπι-
κλήσων.

Non existentibus filiabus successisse
transverso cognationis gradu con-
iugios.

Exhereditatio liberorum ab Epitade
introducitur.

III. Opulentia, luxus, et licentia foeminarum
Lacedaemoniarum.

Annumeranda haec sunt vitis Reip. Lacedae-
moniae, quae labefactatis iam Lycurgi legibus postea
a Lysandro Athenas et Ephorum ex-
tadei in Rem. irreperunt.

vid. Arist. Polit. Lib. 2. cap. 7.

Cap. IX.

Huius Capituli partes praecipuae sunt novem,
quibus haec continentur:

I. Munificencia post cladem Leuctricam seu A.M.
3579. quo Cleombrotus, Spartanorum dux quo
examinanda, Thebanorum dux est.

II. Eugenia seu virtutes Lacedaemoniorum, ut
honestis actionibus digni honores sibi contingerent,
et ut quascunque injurias generoso animo per-

III. Cultus Deorum.

Imagines omnium Deorum apud Lacedæmonios armatæ et hastæ factæ fuerunt. Deos Lacedæmonii puro potius corde quam magnificis sacrificiis colere studuerunt.

IV. Leges funebres Lycurgi.

Mos fuit antiquis Græcis et Romanis, aliisque populis, ut non animata solum, quæ defuncto carissima fuerant, sed et inanimata munera cum mortuis simul cremarent.

De uxoribus, amoris causâ erga maritos, sponte crematis. vid. Arab. Geo. graph. lib. 25.

V. Festa Lacedæmoniorum præcipua duo:

1. Hyacinthia, quæ celebrabantur quoque annis per triiduum in honorem Apollinis et Hyacinthii ab ipso amati, et per ludum disci interempti. vid. Herod. lib. 2. cap. 6. et 22. et 8. vid. Men. et amorph. lib. 20. fol. 6.

2. Rhea Vêid sive Carneæ, quæ celebrantur itidem in honorem Apollinis, mense Augusto, et imitamentum erant militaris vite ac disciplinæ: unde et tempore huius festi intentorii degebant.

VI. Musica Laconica gravitono ac simplici. vid. Gell. lib. 1. cap. 22.

VII. Permutatio rerum loco emptionis et venditionis apud Lacedæmonios.

VIII. Arcanum Reip. Laconicae circa legationes.

plerumque mittebant amuli et inimi-
ci, qui magis se invicem observarent.

H. Successio, potestas ac dignitas Regum Spar-
tanorum.

In successione locum habuit prerogativa
primogeniturae.

Minorenibus Regibus tutor et curator
erat proximus agnatus, qui vocabatur
ὑποδάκτυλος.

De honoribus Regum Spartanorum vid.
Herod. lib. 6. cap. 57.

Regum ministri fuerunt:

ἑπτά numero, quatuor, qui mittebant
tutores, et tres, qui legatos, aliosque illustres
hospites nomine civitatis excipiebant.

Reges bina in Senatu habuerunt suffra-
gia, et fuerunt ὑπερέθυροι.

Belli decernendi potestas penes univer-
sum populum fuit: Imperium autem
Regum in bello prorsus fuit absolutum.

Cap. X.

Hujus Capituli partes praecipuae sunt duae,
quibus haec continentur:

I. Dissertatio de Ephoria Reip. Laconicae,
ubi haec notanda sunt:

Origo Ephorice, attributa Lycurgo ab Herod.
lib. 2. cap. 5. rectius autem Regi
Theopompo ab Aristotele Polit. lib. 5. cap.
11. et Plutarcho in vita Lycurgi.

Secundum eum incidit institutio Epho-
ratorum.

Porum in annum 130. post Lycurgi 42.
Legislationem, annum aeterni mundi 3210.

Ephori fuerunt quinqz.

Munus eorum annuum.

Officium, custodia, et defensio libertatis
publicae adversus Reges et Senatum.

Respondent Ephori Tribunis plebis apud
Romanos.

Primus Ephorus Eponymus creatus est
Chilon. A. M. 3397.

Abusus potestatis Ephorum ex nimio
potestatis incremento.

Locus jurisdictionis Ephorum fuit pecu-
nariis curia, ubi erant *σιγσα* et *ποσειδα*.

Dignitas Ephorum tanta, ut soli Regibus
non assarerent; quippe in quos aequè
ac in reliquos omnes cives imperium
habebant.

Remedium adversus nimiam potentiam
duplex:

Exiguus muneris temus,
Mutua collegarum intercessio.

Apud curiam Ephorum timor stem-
plum fuit.

Interitus Ephorice A. M. 3725: quo E-
phori occisi sunt à Cleomene, ultimo
Rege ex Eury Athenidis.

Barbarum Helotas occultè interficiendi
institutum Cryptia dictum.

11. Reversio aliquot minorum magistratuum Rei,
publica Laconica.

Bidicæ quinqz præcederunt juniorum cer-
taminibus.

^{vel}
ἄρχοντες ^{siue} ἡγεμόνες ^ἢ ἡγεμόνες ^ἢ ἡγεμόνες
facti mundi mulieris
Ἀποδρόμοι, praefecti fori
Νομοφύλακες.

ἄρχοντες, praesides provinciarum.
ἑκαταρχαί, praefecti trecentorum ju-
venum, qui ceteris omnibus fortiori,
res judicabant.

Πολεμαρχί, praefecti militiae.
Πρόδικος tutor vel curator legis minorum
Proxeni.

Πυθίη.

Παίδονομος.

Πραετονες et caduceatores, ministri Ma-
gistratum.

De Scytala vid. ^{gell.} lib. 17. cap. 9.

Cap. XI.

Hujus capituli partes praecipuae sunt quing.
quibus haec continentur.

I. Conciosive conventus totius populi, et divisio civium
in

Cives veros:

Adscriptitios:

Μοθῆρες,

qui fuerunt liberi homi-
nes peregrinorum La-
cedaemoniis a pueritia
educati et instituti.

II. Triglex populi Spartani divisio.

1. In tribus et curias.

2. Respectu militiae.

3. Respectu aetatis.

Huc pertinet Tab.

ubi notandum:

In festivitibus tres fuisse choros.

Senum, qui canebant ἄμνες ποτ
ἡμνες ἄλκιμοι.

virorum ætatis mediæ, qui canebant
ἄμνες δε. ἡμνες ἄλκιμοι.

puerorum, qui canebant ἄμνες δε.
ἡμνες δε. ἡμνες ἄλκιμοι.

vid. Plutarch. instit. Laced.

111.

Appendix paragraphi primæ de concione.

1V.

Conditio libertinorum, qui νεοδαμῶνδες
ἀπὸ Λακεδæμονίων, quasi novi regulares
vocabantur.

ὕπομειονες, infimæ classis homines liberi.
περὶ οἰκοί, suburbana prædia habitantes.

V.

Appendix de Helotibus.

vid. suprâ cap. 7. d. 6.

Cap. XII.

Hujus capituli partes præcipuæ sunt quatuor.
quibus hæc continentur:

1.

Judicia apud Lacedæmonios quinque.
nempe

Legum:

Senatus XXIIII. virorum:

Ephorum:

Arbitrorum:

mixtum.

Lacedæmonii jure scripto uti non sunt.

II. Modus agendi in iudiciis.

Notum hic, confidicorum usum fuisse prohibitum et
accusationem in iudiciis publicis omnibus
aeque permissam fuisse.

Κλίσια, debitorum syngraphae.

III. Poenae damnatorum.

Multa pecuniaria;

ἄτιμία sive infamia, h. e. exclusio ab honoribus, et muneribus publicis.

Carcer.

Vincula.

Flagellatio.

Exilium.

Strangulation nocturna.

vid. Herod. lib. 4. cap. 46.

Collare, vinculi genus, quo collum astringit.

Manicae, vinculi genus, quo manus colligant.

ῥεδία, vinculi genus, quo pedes constringunt.

IV. Praemia bene meritorum de Republica.

Vivorum:

Senatoriæ dignitas, ἀγαγμὴν
nec publicæ:

Cingulum, quod fuit in signe illius
Aris officii.

Corona oleaginea.

Mortuorum:

Segulchra splendidiora
cum cippiis et inscriptionibus.

Orationes et carmina
funebria.

Cap. XXXI.

Hujus capituli partes praecipuae sunt quing.
quibus haec continentur:

I. Lex de Imperio Regis, tempore belli:
Nescilicet ambo uni exercitui eodem tempore
praessent.

vid. Herod. lib. 8. cap. 75. et lib. 6. cap. 63.

II. Divisio exercitus pedestris, nominatim partium
eius ac praefectorum.

Huius pertinet Tab. Stava.

In bellis soliti gravioribus et in inguiliis qui
ius civitatis non habebant, et Holote ar-
mabant, ita ut unus civis septem servos
secum duceret.

Herod. lib. 9. cap. 28.

III. Descriptio exercitus pedestris.

Scurriles dicti fuerunt, quibus excubiae de man-
data erant, ut observarent, ne quis noctu
extra phalangem progrediret. Iniecebant
iidem ante Regem cum nondum hostis aggre-
deretur.

Exploratores, qui iter et adventum hostium
explorant.

IV. Modus educendi exercitum et congregandi
eum hoste, aliisque instituta ad rem mi-
litarem pertinentia.

Hic notanda sunt:

Ante pugnam triplex Regis sacrificium;

in urbe Iovi Duxtori;

in finibus Laconiae Iovi et Minervae;

iam instructa acie Musis immolabat;

capellas, ut memorabiles ederentur
actiones, et scriptorum de praedi-
catione dignae.

Augnaturis edicebat^{ut} sumerent co-
ronas.

Tibicines canebant classicum.

classicum, $\omega\alpha\iota\alpha\nu'$ $\epsilon\mu\beta\alpha\tau\eta\varsigma$ $\iota\omicron\varsigma$.

Regi præferebat^{ignis} sacer ut a pud Ro-
sas.

Regem præcedebat olympionica honoris
et boni ominis causa.

Rex indutus erat veste purpurea.

Duo ephori Regem comitabant^z.

Non educebatur exercitus ante plenilu-
nium, quod in chrandis rebus auspici-
tissimum id tempus crederent.

Hinc proverb. $\lambda\alpha\kappa\omega\nu\iota\kappa\alpha\iota$ $\pi\epsilon\lambda\tilde{\eta}\nu\alpha\iota$
de incertis atq^z fraudulentis præ-
missis et pactis.

Lacones enim subsidium rogati, luna
causari consueverant.

Lacedæmonii antiqui sine stipendio mi-
litarunt usq^z ad finem belli pelopon-
nesiaci et ea^z a Lyfandro Athenas.

V. Descriptio militiæ maritimæ.

Coegit ea tempore secundæ expeditionis
persarum in Græciam sub Xerxe.

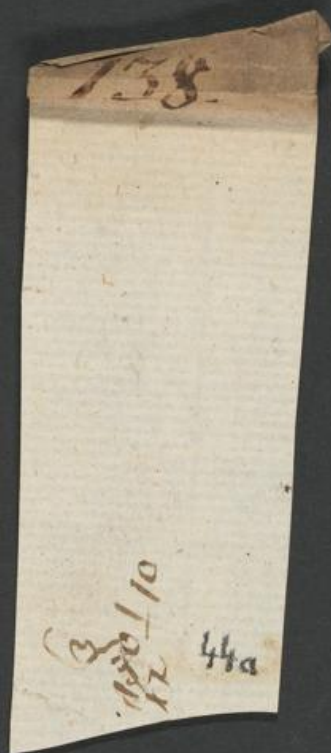
Crevit et ad summum pervenit fastigium
tempore belli peloponnesiaci.

Præerat classi Navarchus, cuius ^{imperium}
erat annuum.

Ejus vicarius vocabat^z $\pi\epsilon\pi\iota\sigma\omicron\lambda\epsilon\upsilon\varsigma$.

His præerant Trierarchi et reliqui præ-
fecti minores.

ut sumorent
t classium.
u Batheios
his sacerdotibus
olympionichis
ini causa.
te rursus.
comitabant.
rexit ante elem
ndu reus augur
nus estarent.
vixit. Felix
qz fraudulentis
si dium reg ab
vant.
tigi sine fign
tine m. G. d. p.
andrs. h. m.
unda ex p. d. m.
m. sub. Xerx
pervenit. f. p.
m. p. d. m.
vixit. cuius f.
m.
t. p. d. m.
archi et reliq.

Hujus capituli partes praeaeque sunt quatuor.
 Quibus haec continentur:

I. Causa et principium ruinae Reip. Laconicae.
 Causa fuit neglectus legum et institutorum
 Lycurgi, et praecipue quidem "H Φιλοξεν"
 πατρίδα, capitis a Lyfandro Athenis in
 urbem introducta, A.M. 3546.

Principium incidit in A.M. 3580, quo magna
 Lethra contigit.

II. Fortuna Reip. Laconicae sub Philippo et
 Alexandro M. Macedonia Regibus, ut et
 sub Antigato, Aridari fratris Alexandri M.
 curatore.

Soli Lacedaemonii imperium totius Graeciae
 contra Persas, Philippo demandato dene-
 garunt.

Idem denegarunt Alexandro M. eidemque cum
 tertio iam Darii vicisset, rebellarent
 duce Agide tertio eius nominis Rege.

vid. Diodor. Sicul. lib. 17. Plutarch. in Age-
 silas:

Justin. lib. 12. cap. 1. et Curt. lib. 6.

Bello Lamiae operam tulerunt Lacedaemonii
 Atheniensibus et Aetolis contra Antigon-
 um.

III. Fortuna Leip. Lacedaem. sub quatuor Regibus
ex Eurythoenidarum familia

Arco seniore.

Acrotato.

Arco juniore.

Leonida.

Hic notanda sunt:

Phiditiorum per Arcum et Acrotatu
corruptio.

Leonida tutoria regni administra-
tio.

Ejusdem successio in regnum:

Expulsio per generum Cleombrotum,

Reinversio regni.

Agidis, ultimi Regis ex Proclidis injustissi-
ma translatio in carcere per Epila-
ros, instinctu Leonida.

vid. Plutarch. in vita Agidis.

Error Emmii pag. 266. ubi Cleomenem, Leo-
nida filium, Agidis collegam vocat, et
ab ipso Agidem interfectum scribit.

IV. Res gestae et interitus Cleomenis, ultimi ex Eu-
rythoenidis, Lacedaemoniorum Regis.

ubi notanda sunt:

initium regni Cleomenis, A. M. 3715. secundum
Emmiam.

Ephororum cedos A. M. 3718. secund. 46.
Emmiam, A. autem M. 3725. secund.
dum Calvisium.

Assumptio fratris Euclidis in consor-
tium Regni.

Conspiratio Aetolorum, Antigoni Maced.
Regis et Cleomenis contra Achaeos
et eorum praetorem Aratum Si-
cyonium A. M. 3723.

Mutatio fortunae Cleomenis et con-
spiratio Antigoni cum Arato contra
ipsum.

Fuga gravissima inter Antigonum
et eiusque socios Achaeos, et Cleome-
nem, qui victus, in Aegyptum con-
fugit ad Ptolemaeum Evergetem,
Ptolemaei Philadelphi filium, ubi
triennio post a Ptolemaeo Philo-
patore in carcerem detrusus, et
cum inde evasisset, mutuis vulne-
ribus cum omnibus suis perit.

vid. Plutarch. in ipsius vita.

Cap. XV.

Huius capituli partes praecipuae sunt tres.
quibus haec continentur:

1. Fortuna Reip. Laconicae inter fugam Cleome-
nis in Aegyptum et eius interitum.

Hic notanda sunt:

Restitutio omnis pristinae libertatis Lacedae-
moniorum per Achaeos et Macedones.

inconstantia Lacedæmoniorum et ingra-
tudo erga benē de se meritos Acha-
os et Macedones, et adversus eos conju-
ratio cum Ætolis.

Secunda Ephorum cædes, perpetrata
ab his, qui cum Ætolis conspiraverant.

II. Creatio novorum Regum post mortem Cleome-
nis; nempe Agesipoleos ex Eurythēnidis, et
Lycurgi à stemmate Proclidarum proorsus,
hēnē.

Not. hīc initium belli philippi Macedonice Regis
et Achæorum adversus Lacedæmonios et Æto-
los, A. M. 3732.

III. Conspiratio Chilonis adversus Regem Lycur-
gum, et aliæ ejusdem res gestæ. II.
Hīc notanda sunt:

Tertia Ephorum cædes à Chilone perpe-
trata inter Equilas.

Fuga Lycurgi in Regnum.

Secunda Lycurgi fuga metu Ephorum.

Revocatio Lycurgi in regnum.

Agesipoleos adhuc impuberis per Lycurgum
expulsio è regno.

Cap. XVI.

Hujus capituli partes præcipuæ sunt duæ.
quibus hæc continentur:

I. Machanida tyranni, Lacedæmoniorum dominatio
et res gestæ.
Hīc notanda sunt:

initium tyrannidis Machanida, A. V. C. 546. A. M. 3742. tempore belli Hannibali, sive punicæ secundi. 47.

Pro anno belli punicæ secundi 2111.
Scribendum hinc est anno 2110.

A. V. C. 546. Init. tyrann. Machan.

A. V. C. 536. Init. belli punicæ secundi

10.

Pugnainter philopocmenem prætorem
Achaeorum, et Machanidam, qui in ea
perit A. V. C. 548. A. M. 3744

vid. Plutarch. in philopocm.

11. Nabidis tyranni Lacedæmoniorum dominatio
et res gestæ.

Hic notanda sunt:

Emulatio Phalaridis Agrigentini ty-
ranni et Dionysii junioris tyranni Sy-
racusanorum.

Instrumentum ad torquendos et excarnificandos
homines à Nabide excogitatum.

Fuit illud simulacrum uxoris ipsius Agææ,
sub indumento totum plenum clavibus,
complexu sub specie anterioris homines excru-
abantur.

vid. Polyb. lib. 13.

Liv. lib. 31. et 32.

Plutarch. in T. Quint. Flam. et philopocm.

Justin. lib. 31. cap. 1. et 2.

Flor. lib. 2. cap. 7.

T. Quintii Flamini felix pugna adversus
Nabidem, qui victus pacem impetravit

satis æquis conditionibus, quod Romanis
 bellum Antiochenum immineret
 Pacis à Romanis impetratae violatio per
 Nabidem A. V. C. 562. quò victus à phi-
 loxemene coactus est refugere Sparta.
 Interitus Nabidis A. V. C. 563. quò nil to-
 lemetuens in ipsa urbe sua ab Alexan-
 mono, Etolorum Duce, quorum cuius
 auxilium imploraverat, interfectus est.
 Etoli autem cum totam urbem occupare
 vellent, à Lacedæmoniis partim tru-
 cidati, partim urbe pulsati sunt.

Cap. XVII.

Huius capituli partes præcipuæ sunt quinque,
 quibus hæc continentur:

- I. Adjectio Spartanae urbis societati Achaicæ perphi-
 loxemenem A. V. C. 563.
- II. Nocturna expugnatio La, vici Laconicæ re-
 gionis, maritimi, quæ Lacedæmonii in ita
 cum Achaicis societatem violarunt.
 Causa expugnationis fuit, quod permissu Achæo-
 rum exules Spartani ibi habitarent.
- III. Sententia Achæorum adversus Lacedæmonios
 ob expugnatum vicum La: nempe ut de-
 derent auctores violati foederis.
- IV. Lacedæmoniorum imploratio auxilii M. Fulvii
 consulis Romani adversus Achæos A. V. C.
 565.

V. Legatio Lacedaemoniorum et Achaeorum ad
senatum Romanum, qui spartam
certis legibus atq; conditionibus Achaeco-
rum societati adjudicavit. vid. Liv. Lib. 38.

Nota: In fine loci Liviani, qui hic citatur pro
Dccc. scribendum esse MDCLXXXI.

A. M. 3762. Legatio Lacedaem. et Achaeco-
rum Romam.

A. M. 3081. Legislatio Lycurgi secund.
Emmium.

681.

Cap. XXX.

Hujus capituli partes praecipuae sunt duodecim.
quibus haec continentur:

A. Lacedaemoniorum de nimia Achaeorum super-
bia ac severitate querela apud Roma-
nos A. V. C. 567.

Grata ea fuit Romanis, ut hoc pretextu
nimiam Achaeorum potentiam
imminuerent.

II. Romanorum Legatio in Naxos missa ad
componendam discordiam inter Lacedaemo-
nios et Achaeos A. V. C. 569.

Legatus fuit G. Lucilius Mucellus, qui re in-
festa iratus Romam rediit.

X. quod Achaeci emendare nollent, quae superbia
ac severe adversus Lacedaemon. statuerent.

2. quod conventum totius Societatis Achaicae denegassent.
- III. Relatio Metelli de Superbia Achaeorum in Senatu et Legatorum Achaicorum responsio.
- IV. Secunda Legatio Roman. in Peloponnesum A. V. C. 570. ad invivendum in statum Reip. Achaicae et Lacedaemon. vid. Liv. lib. 39.
- V. Aggii claudii legati reditus in urbem, variarum gentium Graecae querela de Philippi, Macedonia Rege, et nova Lacedaemoniorum et Achaeorum Legatio Romam.
- VI. Interitus Philopoemenis A. V. C. 571. quod in praelio inter Achaicas et Messenios, qui a Societate Achaica defecerant, captus et in dextrum mittere detrusus, venena perit.
- VII. Relatio G. Marcii de statu Reip. Achaicorum ad Senatum Romanum, eiusdemque consilium quod Senatus usus est in bello inter Achaicos et Messenios.
- VIII. Messene à Lycorta, Achaicorum Duce recepta et benignum responsum Achaicorum legatis à Senatu Romano pro tempore datum.
- IX. Secunda Lacedaemoniorum receptio in Societatem Achaicam.
- X. Legatio Achaicorum et Lacedaemoniorum ad Senatum Rom. qua illum de renovato foedere certiores fecerunt A. V. C. 572.

XI. Certamen inter Hyperbatum, Pyrota-
rem Achaeorum et Lycortam de
restitutione Exulium, eamque ob rem
legatio Achaeorum ad Senatum Rom.
A.V.C. 574.

XII. Bellum Romanorum cum Achaëis, et Acha-
iæ in provinciae formam redactio.

Cogit bellum A.V.C. 607. obsessos Le-
gatos Romanos.

Desiit A.V.C. 608, quò Dicens, Achaeorum
praeter L. Mummius viator et Corin-
thus capta atque excisa est.

Flor. lib. 2. cap. 15. et 16.

Cap. XII.

Hujus capituli partes praecipuae sunt quatuor.
quibus haec continentur:

I. Fortuna Reip. Laconica à fine belli Achaici usque
ad Imperium Augusti.

Continuè gaudio gavisæ est et maximè claruit
inter urbes Achaicas.

II. Fortuna Reip. Laconica sub Augusto, et deinceps
usque ad occupationem Graeciae per Tur-
cas, divisa fuit Laconia in duas partes, qua-
rum maritima immediate Romanis potiora,
altera autem Spartæ.

III. Exagnatio Spartæ per Mahometum II.
Turcarum Imp. A. H. 843. cum eam
teneret Thomas Palæologus, princeps
Noloponnese.

Ex eo tempore appellata fuit *Mithra*.

IV. Ambitus, forma et situs urbis *Spartae*.
Ambitus est 48. Stadiorum seu unius mil-
liaris Germanici cum dimidio.
Forma urbis circularis fuit.
De situ vide, quae supra annotata sunt
cap. 1.

ANALYSIS & EXPLANATIO
LIBRI PRIMI VALENTINI FORSTERI
HISTORIA JURIS CIVILIS ROMANI.

Cap. 1.

Hujus capituli partes praeipuae sunt quing.

quibus haec continentur:

I. Probatio assertionis, Imperiorum mutationes non fieri casu fortuito.

Ea autem nititur 1. argumentatione à genere ad speciem et à toto ad partem

2. Exemplis.

3. Testimonio a Corneli Scipionis et Africani Minoris.

II. Prima mutationis Imperiorum causa à Platone attributa turbationi Harmoniae Musicae, in qua salutem rerum publicarum consistere censuit.

Notandus hic in primis et singularis locus de anno 1728. annorum ejusque vi et efficacia in mutationibus rerum publicarum.

III. Secunda mutationis Imperiorum causa ab aliis attributa motui circuli eccentrici.

vid. lib. 2. et 4. Epitom. Astronom. Michaelis Maestlini in principio

De Nicolao Copernico, defensore antiquae opinionis Philolai Crotoniatæ, Philo Sophi Pythagorici de de motu terræ vid. voss. de Scient. Mathemat. cap. 18, 33 et passim etiam alibi.

IV. Tertia mutationis Imperiorum causa à lar. dano attributa extremerum et majoris stellæ.

Vitam Hieronymi Cardani qd ipso con-
scriptam edidit Gabriel Naudaeus.

V. Quarta et quidem vera mutationis Imperiorum
causa, attributa recte ipsi Deo.

Hae sententia nititur exemplis et testimoniis S.
Scripturae.

Cap. II.

Huius capituli partes praecipuae sunt 4.

Quibus haec continentur:

I. Duplex quorumcumque Imperiorum et Regnorum
constituendorum causa; nempe conservatio
societatis civilis et Ecclesiae.

II. Quatuor Monarchiarum sive summorum
Imperiorum causa et successio.

vid. Dan. cap. 2. et 7.

Hugertinet Tab. 1.

III. Monarchiae Romanae cum caeteris collatio, re-
spectu potentiae et durationis.

IV. Origo Imperii Romani, derivata a
excidio urbis Trojae.

Cap. III.

Huius capituli partes praecipuae sunt duae.

Quibus haec continentur:

I. Origo Regni Trojani et successio septem Ro- 51.
gum.

Teucrii qui à Fortese omissus est, et sup. Xpo.
Vos fuit Moysi.

Dardanii;

Erichtonii;

Trois;

Ili;

Laomedontis;

Priami.

Huc pertinet Tab. 11.

II. Causa et tempus interitus Regni Trojani
et excidii urbis Trojae.

Menelaus Sparta coegit regnare A. M. 2752.
Secund. Calvis.

Helena raptam fuit à Paride, Priami filio
A. M. 2755.

Initium belli Trojani A. M. 2757.

Excidium Trojae A. M. 2767.

Aeneas adventus in Italiam A. M. 2769.

Mors Latini et initium regni Aeneas in La-
tio A. M. 2771.

Cap. XV.
Hujus Capituli partes praecipuae sunt tres.
quibus haec continentur:

I. Iter Aeneas, et adventus in Latium, et nuptiae cum
Lavinia. Huc pertinet Tab. 111.

Notabil. I. quarecumque virgilius de amore Didonis et
Aeneas narrat, falsae se, quippe cum Vido
integris recentis annis Aeneas junior fuerit.

Tantum enim temporis spatium inter
Excidium Trojae et fundationem Cartha-
ginis intercessit.

A.M. 3067. Fundatio Carthagini.

A.M. 2767. Excidium Trojae.

300.

Not. 2. Ite Eneae non fuisse septem annorum,
ut tradit Virgilius, sed tantum biennii.

Not. 3. De navigatione Eneae secundum Vir-
gilium et are geulicam tabulam Geo-
graphicam Abrahami Ortelii.

II. Successio Regum Latinorum à Latino usque ad Romulum
fratrem Numitoris, avimaterni Romuli et Remi

Not. h. 1. ante Latinum in Latia Aborigine
Reges fuisse: Janum: Saturnum:
Picum: Faunum.

Not. 2. Latinum à nonnullis Latinorum Regum
numero excludi, quod primum ab E-
neae Aborigine appellati fuerint
Latini.

Huc pertinent Tab. IV. et V.

III. Nativitas Romuli et Remi eorumque miracula
conservatio et educatio. vid. Tab.
V.

Cap. V.
Hujus capituli partes praecipuae sunt duae.
quibus haec continentur:

I. Fundatio urbis Romae.

vid. Tab. VII.

II. Bellum via norum populorum cum Romanis et
virginum.

Cap. VI.

Hujus capituli partes praecipuae sunt 6.

In quibus haec continentur:

- I. Initium Romuli, quod idem est, atque initium
 Aerae conditae urbis Romae:
 Simul et Remi interitus.

*Nota: Septem Reges Romanorum in universum
 annos 244 ita regnasse, ita ut regis regnum
 incidit in principium anni V. C. 245.*

- II. Ordinatio Reipublicae Romanae per Romulos,
 quae constituit.

1. Divisione civitatis in tres tribus et tri-
 ginta curias, et harum subdivisione in
 Decurias.

2. Assignmente peculiarium sacrorum sin-
 gulis curiis, quarum quaelibet Curione
 suum habuit.

3. Divisione civium in patricios et ple-
 beios.

4. Institutione Senatuscentum viror-
 um, qui ex auctoritate patres, ob
 auctoritatem vero Senatores vocati sunt.

5. Lectione trecentorum robustissimorum
 juvenum ob tutelam corporis, qui
 celeres dicti sunt, et praefectum ha-
 buerunt Tribunum celerum, h. e.
 Equitum.

6. Divisione anni in decem menses,
 quorum primus Martius, et cetera menses,
 divisione in kalendas, Idus et Nonas.

- III. Recensio septendecim legum à Romulo la-
 tarum.

*Nota: Templum Jovis Capitolini à Romu-
 lo non fuisse edificatum, sed*

fundamenta eius iacta fuisse à
L. Tarquinio Arisco, exstructum autem
et absolutum fuisse à L. Tarquinio Superbo.

Itaq; in lege undecima pro Capitolium
legendum est asylum.

IV. Bella Romuli, ejusdemq; mors et consecratio.
Primum bellum gessit Romulus cum Coeni-
nensibus ob raptum virginum A. V. C. quartum
quo Coeninae victi sunt, et Rex eorum Acron
ab ipso Romulo in acie occisus est.

Secundum Romuli bellum fuit cum Crustu-
merinis, et Antemnatis, quod incidit in eo-
dem A. V. C. quartum.

Tertium Romuli bellum cum Sabinis, quo
Rum Dux fuit T. Tatius, Curia Rex
coepit A. V. C. 18. desit A. V. C. 21.

Quartum Romuli bellum cum Fidenatibus
qui victi et parte agri mulctati sunt, inci-
dit in A. V. C. 29.

Quintum Romuli bellum cum Vejentibus
Atruriae populo, incidit in A. V. C. 32.

Moriit Romulus A. V. C. 39. et quidem No-
vis quintilibus, h. e. Septimo die Julii post
mortem consecratus et Quirinus appellatus
est.

In eundem A. V. C. 39. incidit interregnum
post mortem Romuli, et sequenti A. V. C.
coepit regnare Numa Pompilius.

Cap. VII.

Hujus Capituli partes praecipuae sunt 6.

53.

Quibus haec continentur:

I. Patria, Genus, Ingenium, et Finitium Regni Numa
et Romulii.

Nempe

Oriundus fuit Curibus Sabinorum:

Totus fuit paci et religioni deditus:

Aversit uero Romanis ob opinionem iustitiae et
sapientiae regnare coegit A. V. C. 46. ante E. Ch.
712.

II. Recensio variorum sacrorum et sacerdotum à
Numa vel institutorum, vel instauratorum.

Vid. Rosin. Antiquit. Rom. lib. 3.

III. Reformatio anni ad cursum lunae per adjecti-
onem Januarii et Februarii ad decem Men-
ses Romuli.

Vid. Censorin. de die natali cap. 20. 22.

Plutarch. in Numa.

Macrobi. Saturn. lib. 1. cap. 12. et 13.

IV. Institutio Robigalium. Vid. Rosin. Antiquit.
Rom. lib. 4. cap. 7.

V. Recensio sex legum Numae Romulii.

VI. Obitus Numae Romulii.

Decessit Numa secundum Varronem A.
V. C. 83, quadragesimo tertio regni anno,
aut quadragesimo quarto, si interregnum
unius anni, quod est Romuli mortem
fuit, Numae annis annumeretur, ut
Petavius et alii faciunt.

Hujus capituli partes praecipuae sunt 6.
quibus haec continentur:

I. Patria, Genus, ingenium et finitimum Regni
li Hostilii.

Patria fuit Medullia, urbs Latii:
Avus fuit Hostius Hostilius, qui sub Romulo vir-
tute militari claruit.

Fuit Tullus ipse Romulo ferocior et totus bel-
lo deditus.

coegit regnare A.V.C. 83.

II. Bellum Tulli Hostilii cum Albanis quod coegit
A.V.C. 86. duce Albanorum C. Cluilius, et fini-
tum est pugna tergemina eodem anno: in
muletiam destructio Albae longae A.V.C. 88.
Supplicium Metii Sufferii, Vindexis Albanorum
et transductio Albanorum Romam.

III. Liberalitas Tulli Hostilii erga populum Ro-
manum.

IV. Antiqua formula foederis inter Tullum Ho-
stilium et Albanos.

vid. Barnab. Brissan. de formulis sive solenni-
bus populi Romani verbis lib. 4to.

V. Lex unica Tulli Hostilii de perduellionis ju-
dicio.

VI. Bellum Tulli Hostilii cum Sabinis A.V.C. 93. et e-
iusdem interitus A.V.C. 115. cum regna-
set annos 32.

Fulmine ictus cum tota domo conflagravit.

Hujus Capituli partes precipuae sunt 6.
quibus haec continentur:

I. Genus, initium Regni, et Ingenium Anni Marci.

Fuit autem Numae ÷ filia nepos:

Coegit regnare A.V.C. 115.

Ingenium illi fuit medium, pacis simul
et belli temporibus aptum.

II. Descriptio solennis indicationis belli ab Anno
Marcio instituta.

III. Relensio bellorum ab Anno Marcio gestorum, cum
Latinis:

Veientibus:

Volscis:

Sabinis.

IV. Instauratio religionis a Tullo Hostilio neglecta.

V. Ampliatio urbis per adjectionem duorum montium,
Aventini et Janiculi: simul etiam constructio pontis
Sublicii et fundatio urbis Offic ad ostium
Tiberis.

VI. Obitus Anni Marci et Synchronismus Historiae sa-
eculi.

Obiit Ancus A.V.C. 139. relictis duobus filiis, qui-
bus exclusis successit L. Tarquinius Priscus,
eorum tutor.

Cap. X.

Hujus Capituli partes precipuae sunt 6.

quibus haec continentur:

I. Genus L. Tarquini Prisci ejusdem qz commigratio
ex Etruria Romam et initium Regni A.V.C.
139.

- II. Ingenium L. Tarquinii Prisci et Cella cum Latinis et Sabintis.
- III. Exornatio urbis per L. Tarquinium Priscum et recensio variorum ejus institutorum.
- IV. Cades L. Tarquinii Prisci, pergetrata à filiis Anni Marci A. V. C. 177.
- V. Judicium de L. Tarquinio Prisco, et ejusdem ad Heretrucorum legatos oratio.
- VI. Synchronismus Historiae Sacrae.

Cap. XL.

Hujus Capituli partes praecipuae sunt 5.
quibus haec continentur:

- I. Genus Servii Tullii, Sexti Romanorum Regis, et prodigium, quod illi Regi Tarquinio Prisco ad eum commendavit, ut filiam suam ipsi deponderit. Mater ejus fuit Ocrisia, quae ab L. Tarquinio Prisco, urbe Sabinorum Cornicula, Romam in servitutem abducta est.
Plinius Hist. Natural. lib. 36. cap. 27. refert, Servium Tullium miraculose conceptum, et patrem ejus fuisse Larcm familiarem, qui credi tunc praesens fuisse.
Servio Tullio, cum per incuriam aliquando cubans dormiret, caput ardeere visum est, quae tamen flamma non nocuit, sed cum somno ab eo recessit.
- II. Promotio Servii Tullii ad Regiam dignitatem, astutia Tanagvilis contra voluntatem populi ac patrum: ut et regni ejus confirmatio.
Coegit regnare A. V. C. 177.
- III. Res gestae Servii Tullii Tempore belli et pacis.

1. Bellum feliciter gessit cum Veionibus.
2. Urbem in quatuor divisit tribus, agrum vero Lantanium in tribus 26, ita ut universus populus in tribus 30. divisus fuerit.
3. Instituit censum, h.e. ut praescripto tempore omnes cives bona sua aestimarent, et eorum aestimationem iurejurando obstricti ad se deferrent: simul etiam indicarent nomina, et aetatem, et numerum uxorum, servorum, servarum, liberorum, libertorum, libertarum, et in quibus regionibus habitarent. qui secus faceret ejus bona publicabatur, ipsorum verberibus affectus, vendebatur.
4. Secundum censum divisit urbem in sexaviam classes, ita ut prima ditissimos, sexta autem pauperissimos comprehenderet.
5. Divisit etiam cives Romanos respectu aetatis in juniores ab A. aet. 17. usque ad An. 46. et Seniores ab An. aet. 46. deinceps.
6. Ampliavit urbem, inclusis intra moenia tribus collibus, Quirinali, Esquilino et Viminali.
7. Construxit templum Dianae.
8. Leges tulit de contractibus et injuriis numero 10. quae non extant.
9. Servis manu missis, jus civitatis dedit: non tamen promiscue omnibus.
10. Duas habuit filias Tulliam maiorem et minorem, quae deponit L. Tarquinio Superbo et Arunti Tarquinio L. Tarquinii Prisci filii.

IV. Interitus Servii Tullii. Causa est a genere L.
Tarquinius Superbo A.V.C. 222. instigatus a
Tullio minore, quod et per patris auri corpus car-
pentum egit.

V. Synchronismus Historiae sacrae et aliarum quarun-
dam rerum.

Cap. XII.

Hujus capituli partes praecipuae sunt tres:
quibus haec continentur:

I. L. Tarchinii Superbi impia invasio regni Romani
Superstite adhuc Socero ipsius Servio Tullio.

II. Ejusdem Tarchinii artes tyrannicae, quibus regni
scelere acquisitum confirmavit. Simul etiam facta
re ejusdem res gestae, et causa cognominis Superbi.

III. Occasio et tempus Regifugii:
occasio fuit Angustum Lucretiae illatum a Sexto,
L. Tarchinii Superbi filio.
Incidentem Regifugium in A.V.C. 245. cum
regnasset Tarchinius integros annos 24.

Cap. XIII.

Hujus capituli partes praecipuae sunt duae.
quibus haec continentur:

I. Latio primae mutationis Reip. Romanae.
Nempe regno in percontum juratores, bini con-
sules quolibet annis deinceps creati sunt.

II. Electio ac nomina duorum primorum Consulium
ordinariorum.

L. Junii Bruti.

L. Tarchinii Collatini.

Electi autem sunt a sg. Lucretio jn,, 56.
terrege.

Cap. XIV.

Hujus capituli partes praeicipuae sunt duae.
quibus haec continentur:

I. Res gestae consulis L. jurni Bruti cetrarissimum et
glum singularis amoris erga patriam.

II. Interitus L. jurni Bruti.

perit autem consul in praelio adversus Tar-
quinios.

Cap. XV.

Hujus capituli partes praeicipuae sunt quatuor.
quibus haec continentur:

I. Abdicatio consulis L. Targuini Collatini.

II. Recensio trium consulum suffectorum anni V.C.
245.

nempe

g. Valerii poplicolae.

sg. Lucretii Tricipitini:

m. Horatii pulvilli.

III. Recensio sex legum g. Valerii poplicolae.

IV. Triglex g. Valerii Consulatus et res ab ipso gestae.
consul autem fuit ordine

A.V.C. 245.

246.

247.

Huc pertinet Liv. liber secundus.

Cap. XVI.

Hujus capituli partes præcipuæ sunt tres.
quibus hæc continentur:

I. Ratio creandorum consulum, Consularis ætas, et
tempus inveniendi consulatum.

De comitiis Centuriatis vid. Rosin. Antiquit. Rom.
lib. 6. cap. 8.

II. Potestas et dignitas consulum, eorumque insignia
fasces, victores, palmata vestis.

III. Decrementum potestatis ac dignitatis Consularis
per leges P. Valerii Poplicolæ.
per aggressionem libertatis Reip.
per consulatum honorarium.

vid. Inst. Lips. de Magistratibus Republ. Rom. cap. 7.
§. 9. Rosin. Antiq. Rom. lib. 7. cap. 10. et Græc.
lect. publ. in Alc. lib. 1. §. 115.

Cap. XVII.

Hujus Capituli partes præcipuæ sunt tres.
quibus hæc continentur:

I. Causa et ratio Electionis primi Dictatoris T.
Lartii Flavii cum Magistro Equitum Sp. Cassio
Viscellino.

Not. Secundum Liv. creatum esse T. Lartium
primum Dictatorem A. V. C. 253 post Regifugium
ante nono.

At secund. Dionys. Halicarnass. Dictaturam in
Roma Roman. introductam fuisse A. V. C. 250.
post Regifugium anno. Hanc opinionem ut præ
æbilioxera sequuntur Onuphrius Pandi-
nius, Sigonius, Calvisius, Emmius, Heli-
cius.

I. Etymologia nominis Dictatoris, et origo consuetu-
dinis creandi Dictatorem, aprivata agra,
cu vel Albanis.

II. Modus creandi Dictatorem, ejusque potestas et insignia,
ut et abusus Dictaturæ.

vid. Græcæ. publ. in Sleid. lib. 1. b. 128.

Cap. XLX.

Hujus Capituli partes præcipue sunt duæ.

Quibus hæc continentur:

I. Creatio primi Magistri Equitum Sp. Cassii Viscellini,
et comparatio officii Magistri Equitum cum of-
ficio Tribuni Celerum sub Regibus.

II. Comparatio Magistri Equitum cum præfecto regi-
torio sub Imperatoribus.

Cap. L.

Hujus Capituli partes præcipue sunt duæ.

Quibus hæc continentur:

I. Causa, occasio, et tempus primæ secessionis
plebis Romanæ in sacrum montem trans
Anienem fluvium.

Coegit hæc discordia inter patres et plebem A.
V. C. 259, decimo quinto post Regifugium.
Causa discordiæ fuit res alienum, quod plebs erat
obrutæ, creditorum et foeneratorum
servitia, auxilium quod patribus plebi de-
negatum.

De crudelitate foeneratorum apud Romanos
vid. Gellium lib. 20. cap. 1.

Secunda secessio plebis ex urbe contigit A. V. C.
260.

Locus secessionis fuit mons Sacer, sive C. Pomerinus trans Anienem tria ab urbe millia passuum.

Auctor et dux secessionis fuit C. Sicinius Bellutus, qui primus plebi suavit, ut rogi et a urbe a patribus secederet.

11. Senatus Romani anxiosa deliberatio de reconcilianda plebe et Menenii Agrippae ad eam legatio, cuius effectus fuit pax et reditus plebis in urbem A.V.C. 261. his conditionibus:

1. Ne cui fraudi esset secessio, et quicquid secessionis tempore gestum esset.

2. ut lex sacra a plebe in monte sacro de Tribunitia potestate lata, a patribus confirmaretur.

Notanda hic in primis est fabula Menenii Agrippae de conspiratione manuum, pedum, oculi, aliorumque membrorum adversus ventrem.

Cap. XX.

Hujus capituli partes praecipuae sunt duae. quibus haec continentur:

1. Etymologia et significatio nominis tribuni, ut et creatio primorum tribunorum plebis et eorum numerus.

Creati sunt primi Tribuni plebis A.V.C. 261. sive 17mo post Regifugium secundum Livium et Dionysium Halicarnassensem, at A.V.C. 260 secundum Ciceronem in oratione pro Cornelio, cuius fragmenta extant apud Asconium.

Initio creati sunt quinq: trigesimo autem sexto post anno, nempe A.V.C. 297. quinq: alii additi sunt.

II. Dignitas, officium ac potestas Tribunorum plebis.

fuere sacrosancti.

Auxilium tulerunt plebi adversus Senatum et patricios per intercessionem.

Cap. XXI.

Hujus capituli partes precipuae sunt 7.
quibus haec continentur:

I. Reconsilio trium capitum legis Sacrae.

II. Promulgatio prima legis Agrariae per Sp. Cassium Visellinum A.V.C. 268. et usque inter ritus A.V.C. 269.

III. Lex Publilia de Creatione plebeiorum Magistratuum.

IV. Lex Vetulia de consulari Imperio limitando.

V. Lex Julia de monte Aventino publicando.

VI. Lex Aterina sive Tarpeia de jure dicenda mulierum omnibus magistratibus concedendo.

VII. Lex Menenia de aestimatione bovis et ovis.

Cap. XXII.

Hujus capituli partes precipuae sunt 4.
quibus haec continentur:

I. Contentio inter Patricios et plebem de eligendo novo Magistratu legum scribendarum causa: ut et eiusdem rei gratia legatio trium virorum in Graeciam et eorum reditus.

Legati profecti sunt in Graeciam A.V.C. 300.

Reversi sunt Romam A.V.C. 302.

vid. Liv. lib. 3.

II. Creatio Decemvirorum legum Scribendarum
causa sine provocatione, et legum XII. tabula-
rum compositio A. V. C. 303 et 304.

III. Recensio legum XII. Tabularum, in unum et
triginta membra divisa.

Genuina legum duodecim tabularum fragmen-
ta subjuncta sunt Codici Theodosiano (a) a,
Cubo Cujacio edito.

Adde Cunradi Litterhusii Dodecadolton, sive com-
mentarium in leges XII. tabularum.

Huc etiam pertinent Ciceronis libri tres de legibus,
et Iusti Lipsii leges Regias et decemvirales.

IV. Promulgatio legis Clodia de liberali causa, sive
de vindictis secundum libertatem dandis.

Cap. XXIII.

Hujus capituli partes precipuae sunt 5.
quibus haec continentur:

I. Abusus Decemviralis potestatis et in Tyranni-
nidem mutatio A. V. C. 305.

II. Historia Cordis Virginiae, quae occasionem praebuit
secundae secessionis plebis et violenta
abdicationis Decemvirorum A. V. C. 305.

III. Relitutio Consularis ac Tribunitica potestatis
post abdicationem Decemvirorum: Cuius et leges
et instituta duorum primorum Consulum
Decemviratum L. Valerii Potiti, et M. Hor-
ratii Barbati A. V. C. 305.

IV. Lex Trebonia de numero et Electione Tribu-
norum plebis A. V. C. 306.

V. Dux lex C. Canuleji et aliorum Tribunorum
plebis anni v.c. 309 rogatio de promiscuo
patriciorum et plebejorum connubio et con-
sulatu cum plebe communicando.

Primus consul ex plebe creatus est L. Sextius
Lateranus A.V.C. 309.

Cap. XXIV.

Hujus capituli partes praeiuguae sunt duae.
quibus haec continentur:

A. Rogatio Tribunorum plebis de communicando
Consulatu cum plebe A.V.C. 309. et subsecuta
creatio trium Tribunorum militum consulari
potestate A.V.C. 310. quia tamen tertio
mense, postquam magistratum inierant, con-
acti abdicarunt decessu augurum, quod vi-
tiosum creati essent.

Ab anno igitur v.c. 310. usque ad An. 390. quo
primus consul ex plebe electus est, promiscuo
nunc consules, nunc Tribuni militum consulari
potestate creati sunt, et quidem vel tres,
vel quatuor, vel sex. Semotim autem duntaxat
octo creati sunt, nempe A.V.C. 353. vid. Liv.
lib. 4. s. 6.

II. Differentia inter Tribunos militum consulari
potestate, et simpliciter Tribunos militum.

Cap. XXV.

Hujus capituli partes praeiuguae sunt 7.
quibus haec continentur:

A. Creatio primorum duorum Consorum A.V.C. 311.
eorumque officium ac dignitas.

Creati sunt viri consulares, et in 5. annos, quia
censu sto. quovis anno agebat. postea quinto quidem

anno, sed in annum tantum cum dimi-

Not. formula: ^{dis.} Instrum condere.

II. Lex Dictatoris Emili de minuenda consorum
potestate A.V.C. 321.

III. L. Pinarii, Tribuni plebis prima Lex de ambitu
A.V.C. 323.

IV. Lex consularis de estimatione mulctarum
V.C. 325.

V. Lex Tribunorum militum Cons. not. A.V.C. 327.
lata, ne quis Patricius in Capitolio habitaret

VI. C. Licinii tribuni plebis leges quatuor latae A.V.C.
C. 347. et deinceps.

VII. Lex M. Furii Camilli, Dictatoris de aedilibus
andis.

Not. Romam a Gallis exugnata fuisse ex legto
Capitolio A.V.C. 366. V. Liv. in fin. lib. 5.

Cap. XXVI.

Hujus Capituli partes precipuae sunt 75.
quibus haec continentur:

I. Creatio primi Consulis ex plebe L. Sextii Lata
ranti: ut et primi praetoris et duorum primorum
aedilium C. Fulvii A.V.C. 390.

II. Lex Genutia Amylia de clavo per praetorem
quotannis p. gendo lata A.V.C. 393.

III. Lex Ostilia contra ambitum a Trib. pl. C.
Ostilio lata A.V.C. 398.

IV. Lex Manlia de vicecima manumittendorum
lata A.V.C. 399.

V. Duce rogationes Tribunorum plebis Quillii

et Menenii de unciario foenore, et revocatione 60.
Populi A.V.C. 399 lata.

VI. Lex Genutii, Tribuni pl. leges duas, ne foenera,
re liceret, et ne quis eundem magistratum intra
decem annos ageret, lata A.V.C. 414.

VII. Lex sacra militaris, lata A.V.C. 414.

VIII. Leges publicae in commodum plebis a Dictatore
q. Publilio Philone latae A.V.C. 417.

IX. Lex de non necitendis debitoribus a Cons. Poet-
tilio et Papirio lata A.V.C. 430.

X. Lex M. Flavii, Tribuni pl. adversus Tusculan-
nos A.V.C. 432. lata.

XI. Lex de iure Campanorum lata, A.V.C. 437.

XII. Lex de creatione Trib. pleb. militum a Tri-
bunis pl. lata A.V.C. 445: ut de creandis Du-
umviris navalibus.

XIII. Lex Valeria de provocatione ad populum
lata A.V.C. 454. ut et Lex tribunitia de augen-
do sacerdotum et augurum numero, et de Sa-
cerdotiis cum plebe communicandis.

XIV. Lex Tribunitia de comitiis Magistratum
lata A.V.C. 455.

XV. Lex Hortensia a Dictatore q. Hortensio in com-
modum plebis lata A.V.C. 458, ut o. quiritos,
tam patricii, quam plebei, plebis scitis tenerentur
opusdemq. lex de nundinis.

XVI. Lex Tribunitia de sacerdotibus, Suffragiis
Populi creandis, lata A.V.C. 499.

XVII. Lex Licinia de testamentis lata A.V.C. 504.

XVIII. Lex Tribunitia de pignore militibus Ro-
manis dividendo.

XLX. Lex claudia a g. Claudio Trib. pl. lata A.
v. c. 536, quā quāq; ex negotiatiōe Sena-
toribus, tanquam indoloris, interdicta est.

XX. Lex oggia de cōcendendo mulierum luxu lata A.
v. c. 541.

XXI. Lex tribunitia de Campanis, aliisq; Italianis
populis, quise in arbitrium, ditione magis populi
si Romani dediderant, lata A. v. c. 544.

XXII. Lex de ludis agollinaribus, tato die celebrandis
lata a praetore Urbano q. Licinio Varo A. v. c.
546.

XXIII. Lex Cincia contra causarum patronos demer-
neribus et donis lata a Trib. pl. M. Cincio A. v. c.
550.

XXIV. Lex tribunitia de pace cum Carthaginiensi-
bus facienda, et deducendo ex Africa exercitum,
lata A. v. c. 553.

XXV. Lex de quinq; coloniis deducendis lata A. v. c.
571.

XXVI. Lex de triumphis epulonibus sacrificiorum
causa creandis, lata A. v. c. 578.

XXVII. Lex de duabus coloniis deducendis, lata
A. v. c. 580.

XXVIII. Lex Cornelia de bello contra Antiochum
et Lex Aelia de pecuniis regetundis, lata A.
v. c. 583.

XXIX. Lex Orchia de sumptibus conviviū lata
A. v. c. 571.

XXX. Lex Cornelia Boecia de ambitu lata A. v.
c. 573.

XXXI. Lex consularis de remigratione Latinorum
censurum in civitates suas et de manumissione
lata A. v. c. 577.

XXXII. Lex consularis de actione furti in titu-
enda nomine eorum, qui aqua hostes essent
aut Reip. causa abessent, lata A. V. C. 594.

XXXIII. Leges duae A. V. C. 597. latae.

XXXIV. Lex Fannia sumptuaria lata A. V. C. 593.

XXXV. Lex de repetundis pecuniis lata A. V. C. 606.

XXXVI. Lex Didia sumptuaria à Didio Trib. pl.
lata A. V. C. 611.

XXXVII. Lex de Statiellensibus in libertatem re-
stituendis.

De Statiellis, Ligurico populo vid. Clu ver.
Ital. Antiqu. lib. 1. cap. 7.

XXXIX. Lex Voconia de successione mulierum
imminuendis.

XXXX. Lex Gabinia de suffragiis per tabellam fe-
rendis, lata A. V. C. 625.

XL. Lex Cassia tabellaria, lata A. V. C. 627.

XLI. Lex consularis, ut certis diebus cum populo
agi non liceret, lata A. V. C. 628.

XLII. Lex Papiria tabellaria à C. Papirio Car-
bone Trib. pl. lata A. V. C. 622.

XLIII. Lex Coelia, tabellaria lata A. V. C. 631.

XLIV. Lex Tribunitia M. Livii Drusi de duo-
decim coloniis deducendis.

XLV. Lex Maria de ambitu, à C. Mario trib.
pl. lata A. V. C. 635.

XLVI. Lex Antistia de Satricanis, Latii populo.

XLVII. Lex Domitia de ratione creandorum
sacerdotum.

XLVIII. Lex consularis contra seditiosos cives,
lata A. V. C. 652.

XLIX. Leges seditiosae L. Aguleji Saturnini, trib. gl.

L. Lex cassia contra damnatos à populo.

LI. Lex coecilia Didia de legibus rogandis, lata A. V. C. 656.

LII. Lex Licinia sumptuaria, nugatis impediens definiens et conviviiis aliis, lata A. V. C. 657.

LIII. Lex Licinia Mutia adversus eos, qui cum non essent aures, pro civibus tamen se gererent, lata A. V. C. 659.

LIV. Lex Judiciaria à M. Livio Druso trib. gl. lata A. V. C. 663.

LV. Lex Julia de jure civitatis, Latinis et omnibus sociis dando.

LVI. Leges Plautiae à M. Plautio Silvano, trib. gl. latae A. V. C. 665.

LVII. Lex Sulgicia de revocandis exulibus, novisq; civibus et libertini in tribus di, tribuendis, lata A. V. C. 666.

LIX. Lex Cornelia octavia de C. Mario revocando.

LX. Ordinatio leg. per L. Cornelium Syllam
Ejus leges:

1. de quaestionibus pergetuis.

2. judiciaria.

3. Regetundarum.

4. Agraria.

5. Sumptuaria.

6. De Magistratuum provinciali, um imporio.

7. contra tribunitiam potestatem

8. de creatione sacerdotum.

9. De supplendo Senatu.

10. Majestatis.

11. De sicariis et veneficiis.

12. De crimine falsi.

13. De injuriis.

14. De parricidiis.

15. De testamentis.

16. Dolus.

Obitus ipsius A.V.C. 676.

LX. Lex Emilia sumptuaria, lata A.V.C. 676.

LXI. Lex Aurelia octavia de tribunis plebis, lata A.V.C. 679.

LXII. Lex Aurelia judiciaria, lata A.V.C. 684.

LXIII. Lex Acilia Calpurnia contra ambitum, lata A.V.C. 687.

LXIV. Lex frumentaria, lata A.V.C. 681.

LXV. Lex Gellia de iis, qui à pompejo M. civitate donati essent, lata A.V.C. 682.

LXVI. Lex Aurelia judiciaria, quæ eadem omnino est atq; illa, cuius supra h. 62. hujus capituli facta est mentio.

LXVII. Leges Gabinie: de bello piratico in pompejo committendo:

de fœnoro:

de Senatu cogendo:

de concionibus clandestinis.

LXVIII. Lex Tribunitia de creatione sacerdotum, lata A.V.C. 690.

LXIX. Lex Tullia de ambitu, à Consule Cicerone lata A.V.C. 691.

LXX. Lex Agraria à G. Servilio Rullo, Trib. pl. lata A.V.C. 691.

LXXI. Lex Junia Licinia de legibus ferendis lata A.V.C. 692.

LXXII. Lex Tribunitia de honoribus victori Pom-
pejo decernendis, lata A. V. C. 694.

LXXIII. Lex Fusia de suffragiis seorsim ferendis,
lata a q. Fusio praetore A. V. C. 698.

LXXIV. Leges a p. Clodio Trib. pl. latae A. V. C. 696.

de annona:

de comitiis:

de collegiis:

de censuribus:

contra scribas quaestorios:

de vi:

de Cicerone aqua et igni interdicto.

de provinciis consularibus Gabini.

de Pisonis:

de Cypro insula in provinciam fore,

nam redigenda:

de possessione sacerdotio:

de moneta.

LXXV. Lex Cornelia Caelia de revocando Cicerone
lata A. V. C. 697.

Cap. XXVII.

Hujus capituli partes praecipuae sunt
quibus haec continentur:

I. Lex Pompeja de restitutione tribunitiae potesta-
tis et provocatione ad tribunos pl.

II. Leges Pompejae judicariae.

III. Lex Pompeja de pecuniis ob rem judicandam capitis.

IV. Lex Pompeja de parricidiis, cum dissertatione
de poena parricidii.

V. Lex Pompeja ne cuius absentis in magistratu
comitiis ratio haberetur.

- VI. Lex Pompeja de magistratibus Bithynico.
- VII. Lex Pompeja de restituenda censoria potestate,
lata A.V.C. 702.

Cap. XXIX.

Hujus capituli partes praecipuae sunt duae.
Quibus haec continentur:

I. Historia belli civilis inter Caesarem et Pompejum,
quae incipit in

A.V.C. 705. quo Senatus decrevit ut Caesar
ante certum diem exercitum dimitteret, et
privatus consulatum more majorum peteret.

Quo promulgato Scto. Caesar cum exercitu do-
mam progreavit.

Pompejus cum Senatu Brundisium aufu-
git, atque inde Dyrrachium in Macedo-
niam trajecit.

Caesar Petreum et Afranium in Hispania
vicit, et Massiliam obsedit, atque expugnavit.

A.V.C. 706. quo Pompejus a Caesare in Thessa-
lia in campis Pharsalicis victus, aufu-
git in Africam, ubi eodem anno iussu
Ptolemaei Dionysii, Egypti Regis in
navi decollatus est.

II. Historia vitae et rerum gestarum C. Julii Cae-
saris a morte Cn. Pompeji usque ad ignis
interitum, quae incipit in

A.V.C.
706.

Sub cuius finem Caesar ob minus grata
dijudicationem contentio nis inter Ro-
gem Ptolemaeum Dionysium et sororem
eius Cleopatram ex improviso eggre-
tus vix egressus sit.

vide ipsam sub finem lib. 24. 3ti. de bel-
lo civili.

A.V.C. 707, quo Caesar Aegyptiis praelio vi-
ctis et Rege Ptolemaeo Dionysio ouiso
finem bello Alexandrino imposuit.
Simul et felicissime bellum Ponticum
gessit cum phar nace Mithridatis
filio, qui unico duntaxat praelio a
Caesare victus est.

A.V.C. 708. quo Pompejana factio a Caesare
omnino extincta est, victis in Afri-
ca ad urbem Thapsum Scipione
Petrejo, et Iuba Mauritaniae Rege
qui omnes voluntariam morte ge-
rerunt.

Cato etiam, qui praelio non inter-
fuerat, Utica se ipsum intere-
mit.

Eodem anno Caesar Romae quadu-
gilem egit triumphum.

de bello Gallico:

Alexandrino:

Pontico:

Africano.

Eodem Anno V.C. 708. qui annus
confusionis appellatus est, correxit
Caesar Calendarium Romanum, et
annum 365-dierum et 6-horarum
spatio inclusit opera Saigenis Mothe-
matici Alexandrini.

64.

A.V.C. 709. quò à cæsare getumatq; finitum est bellum civile in Hispania adversus Ln. et Sex. Pompeji filios, in quo Cneus perit.

In hujus anni Kalendasjan. incidit
Finitum ceræ annorum julianorum.

Eodem anno cæsar quintum Trium-
phum egit de recepta Hispania,
et finitum omnibus bellis civilibus.

A.V.C. 710. quò cæsar Romæ 23. vulneribus
quistas est in curia Pompeji à M.
Bruto, C. Cassio, et aliis conjuratis
idibus martijs, seu 15. Martij.

Cap. XXX.

Hujus capituli partes præcipuæ sunt 9.
quibus novem Leges à
cæsare latæ continentur.

I. De Annona:

II. De Sacerdotijs:

III. De Foenore:

IV. De Libertatibus:

V. De Libertate Græciæ et Magistratibus provincialibus:

VI. Agraria:

VII. De provinciis prætorijs et consularibus:

III. De auctoritate legum à se latarum.

IX. Legetundarum.

Cap. XXX.

Hujus capituli partes præcipuæ sunt 8.

quibus hæc continentur:

I. Lex Antonia de Dictatura.

- II. Lex Antonia iudiciaria.
III. Lex Antonia de nomine mensis julii.
IV. Lex Antonia de sacerdotiis.
V. Lex Aquilia de damno iniuria, lata à C. Aquilio Gallo, etcjuxta eam formula instituendi
 posthumus.
VI. Lex Cassia de Senatu supplendo, et Magistratu
 tum atq; patriciorum numero augendo.
VII. Lex A. Hirii contra Pompejanos.
XXX. Lex Latoria de minoribus,
 furiosis,
 prodigiis.

Cap. XXXI.

Hujus capituli partes praeiunctae sunt duae.
 quibus haec continentur:

1. Historia vitae Imp. Augusti:
 ubi notanda sunt:
 1. Genealogia Augusti.
 fuit autem Juliae Sororis C. Julii Caesaris
 nepos ex filia Atia, quae nupta fuit C. Octavio,
 qui praetor fuit A.V.C. 692.
 2. Nativitas Augusti A.V.C. 691. d. 23.
 Septembr. M. Tullio Cicerone & C. Antonio
 C. Antonio
 3. Victoria Augusti de M. Antonio D. Brutum
 Mutinae obsidente A.V.C. 711.
 C. Vibio Pansa & Coss.
 4. Primus A. Augusti Hirtii consulatus eodem anno
 A.V.C. 711. cum L. Pedio post interitum Pansae
 et Hirtii.

5. initium triumviratus Augusti
eodem anno V.C. 711, et crudelis ci-
vium proscriptio.

6. Verum tempus nativitatis Christi
anno 7mo. Aug. 42. si illud à cæde Cæ-
saris numeretur.

L. Cornelio Lentulo & Coss.
M. Valerio Messalino & Coss.

A.M. 3947: A.V.C. 751. circa initium
Octobris.

Plura de Augusti vita et Imperio et tempore na-
tivitatis Christi, aliarumq; multarum re-
rum synchronismo vide in *Oral. publ. in Heid.*
libr. secundum à p. 1. usq; ad p. 25.

II. Recensio legum ab Augusto latarum.

Ææ autem sunt:

1. Lex de maritandis ordinibus contra coelibatum.

Recensentur autem hii ejus legis capita septem.

2. Lex Testamentaria: cujus capita quatuor hii
recensentur.

3. Lex caducaria de bonorum possessionibus.

4. Lex judiciaria: cujus capita sex hii recensentur.

5. Lex Sumptuaria.

6. Lex de ordine sedendi.

7. Lex de manumissionibus.

8. Lex de cessione bonorum.

9. Lex de limitibus.

10. Lex de dotali prædiorum.

11. Lex de adulteriis: cujus capita viginti novè
hii recensentur.

12. Lex de ambitu.

13. Lex de peculatu, residuis, et sacrilegio.

14. Lex de repetundis pecuniis.

15. Lex judiciaria de duobus generibus judicium.

16. Lex de vi publica et privata.

17. Lex de crimine læsæ majestatis.

18. Lex de provinciis praetoriis et consularibus.
 19. Lex de coloniis.
 20. Lex de infamibus, contra poëtatam praecipue mordacitatem.

Cap. XXXII.

Hujus capituli partes praecipuae sunt 9.
 quibus haec continentur:

- I. Augusti deliberatio de restituenda libertate Reip.
 Romanae, et confirmatio Imperii sui; ut et com-
 municatio administrationis provinciarum
 cum senatu et populo.
 II. Honores Augusto a Senatu decreti.
 III. Lex Regia de Imperio Augusti lata A.V.C. 730.
 Augusto X.
 C. Norbano Flacco s. cos.
 IV. Lex Falcidia, ne plus legare liceat, quam dodra-
 tem totorum bonorum.
 V. Lex Furia, s. Fusia Caninia de testamentis
 contra legandi licentiam.
 VI. Lex Aelia Sentia, lata A.V.C. 757.
 Sex. Aelio Cato s. cos.
 C. Sentio Saturnino s. cos.
 VII. Lex Junia Norbana de libertinis lata A
 V.C. 772.
 M. Junio Silano s. cos.
 L. Norbano Flacco s. cos.
 VIII. Sylloge diversarum legum, temporibus di-
 versis a diversis auctoribus latarum.
 IX. Conclusio libri primi, quae auctor commendat
 Gaudi Manutii Antiquit. Roman. libr. de legib.

60.

ANALYSIS ET EXPLANATIO
LIBRI SECUNDI
HISTORIAE JURIS CIVILIS ROMANI
VALENTINI FORSTERI.

Cap. I.

Hujus capituli partes praecipuae sunt 2.

quibus haec continentur:

- I. Succincta legislationis Romanae repetitio, atque inde derivata origo jurisconsultorum.
- II. Argumentum libri secundi et transitus ad eum secundum, quo de primo Romanorum juris, consulto Papyrio agitur.

Cap. II.

Hujus capituli partes praecipuae sunt 3.

quibus haec continentur:

- I. Papyrii, primi Romanorum Icti dignitas et munus, legumque Regiarum periculum collectio ac publicatio.
- II. Secunda juris civilis Romani publicatio post urbem a Gallis Senonibus captam, ejusdemque conservatio usque ad Pompeii Icti aetatem.
- III. Aetas Papyrii Icti et refutatio L. A. L. Tarquinio Superbo vixit cum Papyrio praetextato.

Cap. III.

Hujus capituli partes praecipuae sunt 3.

quibus haec continentur:

I. Origo gentis claudiae et Genealogia Agnii claudii Decemviri.

Huc pertinet Tab. I.

II. Agnii Claudii Decemviratus, interitus et gestae.

III. Ag. claudii Decemviri liber de usurgationib.

Cap. IV.

Hujus capituli partes praecipuae sunt 2.
quibus haec continentur:

I. Hermedori Icti patria, quae fuit Eghesus.

II. Hermedori Icti interpretatio legum XII. tabularum, et statua, quae praemii loco in comitiis Icti fuit dicta.

Cap. V.

Hujus capituli partes praecipuae sunt 2.
quibus haec continentur:

I. Genealogia, Honores, et res gestae Ag. claudii Cap. II.

Fuit autem Ag. claudii Decemviri abnepos.

Censura functus est A. V. C. 444. viamque Aggiam a porta Capena Aquam usque stravit, et aquam Aggiam in urbem induxit.

Consul primum creatus est cum L. Voluminio Flamma A. V. C. 448.

Consul secundum creatus est cum L. Voluminio Flamma A. V. C. 458.

Præturam gessit A. V. C. 459.

Visitavit pacem Romanis a Pyrrho oblatam A. V. C. 475.

G. Sulgitio }
G. Decio Mure } Coss.

67.

II. App. Claudii Cæci studium juris prudentiæ et elo-
quentiæ: Scripta: Frequentior usus literarum
R: Victorium de indole populi Rom: Enco-
mium et posterum.

Cap. VI.

Hujus capituli partes præcipuæ sunt 2.

quibus hæc continentur:

I. Genus Cn. Flavii iusti et conditio vite humili-
lis.

II. Furtiva juris civilis subtractio à generalibus
Pontificum, et honor Edilitatis Curulis Cn.
Flavio pro ejusdem publicatione à plebe oblatæ.

Cap. VII.

Hujus capituli partes præcipuæ sunt 2.

quibus hæc continentur:

I. Genealogia G. Sempronii iusti et cognomen Sog-
ghi ob insignem sapientiam ipsi inditum.

II. Honores et res gestæ G. Sempronii Soghi.

Initio creatus est Trib. plebis; in quo Tribunatu
gravissime invecus est in App. Claudium Cæcū
censuram ultra legitimum tempus retinente.

Consul creatus est A. V. C. 451. cum G. Sulgitio
Saverione.

Deinde Pontifex Maximus:

ensor:

prætor.

Actius Clausus, qui relicta
patria, Regillo Sabinorum urbem Romam venit
A. 251. et Agg. Claud. Regillensis primus
fuit appellatus: consul A. 259.

Agg. Claudius Regillensis
consul A. 283.

C. Claud. Regillensis
consul A. 294.

Agg. Claud. Regillensis
Decemvir legibus scribendis An. 303.

Ag. Claudius Crassus
Tribun. mil. cons. pot. An. 331.

Ag. Claudius Crassus s. Crassinus,
cujus fit mentio apud Liv. in actis An.
340. quod auctor fuit dissolvenda
Tribunitia pote. stat. per collegarum
intercessionem. Idem Trib. mil. cons.
pot. fuit An. 353. quod orationem
habuit adversus Tribunos plebis,
quae integra exstat apud Livium.

C. Claudius Crassinus
bis Dictator A. v. l. 408.
et 419.

Ag. Claudius Cæcus M. tus,
qui censor fuit A. v. l. 444.
consul A. v. l. 448: et 458.
dictator A. v. l. 466.

Hujus capituli partes precipue sunt 2.
quibus hæc continentur:

I. Genealogia g. Sampronii Tuditani.

II. Honores ejusdem et res gestæ.

Fuit aut. tribunus militum:

Ædilis curulis:

Prætor.

Censor.

Consul A. V. C. 550 cum collega M.

Cornelio Cethego.

Divortium cum uxore, quod se ignorante
ludos spectare causa esset.

Cap. IX.

Hujus capituli partes precipue sunt 2.

quibus hæc continentur:

I. Genealogia T. Corruccani et publica inter-
pretandi juris ac de eo respondendi professio.

II. Honores Corruccani et Scripta.

Fuit autem Consul A. V. C. 474. cū g. Valerio:
Censor.

Pontifex Maximus.

Cap. X.

Hujus capituli partes precipue sunt 3.

quibus hæc continentur:

I. Genealogia g. Fabii Pamphili et Encomi-
um Fabiæ gen-
tis.

II. Legatio Fabii ad Hannibalem Saguntum
obsidentem et ad Carthaginienses atq. Hi-
spanos A. V. C. 536. quo coegit bellum punicum
secundum.

III. Quaestio, utrum Q. Fabius Pambolus Aty-
idem fuerit atq. Q. Fabius Maximus cognomine
Verrucosus, Ovula, Cunctator, cuius
vitam Plutarchus prolixè descripsit.

Mihi diversus ab eo fuisse videtur.

Cap. XI.

Hujus Capituli partes praecipuae sunt 2.
quibus haec continentur:

I. Genealogia Q. Aelii Paeti Icti.

II. Honores ejusdem et res gestae.

Fuit autem Aelii

praetor

Magister Equitum

Consul A. V. C. 553. cum illi ego

en. Cornelio Lentulo, quo de

siit bellum punicum II.

Decemviri Samniti et A.

gulo agro dividendo.

Censor

Legatus in Macedonia

Augur.

Cap. XII.

Hujus Capituli partes praecipuae sunt 2.
quibus haec continentur:

I. Genealogia et honores Sexii Aelii Paeti.

Fuit autem frater Q. Aelii, de quo praeced-
ti capituli actum est.

Edilis curulis fuit cum M. Claudio 89.
Marcello.

Consul vero A.V.C. 556. cum T. Quintio
Flaminio.

Censor fuit cum Cornelio Cethego.

II. Ejusdem professio juris prudentiae et scripta.

Cap. XIII.

Hujus capituli partes praecipuae sunt 2.

quibus haec continentur:

I. Genealogia et honores q. Aelii Aeti.

consul fuit A.V.C. 587. cum M. Junio
Bruto Penno.

II. Synchronismus rerum memorabilium in
aetate q. Aelii Aeti.

Cap. XIV.

Hujus capituli partes praecipuae sunt 2.

quibus haec continentur:

I. Encomium gentis Atiliae, ex qua Atilius Sa-
piens oriundus fuit.

II. Testimonium Ciceronis de cognomine et
juris prudentia Atilii Aeti.

Cap. XV.

Hujus capituli partes praecipuae sunt 3.

quibus haec continentur:

I. Genealogia p. Cornelii Scipionis Nasicae,
cum encomio Cornelicae gentis.

II. Honores p. Cornelii Nasicae.

vir optimus a senatore nuntiatus, Matrem
Deam excepit, et in urbem introduxit.

praetura[m] gessit.

Consul fuit A. V. C. 563 cum M.
Atilio Glabrione.

Triumvir ad Aquilejam colonia[m]
deducendam creatus est.

Legatio ad Prusiam Bithyniae Ro-
gem propter Hannibalem, in Asia
commorantem.

Patrocinium Hispaniae ipsi et M.
Porcio Catoni demandatum.

III. Professio juris prudentiae, locus et exemplum
frugalitatis ac parsimoniae.

Cap. XVI.

Hujus Capituli partes praecipuae sunt 3.
quib[us] haec continentur.

I. Genealogia G. Cornelii Scipionis Emiliani
Africani junioris, et Encomium Cornelii
gentis.

Variè autem hui[us] et graviter toto capite For-
sterus errat, ut ex Tabula Genealogica
huc pertinente apparet.

II. Consulatus G. Cornelii Scipionis Africani mi-
noris A. V. C. 607. cum C. Livio Drusio
excidium Carthagini A. V. C. 608.

III. Encomium sapientiae Scipionis et Exemplum
singularis odii erga lasciviam et luxuriam.
Simul et error Forsteri, qui filium ipsi G.
Cornelium Scipionem Nasicam Serapione
falsè attribuit.

Cap. XVII.

Hujus capituli partes praeputiae 2.
quibus haec continentur:

70.

I. Encomium Fabii gentis et cognomen Labeonis,
quod primus omnium q. Fabius de quo hic a-
gitur, in eam gentem intulit.

II. Honores q. Fabii Labeonis ac res gestae;

Fuit autem quaestor;

praetor;

consul A. V. C. 571. cum M. Clau-
dio Marcello.

Cap. XLX.

Hujus capituli partes praeputiae sunt duae.
quibus haec continentur:

I. Genealogia q. Fabii Pictoris et ratio cognomi-
nis.

II. Eiusdem honores, res gestae et scripta.

Confunditur autem hic cum patre, C. Fabio
Pictore, qui consul fuit A. V. C. 485. cum
q. Coquilnio Gallo et flamen quirinalis A.
V. C. 565. cum Manlio Volsone
M. Fulvio Nobiliore) cons.

Cap. XLX.

Hujus capituli partes praeputiae sunt 2.
quibus haec continentur:

I. Genus, Physionomia, juvenus, Audia,
et Agraphhegmata M. Porcii Latonis Senioris.

II. Eiusdem honores, res gestae et posteritas.

consul fuit A. V. C. 559. cum L. Valerio
Flacco.

Cap. XX.

Hujus Capituli partes praeignae sunt.
quibus haec continentur:

- I. Studium juris prudentiae et scripta iuridica filii M. Porcii Catonis Senioris ex prima uxore Licinia, qui jam praetor designatus, ante patrem obiit.
- II. Error Forsteri, confundentis M. Porcium Catonem Salonianum, M. Porcii Catonis Senioris filium ex secunda uxore Salonia, cum M. Porcio Catone Uticensi.

Cap. XXI.

Hujus Capituli partes praeignae sunt tres.
quibus haec continentur:

- I. Encomium Manlicae gentis, quae perperam hic a Forstero confunditur cum gente Manilia, ex qua oriundus fuit M. S. Manius Manilius Aetius.
- II. Honores M. Manilii et res gestae.
Consul fuit cum L. Marcio Censorino A. V. C. 605. quod coegit bellum Punicum tertium, quod desit A. V. C. 608. quod Carthago a P. Cornelio Scipione Africano Minore capta et deleta est.
- III. M. Manilius professio juris prudentiae, et exemplum Severitatis erga filium.

Licinia
prior Cato
nis uxor.

M. Porcius
Qui primus omnium
ob prudentiam et
verum civitatem
cognominatus est
Cato:
item Priscus, Senior,
Major et Censorius.

Salonia
uxor M. Porcii Catonis
censoris secunda.

M. Porcius Cato 1 Cto
qui praetor designatus,
obiit ante patrem.

M. Porcius Cato
Saloniam.

M. Porcius Cato
cujus Valerius Ma-
ximus mentionem
facit lib. 4. cap. 2.

M. Porcius Cato
cognomento

Vticensis:
Minor et
junior,

qui Utica in Africa
se ipsum interfecit
in bello civili con-
sulario A. V. C.

708.

Cap. XXII.

Hujus capituli partes praecipuae 2.
quibus haec continentur:

- I. Encomium juniae gentis.
- II. M. Bruti Icti gratia:
Libritres de jure civili,
Eloquentia:
Filius vehemens et molestus mul-
torum accusator.

Cap. XXIII.

Hujus capituli partes praecipuae sunt 2.
quibus haec continentur:

- I. M. Bruti, a precedente diversi Eloquentia et ge-
ritia juris.
- II. Res gestae in bello civili Marcano et interitus.

Cap. XXIV.

Hujus capituli partes praecipuae sunt 3.
quibus haec continentur:

- I. Encomium Mutiae gentis et ratio cognominis
Scaevolae.
- II. Consulatus Q. Mutii Scaevolae patris A.V.C.
570 et honores ac res gestae filii Q. Mutii Sca-
volae Icti.
Fuit a. Consul A.V.C. 621. cum L. Calpurnio
Pisone Frugi.
Fuit quoque Pontifex Maximus.
- III. Libri decem de jure civili et Eloquentia Q.
Mutii Icti.

Cap. XXV.

Hujus capituli partes præcipuæ sunt 3.
quibus hæc continentur:

72.

I. Encomium Liciniae gentis et Genealogia P. Licinii
Crassi Mutiani, etc.

II. Honores, res gestæ et interitus.

Fuit autem Consul A.V.C. 623. cum L. Vale,
rio Flacco.

III. P. Licinii Crassi Mutiani peritia juris et Elogven-
tia, et de ipso veterum aliquot auctorum testi-
monia.

Cap. XXVI.

Hujus capituli partes præcipuæ sunt duæ.
quibus hæc continentur:

I. Encomium Liviae gentis et recensio illustrum
aliquot virorum ex ea oriundorum.

II. Professio juris a Livii Drusi et de ea præclarum
Valerii Maximi testimonium.

Cap. XXVII.

Hujus capituli partes præcipuæ sunt 3.
quibus hæc continentur:

I. Encomium Lutiliae gentis.

II. Institutio, Honores, et res gestæ P. Lutilii Lu,

Fuit autem ^{fi.} Consul A.V.C. 640. cum C. Mal,
lio.

III. Peritia juris, Eloquentia, et Exilium P. Lu,
tilii Lusi.

Cap. XXVIII.

Hujus capituli partes præcipuæ
sunt duæ.

quibus hæc continentur:

I. Encomium familiae Tiberonum in angustia
frugalitate, et continentia.

II. Q. Alii Tiberonis Icti ingenium, Studium Sto-
icæ philosophiæ, præceptor panætius
Eloquentia, peritia juris, Honores, res
gestæ et scripta.

Cap. XXIX.

De Paulo Virginio Icto.

Quoniam nihil notandum, præterquam quod a Pompeio
inter juris consultos recensetur.

Cap. XXX.

Hujus Capituli partes præcipuæ 2.
quibus hæc continentur:

I. Sex. Pompeij Icti Genealogia:
Ingenium:
Studia.

II. Remedium contra Podagram.

Cap. XXXI.

De L. Cœli Antigatri ætate
Eloquentia
peritia juris.

Cap. XXXII.

Hujus Capituli partes præcipuæ sunt 2.
quibus hæc continentur:

I. Genealogia Q. Mutii Sævola Auguris, ejusdemque
Studia, et Professio juris prudentiæ.

II. q. Mutii Scaevolae honores et res gestae, gra-
uitas vitae, auctoritas, amor erga patriam.
Consul autem fuit A.V.C. 637. cum L. Caecilio Metello.

Cap. XXXIII.

Hujus Capituli partes praecipuae sunt 2.
quibus haec continentur:

I. q. Mutii Scaevolae, Pontificis Maximi Genea-
logia, honores, et res gestae.
Consul autem fuit A.V.C. 659. cum L. Licinio
Crasso; quibus consulibus praetor Lucretius natus.

II. Peritia ac professio juris, interitus et scripta.

Cap. XXXIV.

Hujus Capituli partes praecipuae 2.
quibus haec continentur:

I. Encomium Aquiliae gentis, et genealogia C. A-
quillii Galli Acti.

II. Ejusdem honores, res gestae et scripta, quorum
fragmenta etiam nunc exstant.

Cap. XXXV.

Hujus Capituli partes praecipuae sunt
duae.

quibus haec continentur:

I. L. Lucilii Balbi Acti praetor;
Audium juris prudentiae et phil. Stoica;
scripta;
Encomium;
Disagulus celebris.

11. Differentia inter Lucilium Ictum et Lucilium
poëtam Satyricum.

Cap. XXXVI.

Ciceronis de ^{quo continetur} P. Octavio Balbo Icto ^{græclarum}
testimonium.

Cap. XXXVII.

Recensio multorum illustrium Ictorum veterum
^{quo continetur} qui a Pomponio quidem silentio prætereunt,
à Cicerone autem commemorantur.

Cap. XXXVIII.

Ciceronis de C. Aufidio Icto testimonium.
^{quo continetur}

Cap. XXXIX.

quò hæc præcipue continentur:

1. C. Iuventii Icti præceptor Q. Mutius Scaevola
Pontif. Max.

2. Disputatio ejusdem Servius Sulgicius.

3. Iudicium de eo Ciceronis.

Cap. XL.

quò continetur.

De C. Orbio Icto Iuventii auditore, Iudicium.

Cap. XLI.

Partes præcipue sunt 3.

quibus hæc continentur:

1. Decrementum gentis Papyricæ.

II. Praeceptor Sexti Papirii Icti q. Mutius
Scaevola.

III. Disagulus Papirii, Servius Sulgicius.

Cap. XLII.

Partes praecipuae sunt 5.
quibus haec continentur:

I. Encomium Sulgiciae gentis et genealogia Servii
Sulgitii Icti.

II. Ejusdem Audia, honores, res gestae et professio juris
prudenciae.

Consul fuit A.V.C. 703. cum M. Marcello.

III. iudicium Ciceronis de Servio Sulgitio defuncto,
et oratio de eius laudibus.

IV. Filius Servii Sulgitii et eius Encomium.

V. Scripta Servitii Sulgitii Senioris et de eo Pomponii
Testimonium.

Cap. XLIII.

Hujus capituli partes praecipuae sunt 4.
quibus haec continentur:

I. Encomium C. Trebatii Icti, quod is sine nata
tum splendore sola eruditio et emersit hujus
demque cum Cicerone a militia.

II. Exemplum candoris et libertatis Trebatii
in admonendo C. Julio Caesare.

III. Origo codicillorum a Trebatio derivata.

IV. iudicium de Trebatii eloquentia, ejusdemque
scripta et disagulus ceteris Antistius
Labeo.

Cap. XLIV.

Hujus Capituli partes praeipuae sunt 2.
quibus haec continentur:

I. Officii praepositor, dignitas et tempus, quo praepositor
floruit.

II. Recensio scriptorum A. Officii.

Cap. XLV.

Hujus Capituli partes praeipuae sunt 2.

quibus haec continentur:

I. A. Casselii natales, juris peritia et ingenium
eius.

II. Ejusdem praepositorum munus et Libertas loquendi.

Cap. XLVI.

Hujus Capituli partes praeipuae sunt 2.

quibus continentur:

I. Genealogia q. A. Tuberonis et argumentum o.
rationis Ciceronis pro q. Ligario.

II. Ejusdem Tuberonis Audacia Eloquentia, juris,
prudentia et philosophia Stoica.

Cap. XLVII.

Hujus Capituli partes praeipuae sunt 2.

quibus haec continentur:

I. P. Alpheni Vari patria, et vilis vitae conditio,
qua relicta ad juris prudentiam animum
applicavit.

II. Ejusdem consulatus A. V. C. 755. cum P. Vi.
nuntio: et scripta.

Cap. XLVIII.

quo continetur

Dissertatio de variis casis iureconsultis.

Cap. XLIX.

quo continetur

Dissertatio de variis Titius Ictis.

Cap. L.

quo continetur

Dissertatio de duobus Aufidiis Ictis.

Cap. LI.

quo continetur

Dissertatio de C. Alcejo Pacuvio Icto, Servii discipulo.

Cap. LII.

quo continetur

Dissertatio de Flavio Prisco Icto, Servii Sulgiti discipulo.

Cap. LIII.

quo continetur.

Dissertatio de variis cinnis, inter quos et Ictus, Servii Sulgiti discipulus.

Cap. LIV.

quo continetur.

Dissertatio de duobus Caecilii Ictis, quorum prior temporibus imp. C. Julii Caesaris, posterioribus imp. Trajani et Hadriani floruit.

Cap. LV.

Hujus capituli partes praecipuae sunt 3.

quibus hoc continetur:

I. Encomium Antistiae gentis et Genealogia Antistii Labconis etc.

II. Specialis dissertatio de Antistio Labcone, qui primus auctor fuit sectae Istorum proculanae.

III. Recensio aliorum nonnullorum Labconum.

Cap. LVII.

Hujus capituli partes praecipuae sunt novem.

Quibus haec continentur:

I. Pater; Tribunus.

II. Encomium ex A. Gellio desumptum.

III. Praeceptor; A. Gellius.

IV. Dissensio à Labcone.

V. Adulatio.

VI. Libri.

VII. Consulatus, falso ipsi attributus; cum A. V. C. 765. cum Germanico Caesare non C. Attejus Capito, sed C. Fonteius Capito consul fuerit.

Qua de re vide Sigonii Comment. in Fastos Capitolinos ad An. V. C. 764.

VIII. Obitus.

IX. Veterum auctorum de ipso te Amonia.

Cap. LVIII.

Hujus Capituli partes praecipuae sunt duae.

Quibus haec continentur:

I. Descriptio vitae M. Lollii Nervae patris S. Senionis.

II. M. Lollii Nervae Senioris filius et nepos.

Cap. LIX.

Hujus capituli partes præcipue
sunt quatuor.
quibus hæc continentur:

- I. præceptor Masurii Sabini; Labeo.
- II. Professio jurisprudentie, et de auctoritate ve-
terum Ictorum dissertatio.
- III. Testimonium persii de Masurio Sabino.
- IV. Ejusdem scripta juridica.

Cap. LX.

Hujus capituli partes præcipue
sunt tres.

quibus hæc continentur:

- I. Duo Cassii Longini Icti à Pomponio memorati.
- II. Descriptio vite Cassii Longini, qui Masurio Sabino
in professione juris prudentie successit.
- III. Inscriptio antiqua, in qua Cassii Longini sit men-
tio.

Cap. LXI.

De Amino Lebio

quò vite ipsius brevis continetur descriptio ex Ta-
cito desumpta.

Cap. LXII.

Hujus capituli partes præcipue sunt 2.

quibus hæc continentur:

- I. Generalis de variis Proculis dissertatio.
- II. Specialis dissertatio de Vita Proculi Spicula-
toris Icti, unde secta juris pru-
dentie Labeonis Proculiana
appellata est.

Cap. LXII.

De Caelio Sabino Icto, qui Cassio
Longino successit.

Quo vita ipsius ac professionis juridica succincta de-
scriptio continetur.

Cap. LXIII.

De Sextoodio

quo scripta ipsius et de eo veterum auctorum Testimo-
nia reuidentur.

Cap. LXIV.

Quo Pegasus discipuli ac successoris proculi honores, ac
res gestae continentur.

Cap. LXV.

Quo continetur Encomium Imp. Hadriani et Antonini
desumptum ab amore erga literas et literatos, et
speciatim quidem erga Ictos.

Cap. LXVI.

Hujus capituli partes praecipuae sunt 3.

Quibus haec continentur:

- I. Secta juridica, quam duo Juventii Celsi secuti sunt.
- II. Specialis de Juventio Celso patre dissertatio.
- III. Specialis de Juventio Celso, ejusque honoribus dissertatio.

Cap. LXVII.

Hujus capituli partes praecipuae sunt duae.

Quibus haec contentae sunt:

- I. Vita, Honores, res gestae, ac scripta Neratii Prisci Icti.
- II. Differentia inter Neratium Priscum, et Neratium Negam.

Cap. LXVIII.

Quo Domitii Labronis actas ac scripta reuidentur.

Cap. LXIX.

De T. Aristone Icti.

Quo Encomium ejus ex A. Gellio et Plinio junioro de,
Comptum; ut et recensio scriptorum ejus continentur.

Cap. LXX.

DE PABSCO JABOLENO.

Quo etas ipsius, dignitas, et professio juris, ac scripta con-
tinentur.

Cap. LXXI.

DE PLAUTIO Icto.

ejus vita quidem incognita, scripta autem clara
sunt.

Cap. LXXII.

Hujus capituli partes precipuae sunt quinque,
quibus agitur de totidem illustribus Ictis,
qui ex jaboleni schola prodierant.

Nempe:

I. De Alburnio valente.

II. De Vindio vero.

III. De Vlpio Marcello.

IV. De Arriano.

V. De Tertulliano.

Cap. LXXIII.

Hujus capituli partes precipuae sunt 3.
quibus haec continentur:

I. Salvii Iuliani patria; Mediolanum.

praecceptor; jabolenus.

peritia juris summa.

Honores sub Imp. Hadriano.

II. Compositio Edicti perpetui, ejusque auctoritas.

III. Interitus sub Imp. Commodus.

Cap. LXXIV.

quod continetur Dissertatio de duobus diversis Metio-
nis sive Moecianis Ictis, quorum alter sub Imp. Anto-
nino Pio, alter sub Imp. Alexandro Severo floruit.

Cap. LXXV.

Quod Servidii Scaevola Praeceptoris Papiniani sum-
mae meritis iuris,

Summa in respondendo de iure equitas,
ut et honores, Scripta et cetera recensentur.

Cap. LXXVI.

Hujus Capituli partes praecipuae sunt 2.
quibus haec continentur:

- I. Descriptio vitae et interitus Amilii Pauli Pa-
piniani cum ejusdem Epitaphio et Encomio.
- II. Imp. Theodosii et Valentiniiani de auctoritate
Scriptorum Papiniani sanctio.

Cap. LXXVII.

Hujus Capituli partes praecipuae sunt 3.
quibus haec continentur:

- I. Descriptio vitae, honorum ac interitus Domitii Ulpiani Icti.
- II. Testimonia veterum de Ulpiano.
- III. Recensio Scriptorum Ulpiani.

Cap. LXXVIII.

Hujus Capituli partes sunt 4.
quibus haec continentur:

- I. Iulii Pauli Icti patria; Gataurium.
- II. Praeceptor; Papinianus.
- III. Honores.
- IV. Scripta.

Cap. LXXIX.

78.

Hujus capitis partes sunt 4.
quibus hæc continentur:

I. Pomponii Icti Dignitas.

Fuit a. Impo Alexandro Severo a consiliis.

II. præceptor; papinianus.

III. philomathia.

IV. Scripta.

Cap. LXXX.

Hujus capitis partes sunt duæ.
quibus hæc continentur:

I. Vita et Scripta Herennii Modestini Icti.

II. Recensio variorum Ictorum, quibus Impo.
Antoninis, septimio Severo et Alexandro
Severo floruerunt, atq; supra non sunt
commemorati.

Cap. LXXXI.

Hujus capitis partes sunt quatuor.
quæ totidem officia veterum juris,
consultorum continentur:

nempe

I. præscribere actionum formulas.

II. consilium dare clientibus.

III. Interpretari jus.

IV. Respondere de jure.

Cap. LXXXII.

Hujus capitis partes præcipuæ sunt 2.
quibus hæc continentur:

I. Divisio Ictorum in Theoreticos

II. Conclusio octoginta duorum capitum ^{practicos.} ~~practicos.~~
huius libri.

Cap. LXXXIII.

Huius capituli partes precipuae sunt 16.
quibus haec continentur:

- I. Prooemium huius capituli.
- II. Recensio personarum genes quas Senatus Ro-
mani legendi antiquitus fuit potestas.
- III. Legvisita dignitatis Senatoriae.
- IV. Numerus Senatorum.
- V. Divisio Senatus in legitimum et indictum.
- VI. Duratio muneris Senatorii.
- VII. Recensio personarum, quibus praeter Sena-
tores in Senatum venire licuit.
- VIII. Recensio earum personarum, genes quas Se-
natus convocandi fuit potestas.
- IX. Ratio convocandi Senatus.
- X. Ratio cogendi Senatus ad conveniendum et re-
solvendum.
- XI. Excusationes Senatorum.
- XII. Locus habendo Senatui assignatus.
- XIII. Tempus habendi Senatus.
- XIV. Ritus ac ceremoniae in habendo Senatu us-
tatae.
- XV. Divisio Senatus consulti in senatus consul-
tum per discessionem, senatus consultum per
exquisitionem, sententiae singulorum,
senatus consultum tacitum, et senatus con-
sultum ultimae necessitatis.

XVI. Descriptio officii boni Senatoris.

Cap. LXXXIV.

Hujus capituli partes precipue sunt 2.
quibus hæc continentur:

I. Causa et origo Electionis prætorum apud Romanos.

II. Divisio Prætorum in Urbanum,
peregrinum,
provinciales.
Questionum perpetuarum.
Fidei commissarios.
Tutelarem.

Cap. LXXXV.

Hujus capituli partes sunt 2.
quibus hæc continentur:

I. Officii prætoris Urbani descriptio.

II. Descriptio officii reliquorum prætorum præter
Urbanum et peregrinum.

Cap. LXXXVI.

Hujus capituli partes sunt 2.
quibus hæc continentur:

I. Prooemium hujus capituli.

II. Descriptio potestatis prætorum cum definitio,
ne jurisdictionis, et divisione imperii in Me-
rum et Mixtum.

FINIS

LIBRI SECUNDI.

ANALYSIS
LIBRI TERII HIC TOLE
JURIS CIVILIS ROMANI.

Cap. I.

Partes præcipuae sunt duæ.
quibus hæc continentur:

I. Historia reformationis juris civilis Romani per
Imper. Justinianum.

Huc pertinent Francisci Baldolini Justinianus, sive
de jure novo commentariorum lib. IV. et Huber
ti Gighanii commentarius de Imper. Justinia
no.

II. Defensio reformationis juris civilis Romani a
Imper. Justiniano instituta.

Cap. II.

Partes præcipuae sunt duæ.
quibus hæc continentur:

I. Divisio pandectarum in 50. libros.

II. Eandem divisio in septem partes secundum
diversitatem materiarum.

Cap. III.

Partes præcipuae sunt quatuor
quibus hæc continentur:

I. Antiqua tractandi studii juris ratio ante tem
pora Imper. Justiniani usitata.

II. Nova tractandi studii juris ratio ab Imper. Ju
stiniano præscripta.

III. Tres antiquissimæ Academiæ juridicæ ab Imper.
Justiniano institutæ nempe

Roma
Constantinopolis.
Berytus.

IV. Divisio Doctorum juris, eorumque dignitas. 80.

Cap. IV.

Partes praecipuae sunt 3.
quibus haec continentur:

- I. Magistratus Audiosorum secundum constitutionem Imp. Justiniani.
- II. Magistratus Audiosorum ex nova Imp. Frederici constitutione.

III. Privilegia Audiosorum.

Cap. V.

Partes praecipuae sunt duae.
quibus haec continentur:

- I. Decrementum et interitus Audii jurisprudentiae et usus juris civilis Romani post temp. Era Imp. Justiniani in Italia.
- II. Instauratio juris civilis Romani temporibus Imp. Lotharii.

Cap. VI.

Partes praecipuae sunt tres.
quibus haec continentur:

- I. Revocatio juris civilis Romani in usum per Irnerium sive Wernerum, qui circa An. A. ch. 1150. in Italia floruit.
- II. Encomium instaurationis juris civilis Romani, ut et Wernerus.
- III. Obitus Wernerus A. A. ch. 1190. Bononiae.

Cap. VII.

Partes præcipuæ sunt duæ.
quibus hæc continentur:

- I. Compositi Decreti per Gratianum monachum
A. E. ch. 1150, ejusq. divisio.
- II. Inscriptiones duæ antiquæ in perpetuam memo-
riam compositionis Decreti, extant Bononiæ.

Cap. VIII.

Partes præcipuæ sunt 2.
quibus hæc continentur:

- I. Vita, Scripta, obitus et Epitaphium Placentini,
discipuli Irnerii, qui floruit in Gallia, in Aca-
demia Montecassulana.
- II. Bagarotti professio juris Bononiæ et Scripta.

Cap. IX.

Partes præcipuæ sunt 2.
quibus hæc continentur.

- I. De Lofredo Beneventano.
- II. De Johanne Basiano.

Cap. X.

Hujus capituli partes præcipuæ sunt 4.
quibus hæc continentur:

- I. De Antonio Lyo.
- II. De Bulgaro Pisano.
- III. De Ugolino sive Hugolino.
- IV. De Martino.

Cap. XI.

quæ continentur:

Jonis Acti patria:

Græceptor:

Ætas:

Voluntarium Exilium:

Scripta:

Obitus:

Epitaphium.

Cap. XII.

Hujus capituli partes præcipuæ sunt 3.
quibus agitur:

I. De Accursio.

II. De Jacobo Balduino.

III. De Johanne de Blansco.

Cap. XIII.

Hujus capituli partes præcipuæ sunt 2.
quibus agitur:

I. De Gregorio IX. Pontif.

II. De Bernardo cognomine Dorna.

Cap. XIV.

quod agitur de Pontifice Innocentio
IV. qui primus in suis Canonibus
scripsit Annotationes.

Cap. XV.

quod agitur de Odafredo Be-
neventano, discipulo Jacobi
Balduino.

Cap. XVI.

quod agitur de Bernardo Compo,
Aellano presbytero.

Cap. XVII.
quod agitur de Henrico Cardinali Ro.
Aienſi.

- Cap. XVIII.
Hujus capituli partes præcipue sunt 4
quibus hæc agitur.
- I. De Guilielmo Duranti, qui Speculator cognominatur.
 - II. De Bartholomæo Brixienſi.
 - III. De Alberto Galeotti Parmenſi.
 - IV. De Johanne de Deo.
 - V. De Jacobo de Belloviſa.

Cap. XIX.
quod agitur de S. juone ſeu iſhone
1140.

Cap. XX.
quod agitur de Pontifice Bonifacio 11X.
et compositione ac promulgatione li.
Gri ſexti Decretalium.

Cap. XXI.
quod agitur de vita ac ſcriptis Dyni Mugillan
ni, collectoris libri ſexti Decretalium.

- Cap. XXII.
Hujus capituli partes præcipue sunt 4
quibus hæc continentur.
- I. Proœmium hujus et ſequentium capitulum, quibus de
claris iſtis ſeculi poſt E. ch. decimæ quartæ agitur.
 - II. Guido de Barchino.
 - III. Goufridus de Trano.

Cap. XXIII.

quod agitur de

Petro de Bellanertica, cujus patria, profitendi
ratio, domicilium et scripta re consentur.

Cap. XXIV.

Hujus capituli partes precipue sunt 3.
quibus hæc continentur:

- I. agitur de Rolando Glaciola.
- II. de Fabio Maximo.
- III. de Nicolao Malumbia.

Cap. XXV.

Partes precipue sunt quing.

quibus agitur:

- I. De Jacobo de Arena.
- II. De Nicolao de Neapoli.
- III. De Francisco Accursii filio.
- IV. De Martino Sylvano.
- V. De Martino de Sulmannis.

Cap. XXVI.

Partes precipue sunt 18.
quibus agitur de

- I. Richardo Malumbra.
- II. Lambertino de Campanibus.
- III. Guilalmo de Cumo.
- IV. Guilelmo Abbate de Monte Landino.
- V. Johanne Andree.
- VI. Cyno Sigisbaldo Pistoriensi.
- VII. Aldrado de Ponte.
- IIIX. Johanne Monachi.
- IX. Johanne Calderini.

- X. Facobo de Butligariis.
- XI. Frederico Petracio.
- XII. Reinero Foroliviensi.
- XIII. Johanne Fabri Ultramontano.
- XIV. Simone de Bursiano.
- XV. Paulo de Eleazaris.
- XVI. Lago de Castellione.
- XVII. Johanne Plateni.
- XVIII. Andrea de Ffornia.

Cap. XXVII.

Partes precipuae sunt septem.
quibus agitur, de:

- I. Bartolo.
- II. Francisco Tigrini.
- III. Nicolao Alexandrino.
- IV. Nicolao Spinello.
- V. Francisco de Albergotis.
- VI. Alberico Rosato.
- VII. Signorolo de Homodeis.

Cap. XXVIII.

quo

Baldi et Vbaldi perusini vita, obitus, scripta,
et posteriores sentur.

Cap. XXIX.

Partes precipuae sunt quinque.
quibus agitur:

- I. De Angelo de Vbaldi, fratre Baldi.
- II. De petro de Vbaldi, fratre Baldi.
- III. De Johanne Ludovico Lambertatis.
- IV. De Bonjacob.
- V. De Victore Feltrensi.

Cap. XXX.

Partes græcipuæ sunt 5.
quibus agitur.

- I. De Bartholomæo de Saliceto.
- II. De Johanne de Lignario.
- III. De Francisco de Platea.
- IV. De Casparo calderino.
- V. De Laurentio de Rodulphis.

Cap. XXXI.

Partes græcipuæ sunt 7.
quibus agitur.

- I. De Petro de Anchorano.
- II. De Antonio de Butrio.
- III. De Benedicto Plumbeo.
- IV. De Francisco de Labarellis.
- V. De Francisco Ramponio.
- VI. De Johanne Petro Ferrario.
- VII. De Christophoro Castelloneo.

Cap. XXXII.

Partes græcipuæ sunt 7.
quibus agitur:

- I. De Raphaële Comensi.
- II. De Raphaële Fulgesio.
- III. De Petro Mauroleono.
- IV. De Johanne de Imola.
- V. De Paulo de Castro.
- VI. De Dominico de S. Geminiano.
- VII. De Mattheo Mathefelano.

Cap. XXXIII.

Quo agitur de Ludovico Montano, qui rovara
quid em patria fuit spotetanus, Romanus tn.
fuit agellatus a domicilio.

Cap. XXXIV.

Partes græcigæ sunt quatuordecim.
quibus agitur:

- I. De Nicolao Siculo Archiep. canormitano.
- II. De Jacobo Vocho Ferrariensi.
- III. De Christophoro Porco.
- IV. De Guidone Paga.
- V. De Benedicto sala.
- VI. De Johanne de Anania.
- VII. De Jacobo Alvarotto seniore.
- III. De Petro Mathesilano.
- IX. De Floriano de S. Petro Bononienfi.
- X. De Petro Pesutio.
- XI. De Angelo de Perigliis.
- XII. De Angelo Avetino.
- XIII. De Johanne de Platea Bononienfi.
- XIIII. De Johanne Baptista Calcialupio.

Cap. XXXV.

Partes græcigæ sunt novem.
quibus agitur:

- I. De Alexandro Tartagno de Imola.
- II. De Bartholomæo Capolla Veronensi.
- III. De Mariano Socino Senensi.
- IV. De Petro philippo Corneo.
- V. De Martino Landensi.
- VI. De Jacobo de Puteo.
- VII. De Benedicto Capra Perusino.
- III. De Lanfranco de Orzano.
- IX. De Laurentio Calcaneco.

Cap. XXXVI.

Partes græcigæ sunt 4.

Quibus Agitur

- I. De Francisco de Accolitis Aretino.
- II. De Johanne Maria Riminaldo Ferrarienti.
- III. De Nicolao Boerio Monsuessulano.
- IV. De Andrea Siculo, cognomine Barbatia.
- V. De variis Ictis, qui eodem tempore floruerunt, ab
ano A. ch. 1480. usq. ad An. 1494.
- VI. De Lancelotto Decio.
- VII. De Bartholomaeo Sorino.
- III. De Ludovico Bolognino.

Cap. XXXVII.

Quo continetur prooemium in vitas illu Arum
Ictorum, qui seculo post A. ch. XVto floruerunt.

Cap. XXXIX.

Quo agit de Felino Sandero Ferrarienti.

Cap. XXXIX.

Quo agitur de Philippo Decio Mediolanensi.

Cap. XL.

Quo agitur de Iasone Mayno Mediolanensi.

Cap. XLI.

Partes praecipuae sunt Triginta octo.
quibus agitur:

- I. Mario Salomoni Romano.
- II. Lancelotto Golito Senensi.
- III. Johanne Croto Monteferratensi.
- IV. Rocho Curtio pagiensis.
- V. Petro paulo parisiensi.
- VI. Ludovico Gomezio Hispano.
- VII. Ferdinando Loaze Hispano.
- IX. Johanne Francisco de Liga pagiensis.
- IX. Roberto Maranta.
- X. Lancelotto Galliaula pagiensis.
- XI. Carolo Ruino Regiensis.

- XII. Hippolyto de Marsiliis Bononiensi.
- XIII. Francisco Niconitio Nigrocorcyreo.
- XIV. Ludovico Gozadino Bononiensi.
- XV. Francisco Curtio pariani.
- XVI. Guiljelmo Budaeo Parisiensi.
- XVII. Johanne Antonio Lubeo.
- XVIII. Mario Blanco Batavino.
- XIX. Emilio Feretto Anconitano.
- XX. Andrea Alciato Mediolanensi.
- XXI. Augustino Beruo Bononiensi.
- XXII. Ludovico Cato Ferrarisiensi.
- XXIII. Francisco Duareno.
- XXIV. Equinario Barone Gallo.
- XXV. Hieronymo Cagnolo Vercellensi.
- XXVI. Illustribus Germani et Italis in genere.
- XXVII. Henningo Goedenio.
- XXVIII. Nicolao Everhardo.
- XXIX. Johanne Appelo.
- XXX. Vlarico Lasio.
- XXXI. Hieronymo Schurfio.
- XXXII. Gabriele Mudro.
- XXXIII. Andrea ab Elea.
- XXXIV. Aymone Cravetta.
- XXXV. Francisco Connano.
- XXXVI. Apna Burgio.
- XXXVII. Andrea Firaquello.
- XXXVIII. Variis Illustribus Italis. etate Forsteri ad huc
viventibus conjunctim: una cum conclusiones speciales
libri tertii et generalitotius operis.
Huc pertinet Melchioris Adami liber de vitis Germanorum
notum preconsultorum et politiciorum.

FINIS.

Handwritten text at the top of the page, likely a title or header, written in a cursive script.

Main body of handwritten text, consisting of several lines of cursive script. The text is somewhat faded and difficult to decipher.

Second section of handwritten text, continuing the cursive script. It appears to be a list or a series of entries.

Final section of handwritten text at the bottom of the page, concluding the main body of the document.

Handwritten text on the left margin, possibly a reference or a note, including the words "Levitico" and "Pentateuco".

IUS Romanum, quod κατ' ἐξοχήν civile
 et ab Impp. Justiniano, qui illud ita, uti nunc exstat,
 reformavit, IUSTINIANEVM dicitur, divisu
 est in quatuor partes primarias,

INSTITUTIONVM: PANDECTARVM: CODICIS: ~~AVTHENTICORVM~~
 nempe

libros 4.
 qui totius legitimæ sciē-
 tiæ primæ elementa conti-
 nent.

Valentia. ex d. xl. cal. Decemb.
 h. e. 21. Novembr. A. E. C. h.
 533. quæ peculiari constitutione

inter digesta confirmati sunt.
 Tituli horum librorum
 in paragraphos
 et paragraphi si longiores
 sunt in versus dividuntur
 et citantur hoc modo:

Institut. de iust. et iur. h.
 h. s. igitur, vers. aliqui.

h. s. igitur, vers. aliqui.
 Institut. de iust. et iur.

h. 2. vers. aliqui.
 Institut. de iust. et iur.

h. s. igitur 2. vers. aliqui.
 Institut. de iust. et iur.

Nota Digestorum
 de iust. et iur.

Vol. II, vol. ff.
 citantur hoc modo:

ff. de origin. iur. l. necessariū itaqz
 2. h. exactis.

l. necessariū itaqz
 iur. h. exactis l. 2. ff. de orig. iur.

Digestorum libros
 50.

qui ex veterum scriptorū
 commentariis respo-
 nsis, alijsqz scriptis colle-
 ctis sunt.

Valentia. ex d. xvii. cal.
 Jan. h. e. 16. Decembr. An.
 E. C. h. 533. quæ post insti-
 tutiones confirmati sunt
 peculiari constitutione,
 quæ est l. 2. c. de vet. iur.
 conul.

Divisio horum librorum
 duplex est

Vetus
 Justinianea

Barbava

7. partes respe-
 ctu argumenti continens
 1. mater. iur. lib. 24.

extat cal. tanta
 circas 2. c. de lib. 14
 vet. iur. conul. Digesta novū
 lib. 12.

Nota Digestorum
 de iust. et iur.

Vol. II, vol. ff.
 citantur hoc modo:

ff. de origin. iur. l. necessariū itaqz
 2. h. exactis.

l. necessariū itaqz
 iur. h. exactis l. 2. ff. de orig. iur.

h. exactis l. 2. ff. de orig. iur.

Libros duodecim.

qui constitutiones Im-
 periales partim ex Codici-
 bus Hermogeniano, Gre-
 goriano, et Theodosiano
 collectas, partim vero ab Im-
 pp. Justinian. adjectas conti-
 nent.

Valentia. hic codex ex d. xvii. cal.
 Decembr. h. e. 15. Novemb.
 A. E. C. h. 534. quæ constitutio de
 commendatione Codicis promul-
 gata est, et vocatur *repetita*

prælectionis, ad differenti-
 am Codicis primæ editionis
 qui A. E. C. h. 529. ante insti-
 tutiones et Digesta ab solutus
 et confirmatus est.

Codex repetita prælecti.
 quoniam uti mur, itaqz
 hoc modo:

C. de sacrosanct. Eccl.
 l. privilegia 12. h. et qz

l. privilegia 12. h. et qz
 C. de sacrosanct. Eccl.

Authenticæ Codicis in
 sortæ

stantur ita:
 C. de Episc. et cler. An.

thent. generaliter.

Tres
 ultimi libri Codicis
 ita citantur:

C. de dignitati bo-
 1. sicut progonis.

lib. 12

AUTHENTICI.

Novellas sive Authenticas CLXVIII.

s. e. novas constitutiones Imp. Justiniani
quas post codicem repetita prælectionis
Abbas. E. C. 525. usq. ad mortem promul-
gavit. Hæc enim postea ab incerto auctore
in singulare volumine conjectæ sunt.

Dividuntur autem in novem partes, quæ
collationes appellantur.

Harum unaquæque rursus dividitur
in Titulos, capita, et paragraphos, et
citatio fit huiusmodi.

In Authent. de Hæred. et Falcid. cap. 1.
Si quis autem. Collat. 1.
vel

Novell. 1. cap. 1. Si quis autem.

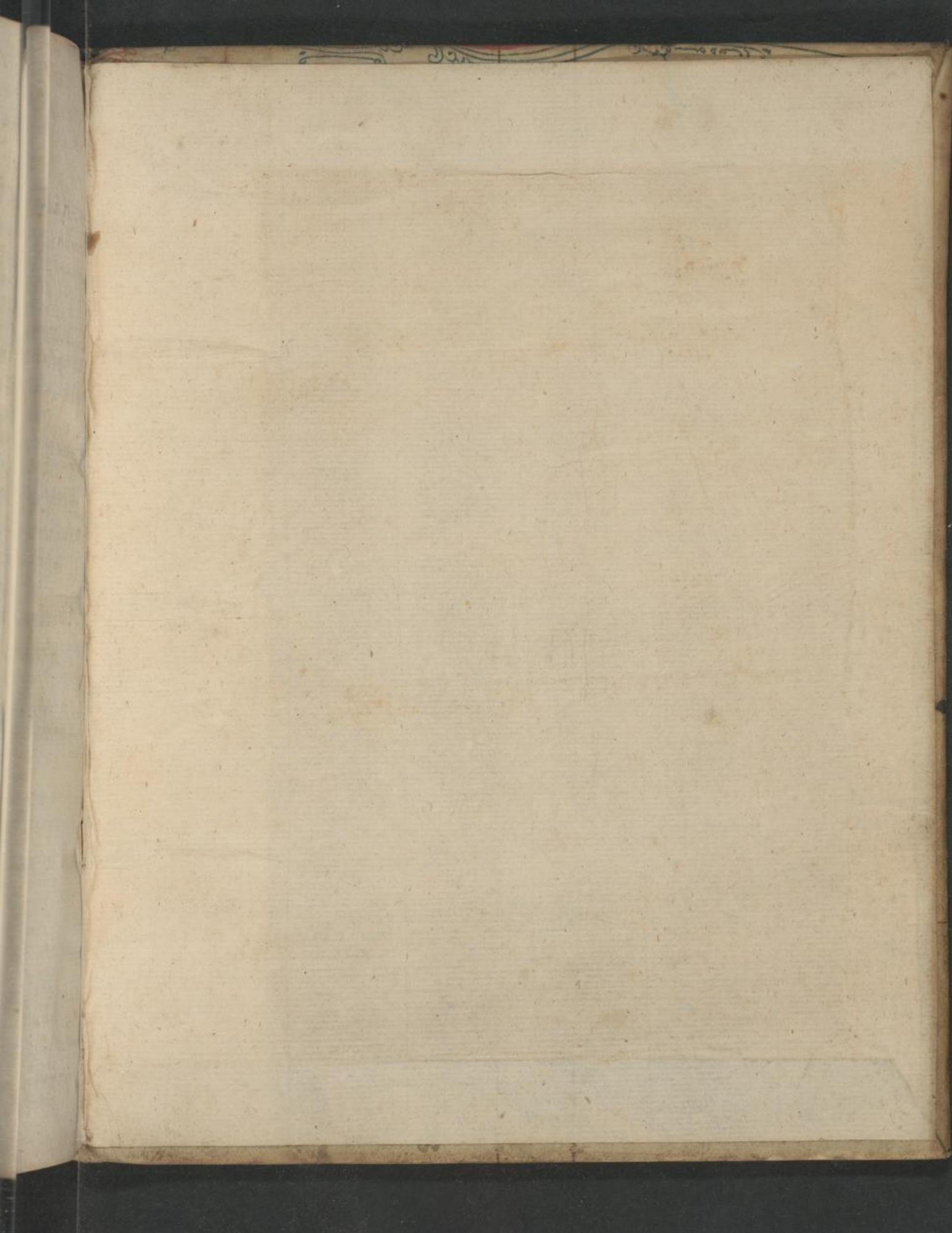
Appendix Authentici

sunt

Consuetudines Feudorum, quæ à nonnullis appellari solent collatio
de cimar, et vulgo quidem libris duobus continentur.

86a

27

De laqueo pedes meos respice in me et mise-
reere mei quoniam inimicus et pauper sum ego. **Ps.**
Aude dñe leuavi auiam meā dñs dñs nŕs in te cōfīdī ē.

Dñs om̄p̄s dñs nota humiliū tui **colf.**
pice; atq; ad defensionem nrām

auxilium tue maiestatis extende. **Ps.** **Dir.**

Exurge domine non preualeat homo iudicē

Spila & fone pmtato

A photograph of a book cover. The cover features a red and blue spiral design on a light background. A small, rectangular, light-colored label with the number '184' is attached to the bottom center of the cover. The book is placed on a dark, textured surface.

puerum in uirum. **F. Dura. m.**
ultima semper ad domum quia ipse cecidit

Handschr.
233

0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17

Inche

Centi

B

9

8

7

6

5

4

3

8 7 6 5 4 3 2 1 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

arbarte #13

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

et reuert paterat et inuentis est apl' **S** acta
te fili gaudere quia frater tuus mortuus fuerat
non grauemur paterat. **P** **Q** pater
ut qui propius oramus absolui delictis